

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 215/2013**af 11. marts 2013****om indførelse af udligningstold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. INDLEDNING**

- (1) Europa-Kommissionen ("Kommissionen") offentliggjorde den 22. februar 2012 en meddelelse ("indledningsmeddelelsen") i Den Europæiske Unions Tidende ⁽²⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina ("Kina" eller "det pågældende land").
- (2) Antisubsidieproceduren blev indledt, efter at EUROFER ("klageren") indgav en klage den 9. januar 2012 på vegne af producenter, der tegner sig for over 70 % af den samlede EU-produktion af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af den pågældende vare, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Forud for indledningen af proceduren og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, i grundforordningen meddelte Kommissionen Kinas regering, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori man påstod, at subsidieret indførsel af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina forårsager væsentlig skade

på erhvervsgrenen i EU. Den kinesiske regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen vedrørende indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, og der blev efterfølgende gennemført konsultationer. Det var ikke muligt at nå frem til en fælles løsning under konsultationerne. Der blev dog taget behørigt hensyn til den kinesiske regerings bemærkninger til påstandene i klagen om, at ordningerne ikke var udligningsberettigede. Efter konsultationerne indsendte den kinesiske regering en række indlæg.

1.2. ANTIDUMPINGPROCEDURE

- (4) Europa-Kommissionen offentliggjorde den 21. december 2011 en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- (5) Den 20. september 2012 indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 845/2012 ⁽⁴⁾ en midlertidig antidumpingtold på import af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- (6) Skadesanalysen i denne antisubsidieundersøgelse er identisk med undersøgelsen i den parallelle antidumpingundersøgelse, idet definitionen af EU-erhvervsgrenen, de repræsentative EU-producenter og undersøgelsesperioden er ens i de to undersøgelser. Bemærkningerne om skadesaspekter i disse procedurer blev således taget i betragtning i begge sager.

1.3. PARTER, SOM ER BERØRT AF PROCEDUREN

- (7) Kommissionen underrettede officielt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter i Kina, importører, forhandlere, brugere, leverandører og sammenslutninger, om hvem Kommissionen vidste, at de var berørt af sagen, samt Folkerepublikken Kinas repræsentanter om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en høring inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 52 af 22.2.2012, s. 4.

⁽³⁾ EUT C 373, 21.12.2011, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 252 af 19.9.2012, s. 33.

- (8) I betragtning af det store antal eksporterende producenter, EU-producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev alle kendte eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne producenter anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og som angivet i indledningsmeddelelsen fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den pågældende vare i perioden den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011. Disse oplysninger skulle afgives i henhold til grundforordningens artikel 27 for at give Kommissionen mulighed for at afgøre, hvorvidt det var nødvendigt at udtage stikprøver og i givet fald gøre dette. De kinesiske myndigheder blev også konsulteret.
- (9) I første omgang indsendte 19 eksporterende producenter/grupper af producenter i Kina de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I henhold til oplysningerne fra de eksporterende producenter og i overensstemmelse med grundforordningen artikel 27 foreslog Kommissionen som udgangspunkt en stikprøve bestående af tre eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter. Men en af de eksporterende producenter i denne stikprøve ønskede alligevel ikke at samarbejde. Denne producent blev derfor erstattet med den næste eksporterende producent med den største eksportomsætning til Unionen. Efter meddelelsen ønskede heller ikke denne eksporterende producent alligevel at samarbejde.
- (10) For at undgå yderligere forsinkelser i proceduren besluttede man at begrænse stikprøven til to grupper af eksporterende producenter, der havde den største eksportomsætning over for EU, nemlig Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd og dermed forretningsmæssigt forbundne virksomheder og Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd og dermed forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Stikprøven af disse to grupper af eksporterende producenter tjener som grundlag for fastsættelsen af subsidiesatsen for disse grupper samt subsidiesatsen for alle samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke er en del af stikprøven, jf. kravene i grundforordningens artikel 15, stk. 2, og 15, stk. 3.
- (11) Hvad angår EU-producenterne, meddelte Kommissionen i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenter. Denne stikprøve bestod af seks virksomheder, om hvem Kommissionen vidste, at de producerede samme vare, som blev udvalgt ud fra deres salgs- og produktionsmængde, størrelse og geografiske placering i Unionen. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 46 % af EU-produktionen og 38 % af EU-salget. Interesserede parter blev i indledningsmeddelelsen også opfordret til at fremsætte bemærkninger til den midlertidige stikprøve. En af EU-producenterne meddelte, at virksomheden ikke ønskede at indgå i stikprøven og blev derfor erstattet i stikprøven af den næststørste producent.
- (12) Fire ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. På grund af det begrænsede antal samarbejdsvillige importører blev det derfor konkluderet, at stikprøveudtagning ikke længere var nødvendig.
- (13) Kommissionen udsendte spørgeskemaer til repræsentanterne for Folkerepublikken Kina, de to kinesiske eksporterende producenter i stikprøven, 14 andre eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina, der anmodede om dette, de seks EU-producenter i stikprøven, de fem samarbejdsvillige importører i EU og til de kendte brugere.
- (14) Der indkom besvarelser fra repræsentanterne for Folkerepublikken Kina, ni eksporterende producenter og forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina, de seks EU-producenter i stikprøven, to ikke forretningsmæssigt forbundne importører og ti brugere.
- (15) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de basisoplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende statslige myndigheder og virksomheder:
- a) **Folkerepublikken Kinas regering**
- Det kinesiske handelsministerium, Beijing, Kina
- b) **EU-producenter**
- ArcelorMittal Belgium, Belgien, og den forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomhed ArcelorMittal Flat Carbon Europe SA, Luxembourg
- ArcelorMittal Poland, Polen
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tyskland
- voestalpine Stahl GmbH og voestalpine Stahl Service Center GmbH, Østrig
- Tata Steel Maubeuge SA (der tidligere var kendt som Myriad SA), Frankrig
- Tata Steel UK Ltd, Det Forenede Kongerige

c) Grupper af eksporterende producenter (og forretningsmæssigt forbundne virksomheder) i Kina

- Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder: Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd, Zhangjiagang Wanda Steel Strip Co., Ltd, Jiangsu Huasheng New Construction Materials Co. Ltd og Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd
- Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd og dets forretningsmæssigt forbundne virksomhed Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Company Ltd

d) Importører i Unionen

- ThyssenKrupp Mannex, Tyskland
- Macrometal, Hamburg, Tyskland

(16) Herefter blev alle parter underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af endelig udligningstold på import af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina ("den endelige fremlæggelse af oplysninger"). Alle parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(17) De indkomne bemærkninger fra parterne blev gennemgået og taget i betragtning, når dette var relevant.

1.4. UNDERSØGELSESPERIODEN OG DEN BETRAGTEDE PERIODE

(18) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011 ("undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2008 til udgangen af UP ("den betragtede periode").

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. DEN PÅGÆLDENDE VARE

(19) I henhold til indledningsmeddelelsen var den undersøgte vare visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, dvs. fladvalsedede produkter af ulegeret og legeret stål (ikke rustfrit stål), der er malet, lakeret eller overtrukket med plast på mindst én side, undtagen såkaldte "sandwichpaneler" af den art, der anvendes til bygninger og består af to ydre metalplader med en stabiliserende kerne af isoleringsmateriale mellem dem, og undtagen

varer med afsluttende overfladebehandling med zinkstøv (en zinkholdig maling med et indhold af zink på 70 vægtprocent eller derover).

2.2. ANMODNINGER OM FRITAGELSE AF VARER

(20) The China Iron and Steel Association, to importører og to brugere foreslog, at fem varettyper skulle fritages. Disse anmodninger blev modtaget og er blevet analyseret på følgende måde:

2.2.1. STÅLPRODUKTER OVERTRUKKET MED ORGANISK MATERIALE MED METALBELÆGNING AF KROM ELLER TIN

(21) En bruger af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, indsendte en anmodning om fritagelse af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en metalbelægning af krom eller tin, fra varedækningen. Undersøgelsen har vist, at metalbelægningen af krom eller tin gør denne varetype fysisk og teknisk anderledes end de undersøgte stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Desuden anvendes stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en metalbelægning med krom eller tin nærmest udelukkende inden for erhvervsgrenene fødevareremballage og kabler. Endelig forklarede EU-erhvervsgrenen, at den ikke ønskede ovennævnte varetype medtaget i denne undersøgelse. I lyset af ovenstående begrundelser medtages stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en metalbelægning af krom eller tin, ikke i varedækningen.

2.2.2. VARMVALSEDE PLADER MED BESKYTTENDE GRUNDMALING, ENTEN ORGANISK ELLER UORGANISK

(22) Denne anmodning blev afvist, fordi disse produkter ikke hører under de undersøgte KN-koder. Malingen eller coatingen er kun beregnet til rustbeskyttelse og hører derfor under KN-kode 7208 og ikke KN-kode 7210. Varmvalsedede plader med beskyttende grundmaling, enten organisk eller uorganisk, er ikke en del af varedækningen og kan derfor ikke fjernes fra den.

2.2.3. STÅLPRODUKTER MED ET UNDERLAG MED EN TYKKELSE MELLEM 0,6 OG 2,0 MM

(23) CISA og to importører anmodede om fritagelse af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en tykkelse mellem 0,6 og 2,0 mm, som udgør mellem 5 og 10 % af importen fra Kina, med den begrundelse, at der kun er tale om direkte konkurrence mellem kinesiske eksportvarer og varer fremstillet af EU-erhvervsgrenen for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag på mellem 0,25 og 0,6 mm.

- (24) Denne anmodning blev afvist, idet både kinesiske eksportører og EU-erhvervsgrenen fremstiller og sælger stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en tykkelse mellem 0,6 og 2,0 mm, og derfor er disse produkter tydeligvis i konkurrence med hinanden. Der blev ikke fremlagt beviser for, at stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en tykkelse på over 0,6 mm ikke konkurrerer med stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en tykkelse på under 0,6 mm, og at disse derfor udgør en anden varetype. Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med et underlag med en tykkelse på under og over 0,6 mm har de samme fysiske og tekniske egenskaber og de samme slutanvendelser og er derfor samme vare.

2.2.4. STÅLPRODUKTER, DER ER OVERTRUKKET MED ORGANISK MATERIALE, MED ET UNDERLAG AF EN ALUMINIUM-ZINK-LEGERING

- (25) De to importører hævdede, at kun fire EU-producenter har tilladelse til at fremstille denne varetype, og at kun en enkelt virksomhed rent faktisk fremstiller den. De hævdede ligeledes, at dette produkt adskiller sig fra forzinkede stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, for så vidt angår produkttegenskaberne.
- (26) Denne anmodning blev afvist, eftersom de to varettyper er substituerbare og har overlappende anvendelsesområder, og mindst to samarbejdsvillige EU-producenter fremstillede denne varetype i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at kun en enkelt samarbejdsvillig kinesisk eksporterende producent eksporterede denne varetype til Unionen i løbet af undersøgelsesperioden.

2.2.5. STÅLPRODUKTER, DER ER OVERTRUKKET MED ORGANISK MATERIALE, MED ET UNDERLAG AF EN ZINKLEGERING

- (27) Denne anmodning blev afvist, for til trods for en enkelt brugers påstand fremstilles og sælges varen i betydelige mængder af adskillige EU-producenter, og det har de samme fysiske og tekniske egenskaber og slutanvendelser som andre typer af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.

2.3. ANMODNING OM MEDTAGELSE AF VARER

- (28) En sammenslutning anmodede om, at stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med en metalbelægning af krom eller tin, som klassificeres under TARIC-kode 7210 12 20 10 og 7210 50 00 10, blev medtaget i varedækningen. Denne anmodning blev afvist, idet disse koder ikke var medtaget i den oprindelige klage, og idet produkter, der er omfattet af disse koder, har andre fysiske og tekniske egenskaber end de produkter, der er omfattet af klagen.

2.4. PÅGÆLDENDE VARE

- (29) Eftersom fritagelsen af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med en metalbelægning af krom

eller tin som beskrevet i betragtning 21 blev accepteret, ændres den pågældende vare i henhold til denne fritagelse.

- (30) Den pågældende vare er derfor visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, dvs. fladvalsede produkter af ulegeret og legeret stål (ikke rustfrit stål), der er malet, lakeret eller overtrukket med plast på mindst én side, undtagen såkaldte "sandwichpaneler" af den art, der anvendes til bygninger og består af to ydre metalplader med en stabiliserende kerne af isoleringsmateriale mellem dem, og undtagen varer med afsluttende overfladebehandling med zinkstøv (en zinkholdig maling med et indhold af zink på 70 vægtprocent eller derover) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7210 70 80, ex 7212 40 80, ex 7225 99 00 og ex 7226 99 70 ("den pågældende vare").

2.5. SAMME VARE

- (31) Undersøgelsen har vist, at visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, som fremstilles og sælges i EU af EU-erhvervsgrenen, visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, der fremstilles og sælges på det kinesiske hjemmemarked, og visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, som importeres til EU fra Kina, har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende slutanvendelser. Det konkluderes derfor, at disse varer er identiske i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

3. SUBSIDIERING

3.1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

- (32) Både den kinesiske regering og de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven indsendte svar på spørgeskemaerne og indvilgede i besøg på stedet for at kontrollere svarene.
- (33) Efter at have analyseret besvarelsen af spørgeskemaet fra den kinesiske regering fremsendte Kommissionen en mangelskrivelse og to breve forud for kontrolbesøget. Kommissionen gav den kinesiske regering rigelig tid til at udarbejde og indsende et indlæg, når dette var nødvendigt og berettiget. Den kinesiske regering blev indrømmet væsentlige forlængelser af fristerne, dvs. 20 dages forlængelse af fristen for besvarelsen af spørgeskemaet, hvilket betød en endelig frist på 57 dage for indsendelsen af svaret på spørgeskemaet, og 25 dage for svaret på mangelskrivelsen.
- (34) I sine svar på spørgeskemaet, mangelskrivelserne og diverse andre breve medtog den kinesiske regering kun oplysninger om ordninger, der anvendes af de eksporterende producenter i stikprøven, og anførte, at den ikke burde anmodes om at besvare spørgsmål om påståede subsidieordninger, som også var til rådighed for producenter, der ikke var med i stikprøven, eller producenter, der ikke havde givet sig til kende.

- (35) Kommissionen meddelte høfligt, at den var uenig i denne fremgangsmåde, og forklarede den kinesiske regering, at formålet med det spørgeskema, der blev fremsendt til den kinesiske regering, er, at Kommissionen skal indhente oplysninger om statsstøtte til den erhvervsgren, der fremstiller stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i Kina og afgøre, hvorvidt der ydes statsstøtte til EU-import af den pågældende vare. Kommissionen meddelte den kinesiske regering, at der er behov for flere oplysninger om omfanget af statsstøtte for at kunne afhjælpe enhver betydelig manglende samarbejdsvilje hos eksportører, der påstås at være blevet begunstiget under særlige støtteordninger, som ikke benyttes af virksomhederne i stikprøven eller de samarbejdsvillige virksomheder, samt mulige anmodninger om individuel undersøgelse fra samarbejdsvillige eksporterende producenter. Den kinesiske regering ændrede imidlertid ikke sin fremgangsmåde og fremsendte ikke oplysninger om størstedelen af de påståede andre støtteordninger i klagen, som ikke anvendes af virksomhederne i stikprøven.
- (36) Forud for kontrolbesøget anmodede den kinesiske regering Kommissionen om at fremlægge yderligere oplysninger skriftligt og navnlig en liste over de spørgsmål, Kommissionen havde til hensigt at stille under kontrolbesøget, samt en liste over de statslige myndigheder, der forventedes at deltage i kontrolbesøget. I mangel af disse anførte man, at den kinesiske regering *"ikke var klar over, hvad der skulle have været forberedt, eller hvad man kunne forvente sig under kontrolbesøget"*, og at skrivelsen forud for kontrolbesøget *"bestemt ikke indeholder nogen angivelse af, hvad Kommissionen har til hensigt at kontrollere ..."*.
- (37) Kommissionen kunne ikke imødekomme den kinesiske regerings anmodning. I denne forbindelse bemærkes det, at Kommissionen har opfyldt alle de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 26. Man havde sendt en detaljeret skrivelse til den kinesiske regering forud for kontrolbesøget, hvori man bekræftede dagsordenen (datoer og de grupper af støtteordninger, der skulle drøftes på de enkelte dage af kontrolbesøget) og anmodede de ansvarlige myndigheder for de relevante ordninger og de embedsmænd, der havde deltaget i udarbejdelsen af den kinesiske regerings svar, om at være til stede. Kommissionen forklarede også forud for kontrolbesøget på stedet, at den kinesiske regering som den eneste kunne identificere de myndigheder, der var ansvarlige for de ordninger, som skulle undersøges, og de embedsmænd, der vil være mest relevante at mødes med under kontrolbesøget og få til at besvare spørgsmål. Med hensyn til listen over specifikke spørgsmål forklarede Kommissionen, at EU-lovgivningen (eller WTO-kravene) ikke indeholder krav om en sådan liste, og at formålet med denne undersøgelse er at gennemgå den kinesiske regerings svar på spørgeskemaet og de relevante tillægsoplysninger. Derfor ville kontrolbesøget følge strukturen i disse dokumenter. Kommissionen vil også søge at indhente og få præciseret yderligere oplysninger, der er nødvendige for den igangværende procedure, men de præcise spørgsmål i denne forbindelse afhænger af den kinesiske regerings reaktion på den første gennemgang af dens svar. Forud for kontrolbesøget på stedet blev det også gjort klart for den kinesiske regering, at en afvisning af at fremlægge de nødvendige oplysninger eller af at bistå den undersøgende myndighed med at kontrollere de oplysninger og data, der blev anset for nødvendige for proceduren, kan undergrave undersøgelsesprocessen i alvorlig grad. Man mindede også den kinesiske regering om konsekvenserne af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28.
- (38) Under kontrolbesøget i det kinesiske handelsministerium i Beijing bestræbte Kommissionen sig på at verificere de fremsendte oplysninger ud fra det bevismateriale, der var blevet brugt til at udarbejde den kinesiske regerings besvarelse, i henhold til grundforordningens artikel 11 og 26. I denne forbindelse nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at de manglende oplysninger og den manglende dokumentation ikke gav mulighed for en korrekt kontrol af besvarelserne i spørgeskemaet. Desuden var visse oplysninger slet ikke blevet indsendt, selv om der specifikt blev anmodet herom, og visse spørgsmål var ganske enkelt ikke blevet besvaret. Derfor blev den kinesiske regering gjort opmærksom på konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1 og 6.
- (39) Den kinesiske regering anførte ligeledes, at Kommissionen pålagde den kinesiske regering en urimelig byrde og havde bedt om irrelevante og unødvendige oplysninger i spørgeskemaet og den efterfølgende mangelskrivelse.
- (40) For så vidt angår de ønskede oplysninger bemærkes det, at Kommissionen kun bad om oplysninger vedrørende påstande i klagen, der anses for nødvendige med henblik på at nå frem til en repræsentativ konklusion, og som var konsekvente i forhold til dens anmodning om de samme data og oplysninger i undersøgelsesprocessen, og bad den kinesiske regering forklare de indsendte oplysninger og deres konsekvenser for de undersøgte ordninger. Med andre ord anmodede Kommissionen alene om oplysninger, der var nødvendige for at vurdere eksistensen og omfanget af den foreliggende subsidiering af det pågældende produkt under andre subsidieordninger, som var anført i klagen. Disse oplysninger ville have gjort det muligt at bestemme omfanget af subsidier ydet under de andre undersøgte subsidieordninger for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter. Eftersom hverken repræsentanter for Folkerepublikken Kina eller de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter fremkom med de oplysninger, der var nødvendige for at bestemme, om andre subsidieordninger var tilgængelige for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, konkluderede Kommissionen på baggrund af de foreliggende oplysninger, at de andre påståede subsidieordninger rent faktisk var til rådighed for de andre ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, og beregnede derfor fordelene ved disse ordninger på grundlag af de tilgængelige oplysninger i sagen.

3.2. INDIVIDUEL UNDERSØGELSE

(41) Der indkom krav om individuel undersøgelse fra to samarbejdende eksporterende producenter i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3, nemlig Union Steel China (Union Steel) og Shenzhen Sino Master Steel Co. Ltd. Det var ikke muligt at imødekomme ønsket om individuel undersøgelse for begge virksomheder som følge af det store antal påståede støtteordninger og den meget tidskrævende antisubsidieundersøgelse, som ville gøre en individuel undersøgelse uforholdsmæssig besværlig og muligvis gøre det umuligt at afslutte undersøgelsen i tide.

(42) Union Steel var imidlertid allerede blevet undersøgt ved den parallelle antidumpingundersøgelse, og derfor blev der beregnet en individuel skadesmargen for denne virksomhed.

(43) Eftersom den kinesiske regerings svar kun indeholdt oplysninger om de ordninger, der benyttes af de eksporterende producenter i stikprøven som forklaret i betragtning 34 ovenfor, var det i praksis umuligt at analysere nogle af de støtteordninger, som Union Steel eventuelt måtte benytte. På grundlag af de oplysninger, der er til rådighed i henhold til grundforordningens artikel 28, blev den gennemsnitlige subsidiesats, som anvendes for andre samarbejdsvillige virksomheder, også tillagt denne virksomhed.

3.3. SÆRORDNINGER

(44) På grundlag af oplysningerne i klagen ønskede Kommissionen oplysninger om følgende ordninger, som angiveligt omfattede støtte ydet af en statslig myndighed:

I) Statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag

— levering af rå- og hjælpestoffer mod utilstrækkeligt vederlag: varmvælst og koldvælst stål

— indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

— programmer bestående af levering af vand mod utilstrækkeligt vederlag

— program bestående af levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

— program bestående af levering af elektricitet og vand mod utilstrækkeligt vederlag i Jiangsu-provinsen

— levering af diverse rå- og hjælpestoffer mod utilstrækkeligt vederlag

II) Favorable lån til erhvervsgrenen for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale

III) Egenkapitalprogrammer

— konvertering af gæld til egenkapital

— tilførsel af egenkapital

— ikke udbetalt dividende

IV) Indkomstskat og andre direkte skatter

— skattepolitikker med fradrag af udgifter til forskning og udvikling

— skattelettelser til de centrale og vestlige regioner

— indkomstskattelettelser for køb af indenlandsk fremstillet produktionsudstyr

— favorable skattepolitikker for virksomheder, der betragtes som højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi

— indkomstskattelettelser for virksomheder, der beskæftiger sig med omfattende ressourceudnyttelse ("særlige råvarer")

— skattefritagelser for indkøb af specialudstyr

— favorabel indkomstbeskatning af virksomheder i den nordøstlige region

— fritagelse for indkomstskat ved investering i indenlandsk renovering af teknologi

— forskellige lokale skattelettelser (Shandong-provinsen, Chongqing City, Guangxi-regionen, Zhuang, skattelettelser til udvikling af de centrale og vestlige regioner)

— skattefritagelse af dividende mellem kvalificerede kinesiske virksomheder

— to ordninger med skattefritagelse og tre med 50 % skattefritagelse for produktive virksomheder med udenlandsk kapital (FIE)

— programmer med lokal fritagelse og lempelse af indkomstskat for produktive virksomheder med FIE'er

- indkomstskattelempelse for FIE'er, der anskaffer indenlandsk produceret udstyr
 - indkomstskattesubsidier for FIE'er baseret på geografisk beliggenhed
- V) Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold
- fritagelse for importtold og moms for FIE'er og visse nationale virksomheder, der anvender importeret udstyr i tilskyndede industrier
 - momsrefusioner til FIE'er, der køber nationalt produceret udstyr
 - momsfradrag for anlægsaktiver i den centrale region
 - andre skattefordele i Ma'anshan
- VI) Tilskudsordninger:
- China World Top Brand-programmet
 - Famous Brands-programmet
 - statens fond for nøgleteknologiprojekter
 - programmer for godtgørelse af retsudgifter i forbindelse med antidumpingsager
- VII) Regeringens køb af varer til overpris
- VIII) Andre regionalprogrammer
- subsidier ydet i Tianjin Binhai New Area og Tianjin Economic and Technological Development Area
 - programmer i tilknytning til den nordøstlige region
 - tilskud under Juangsu-provinsens forsknings- og teknologiprogram
 - tilskud under Hebei-provinsens forsknings- og teknologiprogram
- IX) Ad hoc-støtte som omtalt i klagen

3.3.1. STATSIG LEVERING AF VARER ELLER TJENESTYDELSER MOD UTILSTRÆKKELIGT VEDERLAG

3.3.1.1. **Levering af varmvalset og koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag**

- (45) Påstanden i klagen lød på, at den kinesiske regering kontrollerer visse industrier og produkter tidligere i cyklen, hvilket giver mulighed for at levere rå- og hjælpestoffer til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til gunstige priser. Dette betyder, at producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, modtager kompensationsstøtte gennem indkøb af varmvalset stål og koldvalset stål fra statsejede virksomheder til priser, der ligger lavere end markedsprisen, hvilket dermed giver de statsejede virksomheder et utilstrækkeligt vederlag.

Manglende samarbejdsvilje

- (46) Kommissionen bad den kinesiske regering fremlægge detaljerede oplysninger om statsejede virksomheder, der leverer varmvalset stål og koldvalset stål til kinesiske eksporterende producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, for at efterprøve påstandene i klagen og fastslå, hvorvidt disse statsejede virksomheder er offentlige organer. Kommissionen udarbejdede navnlig bilag B i spørgeskemaet til den kinesiske regering, som var rettet mod de statsejede virksomheder, og bad den kinesiske regering levere de ønskede oplysninger i dette bilag. I mangelskrivelsen bad Kommissionen igen den kinesiske regering fremsende de oplysninger, den havde udbedt sig i bilag B, og tilskyndede den kinesiske regering til at koordinere svarene med de berørte statsejede virksomheder.

- (47) Den kinesiske regering gav imidlertid ikke noget svar på nogen af spørgsmålene i bilag B og fremsendte heller ikke de relevante oplysninger, som Kommissionen bad om i spørgeskemaets hoveddel (f.eks. om den kinesiske regerings ejerskab over og kontrol med de statsejede virksomheder inden for stålsektoren og dens rolle i omorganiseringen af den kinesiske stålindustri). I stedet for at fremsende de ønskede oplysninger erklærede den kinesiske regering i sit svar på spørgeskemaet, at klagerne ikke har kunnet påvise, at producenterne af varmvalset stål og koldvalset stål er offentlige organer.

- (48) Som følge af den manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side måtte Kommissionen undersøge de øvrige bedste oplysninger, der var til rådighed. Kommissionen gav den kinesiske regering meddelelse om denne fremgangsmåde. Ved vurderingen af, hvorvidt de statsejede virksomheder, der leverer varmvalset stål og koldvalset stål til de kinesiske eksporterende producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, er offentlige organer, anvendte Kommissionen de begrænsede oplysninger fra den kinesiske regering, oplysninger i klagen, offentligt tilgængelige faktuelle oplysninger fra lignende procedurer, der er gennemført af andre undersøgelsesmyndigheder, samt andre offentligt

tilgængelige oplysninger og baserede sine resultater på samtlige oplysninger i sagsakterne.

- a) *Statsejede virksomheder, der leverer varmvalset og koldvalset stål til producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, er offentlige organer*

Indledende bemærkninger

- (49) Klageren hævder, at statsejede virksomheder i Kina er offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 2, litra b), som leverer varer (varmvalset stål og koldvalset stål) til producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til priser, der ligger under markedspriserne og dermed giver dem en fordel.

- (50) WTO's appelorgan (AO) definerede i sin rapport i USA – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China ⁽⁵⁾ (AO-rapporten) – et offentligt organ som en enhed, der "besidder, udøver eller har fået tildelt statslig myndighed" ⁽⁶⁾. AO fandt ligeledes, at offentlige organer også er kendetegnet ved "udøvelse af statslige funktioner" ⁽⁷⁾, som "normalt vil blive betragtet som en del af statens praksis i henhold til den relevante medlemsstats retsorden" ⁽⁸⁾.

- (51) I lyset af konklusionerne fra WTO's AO er der to spørgsmål, der skal behandles, nemlig (a) hvorvidt de pågældende statsejede virksomheder udfører funktioner, der normalt anses for en del af den statslige praksis i Kina, og (b) hvis dette er tilfældet, hvorvidt de udøver statslig myndighed i denne forbindelse.

Udøvelse af statslige funktioner

- (52) Der foreligger omfattende beviser på, at den kinesiske regering er dybt involveret i forvaltningen af økonomien. Den kinesiske regerings fortrinsrolle i økonomien er indskrevet i Folkerepublikken Kinas forfatning. Artikel 7 i forfatningen lyder som følger: "*Statens økonomi er den sektor i en socialistisk økonomi, der ejes af hele folket. Den er drivkraften i den nationale økonomi. Staten sikrer den statslige økonomis konsolidering og vækst*". Artikel 15 i forfatningen lyder som følger: "*Staten udøver økonomisk planlægning på grundlag af et socialistisk offentligt ejerskab*". I vedtægterne for Kinas Kommunistiske Parti fastslås det offentlige ejerskabs fortrinsstilling ligeledes. F.eks. lyder præambelen til vedtægterne for Kinas Kommunistiske Parti: "*Partiet skal opretholde og forbedre det grundlæggende økonomiske system, hvor det offentlige ejerskab spiller en dominerende rolle ...*". De forskellige femårsplaner, der udarbejdes af den nationale

udviklings- og reformkommission (NDRC) og vedtages af Kinas højeste juridiske myndighed, statsrådet, indikerer, at den kinesiske regering har et stærkt greb om økonomien.

- (53) For så vidt angår stålsektoren viser oplysningerne i sagen, at de statsejede virksomheder, der fremstiller varmvalset stål og koldvalset stål i Kina, ofte udøver de beskrevne statslige funktioner, bl.a. i sektorplanerne for jern- og stålindustrien. Disse planer bekræfter, at den kinesiske regering har valgt at være tæt involveret i administrationen og udviklingen af stålindustrien i Kina, og de statsejede virksomheders gennemførelse af planerne kan derfor anses for at udgøre statslig praksis. Planerne indeholder målsætninger og mål for alle operatører inden for jern- og stålindustrien og kræver, at hele sektoren leverer et bestemt resultat. Den kinesiske regering bruger i praksis de statsejede jern- og stålvirksomheder som statens forlængede arm for at nå målsætningerne og målene i planerne.

- (54) *Bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC – Politikker for udvikling af jern- og stålindustrien* indeholder bl.a. en politik om at begrænse antallet af jern- og stålmelteanlæg og opstiller mål for produktionen i de stålkoncerner, der ligger i top 10 på hjemmemarkedet (artikel 3), af hensyn til produktionskapaciteten forbydes det at oprette nye virksomheder inden for jern- og stålsektoren (artikel 10), der opstilles betingelser for adgang til jern- og stålindustrien for så vidt angår udstyr og ligeledes de tekniske og økonomiske indekser, som jern- og stålvirksomheder bør overholde (artikel 12), der opstilles regler for ændringer af stålvirksomheders organisationsstruktur (artikel 20) og forvaltning af investeringer (artikel 22 og 23), der opstilles betingelser for adgang til økonomiske midler (artikel 25 og 26), og staten tildeles ret til at intervenere i indkøb af råvarer (artikel 30).

- (55) *12. femårige udviklingsplan for stålindustrien* sammenfatter gennemførelsen af målene i den forrige plan, omfatter udviklingsstrategien og opstiller mål for hele stålindustrien. I lighed med bekendtgørelse nr. 35 opstiller den meget specifikke mål for niveauet for industriklynger (afsnit III.(III).6), tilskynder til gennemførelse af visse projekter og fjerner incitamenterne til andre (afsnit IV(IV)) og forskelsbehandler til fordel for jern- og stålindustrien i forskellige provinser (afsnit IV(V), yder støtte til store stålvirksomheder og giver de største statsejede kinesiske stålproducenter som Bao Steel, Anshan Iron and Steel, Wuhan Iron and Steel osv. en ledende rolle ⁽⁹⁾. Planen giver også mulighed for at styrke reguleringen og forvaltningen af de eksisterende stålvirksomheders produktion (afsnit V(IV)).

⁽⁵⁾ Dokument WT/DS379/AB/R, 11. marts 2011.

⁽⁶⁾ Punkt 317 i AO-rapporten.

⁽⁷⁾ Punkt 290 i AO-rapporten.

⁽⁸⁾ Punkt 297 i AO-rapporten.

⁽⁹⁾ Side 33 i den engelske udgave af den 12. femårige udviklingsplan for stålindustrien.

(56) Folkerepublikken Kinas lov om statsejede virksomheders aktiver forpligter også de statsejede virksomheder (eller virksomheder med statslige investeringer, som de betegnes i denne lov) til at overholde den nationale industripolitik⁽¹⁰⁾. På samme måde forpligter *Foreløbige foranstaltninger vedrørende tilsyn og administration af investeringer foretaget af centrale virksomheder* statsejede virksomheder til at følge statens udviklingsplaner og industripolitikker⁽¹¹⁾. I henhold til *Foranstaltninger vedrørende administration af centrale virksomheders udviklingsstrategier og -planer* skal alle statsejede virksomheder formulere en udviklings- og strategiplan, som statsrådets kommission for tilsyn med og administration af statsejede aktiver (SASAC) skal gennemgå og godkende. Ved denne gennemgang og forud for godkendelsen skal SASAC bl.a. tage stilling til, hvorvidt planen er i overensstemmelse med den nationale udviklingsplanlægning og industripolitikkerne, og hvorvidt den er i overensstemmelse med den strategiske tilpasning af den statsejede økonomis udformning og struktur⁽¹²⁾.

(57) De konkrete eksempler på gennemførelsen af foranstaltningerne i planerne som f.eks. flytningen af Capital Steel Corporation⁽¹³⁾ eller de talrige fusioner af stålvirksomheder⁽¹⁴⁾ viser, at planerne ikke blot er vejledende dokumenter, der fungerer som retningslinjer, men at de fører til konkrete foranstaltninger, som de statsejede stålvirksomheder træffer efter anvisning fra regeringen (repræsenteret ved NDRC og statsrådet).

(58) Alle de specifikke foranstaltninger, som beskrives i ovenstående betragtninger, skal efterfølges og gennemføres af de virksomheder, der er omfattet af planerne. Man konkluderer, at de statsejede stålvirksomheder gennem denne direkte statslige involvering i stålvirksomhedernes

kommercielle adfærd fungerer som regeringens forlængede arm og udfører statslige funktioner, som efterfølgende fører til opfyldelse af de mål, der opstilles i planerne.

Statslig kontrol med statsejede virksomheder

(59) Efter at have fastslået, at statsejede virksomheder udfører statslige funktioner, er spørgsmålet så, om de udøver statslig myndighed i denne forbindelse. I denne henseende er det af central betydning, hvorvidt de kontrolleres af staten⁽¹⁵⁾. Hvis det forholder sig sådan, er det i lyset af de relevante beviser rimeligt at antage, at statsejede virksomheder fungerer som statens forlængede arm og i praksis gennemfører den politik, der fastlægges i ovennævnte planer.

(60) Den statslige kontrol, der beskrives nedenfor, tyder på, at statsejede virksomheder har, udøver eller er tillagt statslig myndighed. Kontrollen kan bl.a. udøves gennem statsligt ejerskab, administrativ styring og involvering af SASAC, bestyrelsen og statslige planer.

Statsligt ejerskab

(61) Som tidligere nævnt i afsnittet om manglende samarbejdsvilje (betragtning 46-48) stillede den kinesiske regering ikke de ønskede oplysninger om ejerstrukturen for producenter af varmvalset stål og koldvalset stål i Kina til rådighed. Sammen med svaret på spørgeskemaet fremsendte den kinesiske regering en liste med 54 virksomheder, i hvilke den kinesiske regering er den største aktionær, men under kontrolbesøget hævdede den, at listen ikke er korrekt og ligeledes indeholder privatejede virksomheder. Den kinesiske regering korrigerede ikke listen og specificerede heller ikke, hvilke af virksomhederne der er privatejede, og hvilke der ejes af den kinesiske regering. På grund af den manglende samarbejdsvilje var Kommissionen nødt til at gennemgå andre oplysninger i sagsakterne og offentligt tilgængelige oplysninger.

(62) Klageren fremlagde dokumentation for, at de største producenter af varmvalset stål og koldvalset stål er statsjede, og fremlagde detaljerede oplysninger om dette i

⁽¹⁰⁾ Følgende bestemmes i artikel 36 i Folkerepublikken Kinas lovgivning om virksomheders statsejede aktiver: "En virksomhed med statslige investeringer skal overholde den nationale industripolitik, når den foretager investeringer, ...".

⁽¹¹⁾ Artikel 6 i *Foreløbige foranstaltninger vedrørende tilsyn og administration af investeringer foretaget af centrale virksomheder* lyder: "Princippet om at følge statens udviklingsplaner og industripolitikker skal overholdes i forbindelse med virksomhedernes investeringsaktiviteter samt SASAC's tilsyn med og administration af virksomhedernes investeringsaktiviteter".

⁽¹²⁾ Artikel 13, stk. 1, og 13, stk. 2, i *Foranstaltningerne til forvaltning af centrale virksomheders udviklingsstrategier og -planer*.

⁽¹³⁾ Den kinesiske vicepremierminister Zheng Peiyan har erklæret, at flytningen af Capital Steel i Hebei er udtryk for en vigtig politisk beslutning truffet af centralkomiteén for det kinesiske kommunistparti og statsrådet (Xinhua News Agency, 23. oktober, 2005).

⁽¹⁴⁾ Se f.eks. "China approves Anshan Steel merger with Panzhihua", <http://www.reuters.com/article/2010/05/25/us-china-steel-merger-idUSTRE6402G020100525>

"Steel merger will become China's biggest", http://www.chinadaily.com.cn/bizchina/2010-04/19/content_9747309.htm

"Four Chinese steel makers agree to merge", <http://online.wsj.com/article/SB10001424052748703792704575366830150284538.html>

"New steel group formed by merger in China's Hubei Province", <http://www.steelorbis.com/steel-news/latest-news/new-steel-group-formed-by-merger-in-chinas-hubei-province-685647.htm>.

⁽¹⁵⁾ "... efter vores mening kan det forhold, at der er tegn på, at en stat udøver betydelig kontrol over en enhed og dennes adfærd, under visse omstændigheder tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner." DS379 rapport fra appelorganet, punkt 318.

bilag 10 til klagen⁽¹⁶⁾. Andre offentligt tilgængelige oplysninger⁽¹⁷⁾ bekræfter, at den kinesiske regering har ejerandele i mange af producenterne af varmvalset stål og koldvalset stål.

- (63) Med udgangspunkt i alle oplysningerne i sagen er det rimeligt at konkludere, at den kinesiske regering har en betydelig ejerandel i mange af de kinesiske producenter af varmvalset stål og koldvalset stål.

Administrative bestemmelser og SASAC's rolle

- (64) SASAC udøver de funktioner, som staten har ansvaret for, som investor og forvalter af de statsejede aktiver, som det fører tilsyn med. Det bemærkes, at selv om den kinesiske regering i sit svar på spørgeskemaet og i den efterfølgende dokumentation hævdede, at SASAC ikke er involveret i statsejede virksomheders kommercielle operationer, og underbyggede denne påstand med henvisning til artikel 7 i de foreløbige foranstaltninger vedrørende tilsyn med og forvaltning af virksomheders statsejede aktiver⁽¹⁸⁾, tyder andre artikler i samme lov samt andre oplysninger i dokumentationen⁽¹⁹⁾ på, at det forholder sig anderledes.

- (65) Den kinesiske regerings svar på spørgeskemaet om statsstøtte viser, at SASAC med bemyndigelse fra statsrådet udnævner og afskediger den øverste ledelse i de virksomheder, det fører tilsyn med, og vurderer deres resultater gennem juridiske procedurer. Det har også ansvaret for at tilskynde de virksomheder, det fører tilsyn med, til at anvende de vejledende principper og politikker, har ansvaret for den grundlæggende forvaltning af virksomhedernes statsejede aktiver samt styrer og overvåger ledelsesarbejdet i lokale statsejede aktiver i henhold til lovgivningen.

⁽¹⁶⁾ De 17 virksomheder, der nævnes i bilaget, er nogle af de største statsejede stålproducenter i Kina.

⁽¹⁷⁾ F. eks. http://en.wikipedia.org/wiki/Shougang_Corporation, http://en.wikipedia.org/wiki/Hebei_Iron_and_Steel, <http://companies.china.org.cn/trade/company/559.html>, <http://companies.china.org.cn/trade/company/557.html>.

⁽¹⁸⁾ Artikel 7 i de foreløbige foranstaltninger vedrørende tilsyn med og forvaltning af virksomheders statsejede aktiver: "Folkets myndigheder på de forskellige niveauer skal gennemføre love og bestemmelser vedrørende forvaltningen af statsejede aktiver til punkt og prikke, skal sikre adskillelsen af statens funktion med forvaltning af offentlige anliggender og funktionen som leverandør af statsejede aktiver samt overholde adskillelsen af statslige organer og adskillelsen af beføjelserne som ejer og forvalter. De instanser, der skal føre tilsyn med og forvalte statsejede aktiver, må ikke udøve statens funktion med forvaltning af offentlige anliggender, og statens øvrige instanser og afdelinger må ikke udøve de funktioner, der ligger hos leverandøren af statsejede aktiver i virksomheder".

⁽¹⁹⁾ The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective, undersøgelse fra 2009 foretaget af Think!Desk – China research & Consulting for Eurofer, Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism in China, 2011, Capital Trade Incorporated, udarbejdet for U.S.-China Economic and Security Review Commission.

- (66) SASAC er også ansvarlig for aflønning og vurdering af de statsejede virksomheders ledere, og desuden udnævner det lederne af de statsejede virksomheder og træffer beslutning om belønninger og sanktioner over for disse⁽²⁰⁾. Alle oplysningerne tyder faktisk på, at karrieren for ledere af statsejede virksomheder afhænger af SASAC. Disse omstændigheder viser, at SASAC helt klart har fået overdraget statslig myndighed.

Bestyrelsen

- (67) Bestyrelsessammensætningen i statsejede virksomheder viser også, at den kinesiske regering har en stor grad af kontrol med de statsejede virksomheder. Oplysningerne i sagen⁽²¹⁾ viser, at mange medlemmer af bestyrelser og tilsynsråd bestrider eller tidligere har bestridt funktioner for staten og/eller partiet, og at udvælgelsen påvirkes kraftigt af statslige myndigheder som SASAC eller Kinas kommunistiske parti.

Statslige planer

- (68) Den kinesiske regerings politikker, interesser og mål vedrørende stålindustrien findes i forskellige statslige planer på centralt og sub-centralt niveau. De statsejede virksomheder tilskyndes til at følge disse politikker (virksomheder, der ikke følger dem, rammes endda af sanktioner), og de seneste handlinger, som nogle af de største statsejede stålvirksomheder i Kina har foretaget, viser tydeligt, at man følger disse politikker, og at de statsejede stålvirksomheder arbejder på at nå de mål, der opstilles i disse planer.

- (69) I henhold til den 12. femårige udviklingsplan for stålindustrien er det kun de "virksomheder, der overholder nationens politikker for jern- og stålindustrien og standarderne og betingelserne for produktion og drift af jern- og stålindustrien, der spiller en fremtrædende rolle ved fusioner og omorganisering." ⁽²²⁾

- (70) En række planer på provinsniveau og lokalt niveau omhandler også specifikke statsejede virksomheder og opstiller mål for disse. Klageren refererede uddrag af disse planer⁽²³⁾. Den kinesiske regering blev bedt om at fremsende alle disse planer i spørgeskemaet og i

⁽²⁰⁾ Artikel 22, 27 og 29 i Folkerepublikken Kinas lovgivning om virksomheders statsejede aktiver.

⁽²¹⁾ The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective, undersøgelse fra 2009 foretaget af Think!Desk – China research & Consulting for Eurofer, Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism i Kina, 2011, Capital Trade Incorporated, udarbejdet for U.S.-China Economic and Security Review Commission, samt bilag 10 til klagen.

⁽²²⁾ 12. femårige plan for og stålindustrien, afsnit IV(VII) – Fremskynde fusioner og omorganisering.

⁽²³⁾ Side 108-109 i klagen.

mangelskrivelsen med henblik på kontrol og præcisering, men den kinesiske regering besluttede ikke at fremsende dem. Det bemærkes imidlertid, at den kinesiske regering ikke anfægtede nøjagtigheden af disse henvisninger under proceduren. Desuden indrømmer de virksomheder, der nævnes i provinsernes planer og de lokale planer, at de samarbejder med myndighederne og beskriver, hvordan de handler eller tidligere har handlet i henhold til planerne ⁽²⁴⁾.

- (71) Selv om den kinesiske regering hævder, at nogle af ovennævnte planer kun er vejledende, ikke bindende og udelukkende skal tjene som rettesnor, underbygges denne påstand ikke af andre oplysninger i sagen. Tværtimod gør mange love og bestemmelser, som helt klart er juridisk bindende ⁽²⁵⁾, statens udviklingsplaner og industripolitikker obligatoriske for de statsejede virksomheder.

Konklusion

- (72) Den kinesiske regering formulerer målsætninger og mål for jern- og stålindustrien gennem femårsplaner og andre relevante officielle dokumenter og når disse mål ved hjælp af de funktioner og aktiviteter, der beskrives i dem. Eftersom disse planer og dokumenter formuleres af departementer i den kinesiske regering som nationalrådet eller NDRC, bør de funktioner og aktiviteter, som de henviser til, anses for at være statslige. Som ovenfor beskrevet er de statsejede stålvirksomheder forpligtede til at følge planerne og politikkerne, idet de fungerer som statens forlængede arm, og eftersom staten udøver en betydelig kontrol med dem, udøver de i praksis statslig myndighed.
- (73) I lyset af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje blev udstrækningen af de enheder, der betragtes som "offentlige organer", ikke defineret fuldt ud. Under alle omstændigheder gælder det, at enhver statsejet virksomhed, hvor staten har aktiemajoriteten eller er den største aktionær, er et offentligt organ. Enheder, som staten ikke har aktieposter i, er private enheder. Når det er sagt, er det ikke nødvendigt at skelne mellem offentlige og private instanser her, eftersom det påvises i betragtning 85-98 nedenfor, at alle private organer inden for stålsektoren er underlagt og styres af staten og dermed i enhver relevant henseende opfører sig på samme måde som offentlige organer.

⁽²⁴⁾ F.eks. Chongqing Iron and Steels websted (<http://en.cqgtjt.com/>), Baosteels websted (http://www.baosteel.com/group_e/01news/ShowArticle.asp?ArticleID=2553).

⁽²⁵⁾ F.eks. Foreløbige foranstaltninger vedrørende tilsyn med og forvaltning af centrale virksomheders investeringer, foranstaltninger vedrørende forvaltning af centrale virksomheders udviklingsstrategier og -planer, Folkerepublikken Kinas lov om virksomheders statsjede aktiver, bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC – Politikker for udvikling af jern- og stålindustrien.

b) Fordele (offentlige organer)

Generelle betragtninger

- (74) Med henblik på at vurdere, hvorvidt der er tale om en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, er det nødvendigt at sammenligne priserne på varmvalset stål og koldvalset stål, som de pågældende eksporterende producenter betaler, med den relevante reference. I AO-rapporten bekræftede man, at i tilfælde, hvor markedet i det leverende land forvrides som følge af statens rolle, er det tilladt at benytte eksterne referencer. Det bemærkes ligeledes, at "når staten er den dominerende leverandør, er det sandsynligt, at de private leverandørs priser vil blive forvredet, men det er stadig nødvendigt at foretage en analyse af de enkelte sager" ⁽²⁶⁾. AO erklærede desuden, at: "... vi antyder ikke, at der findes en grænse, over hvilken det forhold, at staten er den dominerende leverandør på markedet, i sig selv er tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om prisforvridning, men det er klart, at jo mere dominerende statens rolle på markedet er, jo mere sandsynligt er det, at denne rolle vil føre til forvridning af de private leverandørs priser" ⁽²⁷⁾. AO erklærede videre, at: "når staten er en 'betydelig' leverandør, er der behov for beviser vedrørende andre faktorer end statens markedsandel, eftersom statens rolle som en betydelig leverandør ikke i sig selv beviser, at der sker en forvridning af de private leverandørs priser". Det første spørgsmål, der skal besvares, er derfor, om statens andel af produktionen af varmvalset stål og koldvalset stål i Kina er dominerende eller blot betydelig.
- (75) Kommissionen bad den kinesiske regering fremsende oplysninger om markedet for varmvalset stål og koldvalset stål for så vidt angår den andel af produktionen af varmvalset stål og koldvalset stål, der kommer fra statsejede virksomheder og private virksomheder, men den kinesiske regering fremsendte ingen relevante oplysninger om dette ⁽²⁸⁾.
- (76) Kommissionen benyttede andre tilgængelige oplysninger ⁽²⁹⁾ vedrørende dette spørgsmål og kunne konstatere, at mindst 63 % af det varmvalsedes stål i Kina produceres

⁽²⁶⁾ DS 379 AO-rapport, punkt 441.

⁽²⁷⁾ DS 379 AO-rapport, punkt 444.

⁽²⁸⁾ Den kinesiske regering fremsendte en tabel med tal vedrørende produktionen af varmvalset stål og koldvalset stål fra statsejede virksomheder og private virksomheder, men i forbindelse med kontrollen konstateredes det, at denne tabel ikke var fuldstændig, og den kinesiske regering nægtede at fremlægge de oplysninger, der lå til grund for udarbejdelsen af tabellen, og som ville gøre det muligt at foretage en behørig kontrol.

⁽²⁹⁾ Svar fra fire kinesiske eksporterende producenter (2 i stikprøven, 2 frivillige svar) vedrørende deres køb af varmvalset stål (og koldvalset stål). Tilsvarende undersøgelser foretaget af andre undersøgelsesmyndigheder bekræfter disse tal. USDOC fastslog f.eks., at følgende andele af varmvalset stål i Kina tidligere er blevet produceret af statsejede virksomheder: højtryksstålcyindre (70 %), trådnæt (OSDOC fastslog, at statslige myndigheder tegnede sig for størstedelen af det varmvalsedes stål, der blev produceret i undersøgelsesperioden), lette rektangulære rør og slanger (70,81 %).

af statsejede stålvirksomheder. Det er vigtigt at bemærke, at man nåede frem til, at statsejede virksomheder har en andel på 63 %, efter en meget konservativ analyse, og at dette tal er et absolut minimum. Det forhold, at mange af de påståede private leverandører, som indberettes af eksportørerne, synes at være handelsvirksomheder (som udmærket kan have købt varen af statsejede virksomheder), den manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side (se betragtning 46-48 ovenfor) og resultaterne fra andre undersøgelsesmyndigheder (se fodnote 32) fører til den konklusion, at de statsejede virksomheders faktiske andel af markedet for varmvalset stål er langt højere. Den kinesiske regerings stærke tilstedeværelse inden for denne sektor for varmvalset stål (se betragtning 85-94 nedenfor) begrænser desuden de private operatørers manøvremligheder.

- (77) På grundlag af ovenstående blev det fastslået, at de statsjede virksomheder er dominerende på markedet for varmvalset stål i Kina. De statsejede virksomheders dominans på markedet for varmvalset stål er så betydelig, at de private producenter ikke har andet valg end at tilpasse deres priser efter de statsejede virksomheders, således som det fremgår nedenfor.
- (78) Med hensyn til koldvalset stål var de statsejede virksomheders andel som indberettet af de kinesiske eksporterede producenter (18 %) langt lavere end for varmvalset stål, men dette blev modsagt af andre oplysninger (se betragtning 79 nedenfor). I lyset af den manglende samarbejdsvilje hos den kinesiske regering konkluderes det, at eftersom mange af de påståede private leverandører, som eksportørerne har indberettet, synes at være handelsvirksomheder (som udmærket kan have købt varen af statsejede virksomheder), og eftersom den kinesiske regerings stærke involvering i denne sektor medfører begrænsninger på de private operatørers handelsaktiviteter (se betragtning 85-94 nedenfor), (dels på grundlag af de foreliggende oplysninger (se betragtning 79 nedenfor) i henhold til grundforordningens artikel 28), indtager de statsejede virksomheder også en dominerende stilling på markedet for koldvalset stål i Kina.
- (79) Denne konklusion underbygges af World Steel Capacity Book, som modsiger andelen på 18 %, som de kinesiske eksportører har indberettet, og viser, at mere end 70 % af den samlede produktionskapacitet for koldvalset stål i Kina er statsejet ⁽³⁰⁾.
- (80) Kommissionen bad den kinesiske regering om oplysninger vedrørende priser på varmvalset stål og koldvalset

stål fremstillet af statsejede og privatejede virksomheder, som sælges på det kinesiske marked. Den kinesiske regering fremlagde ingen sådanne oplysninger som svar på spørgeskemaet. Undersøgelsen hos eksportører af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, viste, at de priser, som de fire eksporterende producenter/koncerner betalte for varmvalset stål og koldvalset stål fra private producenter af varmvalset stål og koldvalset stål eller fra grossister i undersøgelsesperioden, konsekvent lå meget tæt på priserne hos statsejede virksomheder ⁽³¹⁾. De observerede data viser sammen med de statsejede virksomheders dominerende stilling inden for denne sektor, at de private leverandørers priser rent faktisk følger de priser, der betales til statsejede virksomheder. Kontrakten, som en af de eksporterende producenter i stikprøven har fremlagt vedrørende levering af varmvalset stål fra en privatejet leverandør, indeholder endda en betingelse om, at prisen skal sammenkædes med prisen hos en statsejet leverandør.

- (81) På grundlag af de samlede oplysninger i sagen fastslås det, at priserne på varmvalset stål og koldvalset stål, der sælges af statsejede virksomheder i Kina, er forvredne som følge af de statsejede virksomheders dominerende stilling på markedet for varmvalset stål og koldvalset stål i Kina. Priserne på varmvalset stål og koldvalset stål fra private leverandører tilpasses priserne hos de statsejede virksomheder. Under hensyntagen til dette konkluderes det, at der ikke findes pålidelige markedspriser i Kina for varmvalset stål og koldvalset stål. Da der ikke findes nogen "gældende markedsvilkår" på markedet for varmvalset stål og koldvalset stål i Kina, måtte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), søge efter en alternativ reference. Eftersom hele det kinesiske marked er forvredet, anses det for upraktisk at tilpasse omkostningerne og priserne i Kina på nogen meningsfyldt måde, og importpriserne vil være tilsvarende forvredet som følge af de statsejede virksomheders dominerende stilling. Derfor ledte man efter en ekstern reference i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii).
- (82) Den mest hensigtsmæssige reference er tilsyneladende en konstrueret reference, der tager udgangspunkt i verdensmarkedspriserne på varmvalset stål og koldvalset stål, som regelmæssigt offentliggøres i forskellige specialiserede ståltidsskrifter som Steel Business Briefing, MEPS og CRU.
- (83) Ved at sammenligne priserne hos de statsejede virksomheder med en ekstern reference (konstrueret som forklaret i betragtning 103 nedenfor) kunne man konstatere, at disse priser lå et godt stykke under

⁽³⁰⁾ Ifølge World Steel Capacity Book ligger produktionskapaciteten for koldvalset stål i Kina på omkring 81 035 000 t om året, og på grundlag af offentligt tilgængelige data om ejerskab produceres omkring 57 490 000 t af statsejede virksomheder.

⁽³¹⁾ Forskellen mellem priserne hos statsejede virksomheder og priserne hos private leverandører var i gennemsnit kun 3,75 % i undersøgelsesperioden.

referencepriserne og dermed gav de kinesiske eksportende producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2.

c) Specificitet

- (84) Dette subsidieprogram er specifikt som defineret i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), idet kun et begrænset antal erhvervsgrene og virksomheder i Kina anvender det varmvalset stål og koldvalset stål til deres produktion.

d) Overdragelse og pålæggelse til private leverandører

- (85) Det næste spørgsmål, der skal behandles, er, hvorvidt den kinesiske regering alligevel overdrager det til eller pålægger de private producenter af varmvalset stål og koldvalset stål, som ikke er offentlige organer, at levere varmvalset stål og koldvalset stål til producenterne af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

Statens politik

- (86) Som udgangspunkt er det allerede blevet fastslået, at den kinesiske stat har en politik om at levere varmvalset stål og koldvalset stål til sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, fordi organer, som er en del af staten, beskæftiger sig med disse leverancer og indtager en dominerende stilling på markedet, som giver dem mulighed for at tilbyde priser, der ligger under markedsprisen. Og under alle omstændigheder, og uanset om disse organer betegnes som "offentlige" eller ej, viser de samme oplysninger, at der foreligger en statslig politik om kraftig indgriben i denne sektor. Nu skal det undersøges, om denne politik også gør sig gældende for private leverandører.

Udvidelse af politikken til private leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål

Statens planer med vejledning og tilskyndelse

- (87) I en række statslige planer og politikdokumenter er der tegn på, at stålproducenterne i Kina (både statsejede og privatejede virksomheder) modtager tilskyndelse og støtte fra den kinesiske regering. I visse afsnit i disse dokumenter antydes det, at der findes en direkte

sammenhæng mellem staten og private stålvirksomheders adfærd, og i en række tilfælde kan det konstateres, at denne "vejledning" betød, at stålvirksomhederne handlede som anbefalet i planerne.

- (88) I bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC – Politikker for udvikling af jern- og stålindustrien tilskyndes stålvirksomhederne f.eks. til at handle på en bestemt måde⁽³²⁾, der opstilles betingelser for investeringer, og investeringerne gøres afhængige af myndighedernes godkendelse⁽³³⁾, man påvirker konkurrencen om ressourcer⁽³⁴⁾ og indfører endda sanktioner over for virksomheder, der ikke overholder bestemmelserne⁽³⁵⁾. Den 12. femårige udviklingsplan for stålindustrien påvirker også stålvirksomhedernes forretningsbeslutninger, og dette kan igen få konsekvenser for omkostningsstruktur og priser⁽³⁶⁾.

- (89) Herunder fremsendte klageren i bilag 24 en række uddrag fra diverse politikdokumenter fra forskellige statslige organisationer, hvoraf det fremgik, at den kinesiske

⁽³²⁾ Artikel 18 i bekendtgørelse nr. 35 – Politikker vedrørende importerede teknologier og udstyr: Virksomhederne tilskyndes til at anvende indenlandsk produceret udstyr og teknologier og til at mindske eksporten.

Artikel 20 i bekendtgørelse nr. 35 – Jern- og stålvirksomhederne tilskyndes til at udvikle sig til koncerner og gennemføre strategiske omorganiseringer mellem mægtige virksomheder ...

⁽³³⁾ Artikel 22 i bekendtgørelse nr. 35 – Investeringer i alle jern- og stålprojekter forudsætter gennemgang og godkendelse eller kontrol fra NDRC i henhold til de relevante bestemmelser.

Artikel 23 i bekendtgørelse nr. 35 – Ved alle udenlandske investeringer i jern- og stålindustrien i Kina må de udenlandske investorer som hovedregel ikke have en kontrollerende aktiepost.

⁽³⁴⁾ Artikel 24 i bekendtgørelse nr. 35 – Alle projekter, der ikke er i overensstemmelse med udviklingspolitikkerne for jern- og stålindustrien, og som ikke har været genstand for gennemgang og godkendelse, eller hvor gennemgangen og godkendelsen ikke er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, må ministeriet for statens jord og ressourcer ikke håndtere formaliteterne vedrørende arealanvendelse, og ministeriet for industri og handel må ikke acceptere denne registrering, det administrative handelsministerium må ikke godkende kontrakten og vedtægterne, og finansieringsinstituttet må ikke yde lån eller nogen anden form for kreditter ...

Artikel 25 i bekendtgørelse nr. 35 – Ved ydelse af mellem- og langfristede lån til anlægsinvesteringer i projekter vedrørende smeltning af jern, smeltning af stål og valsning af stål skal finansieringsinstituttet overholde udviklingspolitikkerne for jern- og stålindustrien og styrke dens risikostyring.

⁽³⁵⁾ Artikel 30 Når to eller flere indenlandske virksomheder konkurrerer hårdt om en udenlandsk ressource, kan staten indføre en administrativ koordinering for at skabe en alliance eller udvælge en af virksomhederne til at foretage investeringen med henblik på at undgå hård konkurrence.

⁽³⁶⁾ Afsnit III (III)6 i den 12. femårige udviklingsplan for stålindustrien: en betydelig reduktion af antallet af stålvirksomheder; de 10 største stålproducenters andel af den samlede nationale produktion stiger til omkring 60 % fra 48,6 %.

III.(V) i den 12. femårsplan for jern- og stålindustrien – Optimering af den industrielle struktur.

I dette kapitel beskrives det, hvordan jern- og stålindustrien bør omstruktureres gennem fusioner, flytninger, styring af produktionskapacitet, forbud i nogle provinser og støtte i andre.

regering yder støtte til stålindustrien i almindelighed og til stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i særdeleshed ⁽³⁷⁾.

- (90) Desuden foreligger der offentligt tilgængelige oplysninger, der viser, at de privatejede virksomheder handler i overensstemmelse med forskellige statslige planer og politikdokumenter ⁽³⁸⁾.

Eksportrestriktioner på varmvalset og koldvalset stål

- (91) Den kinesiske regering har truffet forholdsregler med henblik på at modvirke eksporten af varmvalset stål og koldvalset stål i form af eksportrestriktioner, der gennemføres med det komplekse momsrefusionssystem. Mere specifikt er varmvalset stål og koldvalset stål belagt med en moms på 17 %. Momsen på visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, som er fremstillet af koldvalset stål (der fremstilles af varmvalset stål), og som sælges indenlands, godtgøres med en sats på 13 %, men hvis virksomheden vælger at eksportere varmvalset stål eller koldvalset stål, refunderes momsens hoveddel ikke. Dette system betyder, at de privatejede producenter af varmvalset stål og koldvalset stål ikke kan handle med den sædvanlige frihed på markedet, og det medfører også en forøgelse af det indenlandske udbud af varmvalset stål og koldvalset stål og vil uundgåeligt presse prisen på det kinesiske marked. Så privatejede producenter af varmvalset stål og koldvalset stål (på samme måde som statsejede virksomheder) kan ikke handle uafhængigt af den kinesiske regerings politik.

Private leverandørers prissætning

- (92) I afsnittet ovenfor vedrørende fordele for offentlige organer blev det fastslået, at som følge af de statsejede stålvirksomheders dominerende stilling på markedet for varmvalset stål og koldvalset stål har de private producenter af varmvalset stål og koldvalset stål intet andet valg end at tilpasse deres priser efter de statsejede virksomheders priser. De fastsætter med andre ord ikke priserne, men overtager dem snarere. Dette er endnu et tegn på, at de private producenter af varmvalset stål og

koldvalset stål ikke kan handle uafhængigt af foranstaltninger truffet af den kinesiske regering og andre offentlige organer.

- (93) Dette forhold underbygges af oplysningerne fra de kinesiske eksporterende producenter, der besvarede spørgeskemaerne om antidumping, som viser, at priserne hos private leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål nærmest er de samme som for de statsejede virksomheder. I kontrakten, som en af de eksporterende producenter i stikprøven fremlagde vedrørende levering af varmvalset stål fra en privatejet leverandør, er der endda en betingelse om, at prisen skal sammenkædes med prisen hos en statsejet leverandør.

- (94) I lyset af ovenstående oplysninger om, at priserne hos de statsejede virksomheder ligger under markedspriserne, er det klart, at priserne hos privatejede leverandører, eftersom de er tilpasset efter de statsejede virksomheders priser, også ligger under markedspriserne.

e) Finansielt bidrag

- (95) Ifølge artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv) – andet led – i grundforordningen er der tale om økonomisk støtte, når staten: "overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten". WTO's appelorgan har fortolket "pålægger" som en henvisning til situationer, hvor staten udøver sin myndighed, herunder en grad af tvang, over et privat organ, og "overdrager til" som en henvisning til situationer, hvor staten giver ansvaret til et privat organ ⁽³⁹⁾. Desuden udformede WTO-panelet om amerikanske eksportbegrænsninger ⁽⁴⁰⁾ en tredelt test for pålæggelse og overdragelse, som kræver, at der er tale om (a) en statslig foranstaltning, som er (b) rettet mod en bestemt part, og (c) hvis formål er en bestemt opgave eller forpligtelse ⁽⁴¹⁾.

- (96) På grundlag af dette udgør inddragelsen af de private leverandører under den kinesiske regerings politik for levering af varmvalset stål og koldvalset stål "pålæggelse" og "overdragelse" til private leverandører af følgende grunde:

⁽³⁷⁾ Bilag 24 til klagen – samling af relevante citater fra forskellige planer og lovgivningsbestemmelser.

⁽³⁸⁾ F.eks. skrev Jiangsu Shagang Group på sit websted (<http://www.shasteel.com/eng/index.html>): Shagang Group vil omhyggeligt gennemføre statens politik vedrørende udvikling af stålindustrien. Med udgangspunkt i de videnskabelige udviklingsperspektiver vil Shagang videreføre den bæredygtige udviklingsstrategi, slå ind på en ny vej mod industrialisering, fremskynde ændringer og modernisering, kæmpe for en tilpasning af produktstrukturen, videreudbygge sin industrielle kæde, være behørigt opmærksom på støttevirkomheder, opbygge moderne logistik, gennemføre kapitaltransaktioner, løbende forbedre sin overordnede konkurrenceevne for at gøre Shagang perfekt, stærk og fremragende og gøre vores bedste for at gøre Shagang til et berømt varemærke som "den hundredårige fabrik". Shagang vil også yde nye bidrag til at opbygge et harmonisk Jiangsu og gøre Kina til et magtfuldt stålland.

⁽³⁹⁾ Appelorganets rapport, USA, Countervailing Duty Investigation on DRAMS, punkt 111 og 116.

⁽⁴⁰⁾ Tvist nr. DS194 USA – Foranstaltninger om behandling af eksportbegrænsninger som subsidier (panelrapport, 29. juni 2001).

⁽⁴¹⁾ Punkt 8.28-8.30 i panelets rapport. Selv om statens "foranstaltninger" oprindeligt blev betegnet som "eksplicitte og positive", viser de efterfølgende resultater, som appelorganet er nået frem til, at denne standard kan være for snæver.

En statslig "foranstaltning":

- Den kinesiske regerings "politik" (se betragtning 86 ovenfor) udgør en "foranstaltning" eller "foranstaltninger". Politikken gennemføres af offentlige organer (statsejede virksomheder), som er dominerende på markedet og sælger til under markedspriser, og af den kinesiske regering gennem planer og manipulation af eksportrestriktioner. Den samlede virkning er, at private leverandører i praksis tvinges til at følge de offentlige organers priser, der ligger under markedspriserne.

"rettet mod en bestemt part":

- Statens politik (navnlig planer og eksportrestriktioner) gælder alle producenter af varmvalset stål og koldvalset stål, både statsejede og private. I denne henseende er politikken "rettet" mod alle producenter. Dette dokumenteres af, at de statsejede virksomheders og private virksomheders priser ligger på linje, og at de private leverandører sælger til priser, som kommercielt set er ufornuftige.

"hvis formål er en bestemt opgave eller forpligtelse":

- Formålet med statens politik er at levere varmvalset stål og koldvalset stål til priser under markedsprisen, hvilket fremgår af prisniveauet i Kina. Den kinesiske regerings og de statsejede virksomheders foranstaltninger giver ikke de private leverandører andet valg end at følge de offentlige organers praksis, og dette pålægger dem reelt en bestemt opgave eller forpligtelse. Den kinesiske regerings politik, navnlig gennem planerne og momsmanipulationen, udgør en alvorlig begrænsning af de private leverandørers fritagelse fra denne opgave eller forpligtelse.

Konklusion

- (97) Under hensyntagen til alle ovennævnte faktorer kan man konkludere, at den kinesiske regerings eksportbegrænsning, den statslige planlægning og de statsejede virksomheders dominerende stilling begrænser friheden for de private leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål og tvinger dem til at handle på en ikke kommercielt funderet måde og til at acceptere økonomisk irrationelle priser (lavere end markedspriserne), hvilket de ikke ville gøre på et frit og åbent marked. Dette bekræfter, at statens politik for levering af varmvalset stål og koldvalset stål (herunder til sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale) også gælder for private leverandører.

- (98) I lyset af ovenstående analyse førte oplysningerne i sagsakterne og andre offentligt tilgængelige oplysninger desuden Kommissionen til den konklusion, at private producenter af varmvalset stål og koldvalset stål i Kina af den kinesiske regering er blevet pålagt og har fået overdraget ansvaret for at levere varer i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og 3, stk. 1, litra a), nr. iv), og handler på samme måde som statsejede stålvirksomheder.

f) Fordele (private leverandører)

- (99) Kommissionen fastslog, at de private leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål af den kinesiske regering har fået pålagt og fået overdraget ansvaret for en opgave, og undersøgelsen viste, at priserne fra privatejede leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål er tilpasset de statsejede virksomheders priser (se ovenstående afsnit).

- (100) Med udgangspunkt i dette konkluderes det, at resultaterne vedrørende fordele og specificitet ved de statsejede virksomheders levering af varmvalset stål og koldvalset stål til priser under markedspriser også gælder for privatejede leverandører af varmvalset stål og koldvalset stål.

g) Resultaterne af undersøgelsen

- (101) To af de eksporterende producenter i stikprøven har opnået fordele ved dette program. En eksporterende producent (Panhua Steel Group) har opnået fordele ved levering af varmvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag, og den anden eksporterende producent (Huadong Steel Group) har opnået fordele ved leveringen af koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag.

h) Beregning af subsidiebeløbet

- (102) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. Fordelen beregnes ved at tage summen af differencerne mellem de faktiske købspriser og de relevante referenceværdier for indkøbene af varmvalset stål og koldvalset stål. Det resulterende beløb blev herefter fordelt på den samlede omsætning for den samarbejdsvillige eksporterende producent i undersøgelsesperioden, fordi subsidierne ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transportererede mængder.

- (103) Eftersom det kinesiske marked for varmvalset stål og koldvalset stål er forvredet, anvendte man verdensmarkedspriserne på varmvalset stål og koldvalset stål som et velegnet grundlag til at udregne referencepriser for varmvalset stål og koldvalset stål. Med udgangspunkt i forskellige ståltidsskrifter (SBB og MEPS) valgte man

de indenlandske priser, ekskl. skatter og afgifter, i fem lande/regioner (Europa, USA, Tyrkiet, Japan og Brasilien). Med henblik på at finde frem til repræsentative referencer valgte Kommissionen det største marked for hver geografisk region, dvs. Europa (EU) Nordamerika (USA), Latinamerika (Brasilien), Asien (Japan) og Mellemøsten/Nordafrika (Tyrkiet). De månedlige gennemsnitspriser i undersøgelsesperioden for hvert af de fem lande/regioner blev omregnet til et matematisk gennemsnit for at nå frem til de månedlige referencepriser. De fem udvalgte lande/regioner havde ikke de højeste priser i undersøgelsesperioden, de er alle medlemmer af WTO, er blandt de 10 største stålproducenter i verden og ligger på forskellige kontinenter. De således beregnede referencepriser anses derfor for rimelige og passende.

- (104) Subsidiesatsen, som blev udregnet for denne ordning i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, udgør 23,02 % for Huadong Group og 27,63 % for Panhua Group.
- (105) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 25,37 %.
- (106) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for en enhed, der er forretningsmæssigt forbundet med en af de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 32,44 %.

3.3.1.2. *Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag*

a) *Indledning*

- (107) Klageren påstod, at der ikke findes noget fungerende marked for jord i Kina, og at det beløb, som virksomhederne betaler for brugsretten til jorden, ligger under den normale markedspris. I sit svar på antisubsidiespørgeskemaet erklærede den kinesiske regering, at "i overensstemmelse med Folkerepublikken Kinas lov om forvaltning af jord, ejes jord i byområder af staten. Jord i landdistrikter og forstæder ejes kollektivt af bønderne, medmindre andet bestemmes af staten". Den kinesiske regering hævdede, at der findes et standardiseret, regelbundet og konkurrencebaseret marked for jord, og at brugsretten til jorden skal handles offentligt i overensstemmelse med lovgivningen for markedet for jord. Den kinesiske regering erklærede også, at jord til industriel og kommerciel brug skal erhverves mod vederlag for anvendelsen på det

åbne marked gennem budrunder og auktioner. Den kinesiske regering fremlagde ingen oplysninger om de faktiske priser på brugsretten til jord eller minimumspriser for jord, som fastsættes af staten, og som blev nævnt i svaret på antisubsidiespørgeskemaet og under kontrolbesøget.

- (108) Under kontrolbesøget bad Kommissionen den kinesiske regering fremlægge dokumentation for påstanden om, at al jord til industriel anvendelse i Kina tildeles gennem budrunder eller auktioner. Den kinesiske regering kunne ikke fremlægge en sådan dokumentation under kontrolbesøget, men fremsendte nogle oplysninger om dette efter kontrolbesøget. Men al denne dokumentation viser, at ud af 13 transaktioner vedrørende brugsretten til jord for de eksporterende producenter i stikprøven var kun seks genstand for en budrunde eller en auktion. Der blev ikke fremlagt oplysninger om deltagerne i auktionen/budrunden, som Kommissionen havde bedt om, og i alle tilfælde var den endelige pris, som virksomheden betalte, den samme pris, som de lokale myndigheder havde fastsat vilkårligt.
- (109) Kommissionen bad også den kinesiske regering fremlægge sine synspunkter om mulige referencer ud fra den antagelse, at der ikke findes nogen markedspris for jord i Kina. Selv om dette kun var en antagelse og på ingen måde var et resultat eller en konklusion på det tidspunkt, hvor spørgeskemaet blev sendt til den kinesiske regering, gav den kinesiske regering udtryk for det synspunkt, at formodningen var forkert, og anførte ikke nogen mulige referencer. Den kinesiske regering påpegede også den påståede fejl i klagen, at klageren på den ene side hævder, at der ikke findes noget marked for jord i Kina, og at man bør benytte en "ekstern reference", men at man på den anden side hævder, at de statsejede virksomheder får overdraget jord fra staten på gunstige betingelser i forhold til det private erhvervsliv, og anførte, at hvis der skulle anvendes en reference, skulle det være de priser, som "ikke-tilskyndede" kinesiske virksomheder betaler, men man gav ikke nogen oplysninger om disse priser. I denne forbindelse skal det bemærkes, at klageren påstod, at markedet for brugsretten til jord i Kina var forvrænget som helhed, og at både statsejede og private producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, har modtaget brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag.

b) *Retsgrundlag*

- (110) Indrømmelsen af brugsretten til jord i Kina hører under Folkerepublikken Kinas jordforvaltningslov og Folkerepublikken Kinas lov om fast ejendom.

c) *Praktisk gennemførelse*

- (111) Al jord er iflg. artikel 2 i jordforvaltningsloven statsejet, idet jord ifølge den kinesiske forfatning og relevante lovbestemmelser tilhører Folkerepublikken Kinas befolkning. Jord kan ikke sælges, men rettighederne til brug af jorden kan tildeles i henhold til lovgivningen. De statslige myndigheder kan tildele dem gennem offentlige budrunder eller ved auktion.

d) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (112) De samarbejdsvillige eksporterende producenter har indberettet oplysninger om den jord, de besidder, samt de fleste af de relevante kontrakter/certifikater vedrørende brugsretten til jord, men den kinesiske regering har kun fremsendt meget begrænsede oplysninger om priserne på rettigheder til brug af jord.
- (113) Som nævnt ovenfor hævdede den kinesiske regering, at rettighederne til brug af jord i Kina tildeles gennem budrunder eller auktioner. Dette fremgår også af artikel 137 i Folkerepublikken Kinas lov om fast ejendom ⁽⁴²⁾.

Panhua Group Co. Ltd.

- (114) Men ved kontrollen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter fandt man, at dette system, som den kinesiske regering beskriver, ikke altid fungerer sådan i praksis. Ud af seks brugsrettigheder til jord, som Chongqing Wanda Steel Strip Co. Ltd. (en del af Panhua Group Co. Ltd) har erhvervet, har virksomhedens repræsentanter bekræftet, at der for de fires vedkommende ikke fandt nogen budproces sted. Chongqing Wanda var den eneste deltager, og den endelige transaktionspris, som selskabet betalte, var præcis den samme pris, som det lokale kontor for jordressourcer havde fastsat vilkårligt på forhånd. For de resterende to rettigheder til anvendelse af jord blev der gennemført en budproces, men hverken virksomheden eller den kinesiske regering fremlagde nogen dokumentation for dette. Det fremgår rent faktisk af de dokumenter, som den kinesiske regering fremlagde efter kontrolbesøget, at også disse to brugsrettigheder til jord blev erhvervet for en pris, der var identisk med den pris, som det lokale kontor for jordressourcer havde fastsat. Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd (også en del af Panhua Group Co. Ltd) erhvervede tre brugsrettigheder til jord fra private virksomheder til gengæld for aktier i Panhua Group Co. Ltd.

⁽⁴²⁾ Jord, der anvendes til industri, erhverv, underholdning eller kommercielle boliger osv. samt jord med to eller flere planlagte brugere, skal overdrages gennem en auktion, opfordring til at afgive bud eller andre former for offentlig budgivning.

Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd

- (115) Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd erhvervede to af sine brugsrettigheder til jord fra det lokale kontor for brug af jordressourcer i Xiaoshan-distriktet og en fra den private virksomhed. Der kunne ikke fremlægges nogen dokumentation for budrunder eller auktioner, idet den kinesiske regering anførte, at for brugsrettigheder til jord indkøbt før den 1. september 2006 fandtes der ingen bekræftelse på transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord, og den kinesiske regering hverken bekræftede eller benægtede, at disse transaktioner havde fundet sted efter en budrunde eller auktion.
- (116) Resultaterne af proceduren bekræfter, at situationen vedrørende salg og køb af jord i Kina er uklar og ugenemsigtig, og at priserne ofte fastsættes vilkårligt af myndighederne. Myndighederne fastsætter priserne i henhold til vurderingssystemet for jord i byområder, hvor det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af industrigrunde. I det mindste inden for stålsektoren er adgangen til industrigrunde ved lov begrænset til virksomheder, der overholder de industripolitikker, der fastlægges af staten ⁽⁴³⁾.
- (117) Uafhængige oplysninger fra klageren viser også, at jord i Kina stilles til rådighed til priser, der ligger under de normale markedspriser ⁽⁴⁴⁾.

e) *Konklusion*

- (118) I overensstemmelse hermed bør den kinesiske regerings indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, hvilket har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 114-115 ovenfor findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og brugen af en ekstern reference viser, at det beløb, som de samarbejdsvillige eksportører har betalt for brugsretten til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris. Subsidiet er specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og c), eftersom adgangen til industrijord ved lov er begrænset til virksomheder, der overholder statens industripolitikker, kun bestemte transaktioner var omfattet af en

⁽⁴³⁾ Artikel 24 i bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC (politikker for udvikling af jern- og stålindustrien): For alle projekter, der ikke er i overensstemmelse med udviklingspolitikkerne for jern- og stålindustrien, og som ikke er blevet gennemgået og godkendt, eller hvor gennemgangen og godkendelsen ikke er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, må ministeriet for jord og ressourcer ikke behandle formaliteterne vedrørende rettigheder til brug af jord.

⁽⁴⁴⁾ George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043, 7. november 2006.

udbudsprocedure, priserne ofte blev fastsat af myndighederne og regeringens praksis på dette område var uklar og ugennemsigtig.

(119) Subsidiet betragtes derfor som udligningsberettiget.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(120) Det blev konkluderet, at situationen i Kina med hensyn til brugsrettigheder til jord ikke er markedsbaseret, og at der tilsyneladende ikke findes nogen private referencer overhovedet i Kina. En justering for omkostninger eller priser i Kina er derfor ikke mulig. Det konkluderes under disse omstændigheder, at der ikke findes et marked i Kina, jf. grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), og at brugen af en ekstern reference til at måle fordelens omfang er berettiget. Eftersom den kinesiske regering ikke var samarbejdsvillig og ikke fremsatte nogen forslag til en ekstern reference, måtte Kommissionen anvende de tilgængelige oplysninger for at fastlægge en hensigtsmæssig ekstern reference. I den forbindelse anså man det for hensigtsmæssigt at anvende oplysninger om det særskilte toldområde Taiwan som en hensigtsmæssig reference.

(121) Kommissionen er af den opfattelse, at jordpriserne i Taiwan udgør det bedste referencealternativ for de områder i Kina, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er beliggende. Størstedelen af de eksporterende producenter er beliggende i den østlige del af Kina i udviklede områder med et højt BNP i provinser med høj befolkningstæthed.

(122) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, beregnes ved at tage højde for det beløb, som hver virksomhed havde betalt for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.

(123) I denne beregning brugte Kommissionen den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan renset for kursnedskrivning og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter om brugsrettigheder til jord. Oplysningerne vedrørende priser på industrigrunde blev hentet fra webstedet for Taiwans økonomiministeriums industrielle kontor. Kursnedskrivningen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger ved nuværende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF i World Economic Outlook fra 2011. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, blevet fordelt over UP ved hjælp af den normale

løbetid for brugsrettigheder til erhvervsmæssig jord i Kina, dvs. 50 år. Dette beløb blev derefter fordelt over de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i UP, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(124) Den beregnede subsidiesats for denne ordning i undersøgelsesperioden for de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgør 0,34 % for Huadong Group og 1,12 % for Panhua Group.

(125) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,73 %.

(126) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for en enhed, som er forretningsmæssigt forbundet med en af de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 1,36 %.

3.3.1.3. **Program bestående af levering af vand mod utilstrækkeligt vederlag**

a) Indledning

(127) I klagen hævdes det, at vandpriserne i Kina udelukkende fastsættes af de offentlige myndigheder, og at prisstrukturen fastsættes i henhold til industrielle makropolitikker. Det anføres også, at vandpriserne var forskellige i de forskellige lokalområder, og at der også var tale om differentierede satser fra virksomhed til virksomhed. I klagen hævdede man, at det var sandsynligt, at producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, havde opnået fordele som følge af vandpriser mod utilstrækkeligt vederlag i overensstemmelse med politikken om at tilskynde til produktion af stålprodukter med høj værditilvækst.

(128) Vandforsyningen og vandmarkedet i Kina administreres af NDRC, ministeriet for vandressourcer og miljøministeriet. Markedet for vandforsyning domineres stadig i vid udstrækning af lokale statsejede virksomheder, selv om virksomheder med udenlandsk kapital er gået ind i en række vandforsyningsprojekter i nogle byer og har brudt de statslige leverandørers monopol. Den kinesiske regering kunne dog ikke fremsende en detaljeret liste over vandleverandører med angivelse af deres forsyningsområde og leverede mængder (se betragtning 129 nedenfor), men begrænsede sit svar til en liste over vandleverandører i de områder, hvor de eksporterende producenter i stikprøven var beliggende.

- (129) Med hensyn til prissætningen fastlægger NDRC den overordnede prispolitik, mens de lokale myndigheder fastsætter den lokale vandpris efter en høringsprocedure, der har til formål at sikre en bæredygtig udnyttelse af vandressourcerne. Priserne afspejler omkostningerne samt et rimeligt overskud for de lokale vandleverandører. Den kinesiske regering fremsendte de relevante prislister, der var gældende i de kommuner, hvor de producerende eksportører af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i stikprøven var placeret. Det blev præciseret, at de forskellige kommunale priser gælder ensartet for alle industribrugere og ikke varierer afhængigt af virksomheden eller brugerne.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (130) Undersøgelsen bekræftede, at NDRC fastsætter basisprisen for vand, og at de kommunale prismyndigheder fastsætter prisen for de enkelte kommuner baseret på en række forskellige parametre (f.eks. distributionsomkostninger, dækningsbidrag og et rimeligt overskud). Oven i vandprisen lægges en "spildevandsafgift", som også fastsættes på kommunalt plan.
- (131) Mens basisprisen for vand, spildevandsafgiften og andre mulige lokale tillægsafgifter ligeledes gælder for alle brugere i de samme kategorier, konstateredes det, at en af de to eksportører i stikprøven, Zhejiang Huadong Group, ikke betalte spildevandsafgiften.
- (132) Eksportøren hævdede, at man betalte denne afgift som et engangsbeløb til miljøbeskyttelseskontoret. Men Kommissionen mener ikke, at denne betaling skete i stedet for spildevandsafgiften af følgende tre grunde: 1) i det officielle dokument står der "spildevandsudledningsafgift" og ikke "spildevandsafgift", 2) betalingen står ikke i forhold til det faktiske vandforbrug, 3) det samlede erlagte beløb er temmelig lille sammenlignet med det samlede beløb, der ville være forfaldet, hvis man skulle have betalt spildevandsafgift i henhold til det faktiske vandforbrug.

c) Finansielt bidrag

- (133) Zhejiang Huadong Group modtog et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), idet staten leverede vand gennem det lokale vandforsynings-selskab (Hangzhou Xiaoshan Water Supply Co. Ltd.). Dette er at betragte som et finansielt bidrag fra staten i form af levering af varer ud over den generelle infrastruktur, jf. grundforordningen. Dette kan også betragtes som indtægter, som staten giver afkald på, fordi et offentligt organ ikke har opkrævet forfaldne indtægter, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).

d) Fordel

- (134) Huadong Steel Group opnåede en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, eftersom staten har leveret vand mod utilstrækkeligt vederlag. Det er fastslået, at denne eksportør ikke har betalt den fulde pris for vandleverancerne, som normalt ville være gældende for den brugerkategori, den tilhører, idet den ikke har betalt "spildevandsafgiftsdelen" af vandprisen.

e) Specificitet

- (135) Subsidiet i form af levering af vand til en af de samarbejdsvillige eksportører er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), eftersom ikke alle virksomheder fritages for spildevandsafgiften. Uanset manglen på lovgivning, der begrænser dette subsidie til bestemte virksomheder, gør muligheden for, at en bestemt virksomhed, der fremstiller den pågældende vare, kunne få leveret vand mod utilstrækkeligt vederlag, kombineret med de lokale myndigheders mulighed for at give afkald på en del af den pris, der normalt betales for vand, dette til et specifikt subsidie. Kommissionen kunne ikke indsamle yderligere oplysninger om grundlaget for, at man gav afkald på denne afgift, eftersom den eksporterende producent ikke kunne tilvejebringe disse oplysninger.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (136) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelen betragtes som størrelsen af spildevandsafgiften, som ikke er betalt på vandforbruget i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i UP, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (137) Zhejiang Huadong Group har opnået en fordel som følge af den manglende betaling af spildevandsafgiften. Den beregnede subsidiesats for dette er 0,01 %.
- (138) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,01 %.
- (139) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 0,01 %.

3.3.1.4. *Program bestående af levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag*

a) *Indledning*

- (140) Klageren hævdede, at den kinesiske regering har leveret elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag gennem lavere takster. Klageren hævdede navnlig, at elpriserne blev fastsat forskelligt i forskellige provinser, og at man også anvendte lavere takster som et industripolitisk redskab til at fremme stålprodukter med stor merværdi og til at begrænse brugen af forældet produktionskapacitet.
- (141) NDRC er ansvarlig for at regulere elektricitetsmarkedet og fastsætte priserne i Kina. Hovednettene i provinserne og mellem provinserne drives af to statsejede leverandører: State Grid Corporation of China og China Southern Power Grid Corporation. Elektricitetsleverandørerne på kommunalt plan er datterselskaber af disse virksomheder. Man er i færd med at indføre en konkurrencemekanisme i Kina gennem nogle pilotprojekter, men dens virkninger er stadig ubetydelige på nuværende tidspunkt.
- (142) Elektricitetspriserne fastsættes af NDRC i henhold til en procedure, der omfatter undersøgelser af priserne, ekspertvurdering, offentlige høringer og fastsættelse og offentliggørelse af den endelige pris. NDRC offentliggør de priser, der gælder i de enkelte provinser, i notater, og herefter offentliggør de lokale priskontorer et tilsvarende notat på lokalt plan om gennemførelse af de priser, der fastsættes af den centrale NDRC. Den endelige pris afspejler indkøbspriser, transmissionsomkostninger og -tab samt statslige tillægsafgifter. Priserne er differentieret fra provins til provins afhængigt af den lokale situation og de politiske mål, man forfølger i de forskellige provinser. De fastsættes for forskellige kategorier af slutbrugere (f.eks. boliger, industrielle brugere). Der findes et yderligere prisdifferentiale for forskellige industrielle brugere med henblik på at gennemføre de industripolitikker, der fastlægges af den kinesiske regering, og de fremgår af kataloget i NDRC's beslutning nr. 40 (2005) (se nærmere forklaring i betragtning 182). Brugere, der tilhører kategorien "tilskyndede" virksomheder i henhold til NDRC-kataloget, betaler grundtaksten for elektricitet, mens brugere, der tilhører kategorien "forældede" eller "forbudte" virksomheder, betaler en tillægsafgift ud over grundtaksten. Brugere, der ikke hører ind under nogen af kategorierne i kataloget, tilhører standardkategorien af "tilladte" virksomheder og betaler ligeledes grundtaksten uden tillægsafgifter. Producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, vil normalt tilhøre kategorien af "tilskyndede" virksomheder i henhold til NDRC's beslutning nr. 40.

b) *Manglende samarbejdsvilje*

- (143) Kommissionen bad den kinesiske regering fremsende de lovgivningsmæssige rammer for elektricitetsmarkedet,

prissætningen og den rolle, som alle de relevante organer og enheder spiller. Den kinesiske regering fremsendte ikke alle de relevante prisbeslutninger fra NDRC og de lokale priskontorer, ikke bare vedrørende de producerende eksportører uden for stikprøven, men også for de producerende eksportører i stikprøven. Den kinesiske regering undlod ligeledes at give en nøjagtig beskrivelse af NDRC's og de lokale priskontorers rolle ved fastsættelse af priserne. Kommissionen gav den kinesiske regering meddelelse om disse mangler vedrørende de producerende eksportører i stikprøven i sin skrivelse af 12. august 2012. Efter kontrolbesøgene kunne man også konstatere, at den kinesiske regering angav en forkert elektricitetstakst for en af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven.

c) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (144) Undersøgelsen bekræftede, at det er NDRC, der fastsætter priserne på elektricitet i de forskellige provinser. Man kunne konstatere, at det lokale priskontor blot fungerer som statens forlængede arm til gennemførelse af den beslutning, som NDRC har truffet på centralt plan. Dette blev også bekræftet af, at NDRC udsteder notater, hvori man fastsætter de faktiske priser for de enkelte proviser, og herefter omsættes disse notater formelt til lokale notater af de lokale priskontorer og gennemføres på lokalt plan. Undersøgelsen viste ligeledes, at de differentierede elektricitetssatser for visse sektorer og/eller på provinsniveau og lokalt niveau fastsættes i henhold til bestemte faktorer, herunder navnlig forfølgelsen af de industripolitiske mål, som fastsættes af central- og lokalregeringerne i deres femårsplaner og i sektorplanerne.
- (145) Undersøgelsen af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven viste, at en af dem, Chongqing Wanda Steel Strip ("CWSS"), betalte en elektricitetstakst, der var lavere end den almindeligt gældende takst for industrielle brugere. Man konstaterede, at i det specifikke område, hvor denne eksportør var beliggende, havde en underkategori af visse industrielle brugere, herunder dem, der fremstiller den pågældende vare, ret til denne lavere takst.

d) *Finansielt bidrag*

- (146) En af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven (CWSS) modtog et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), idet staten leverede elektricitet gennem det lokale offentlige elforsyningsselskab. Dette er at betragte som støtte fra staten i form af levering af varer ud over den generelle infrastruktur, jf. grundforordningen.

e) *Fordel*

- (147) CWSS opnåede en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, eftersom staten har leveret elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag. Det er blevet fastslået, at denne eksportør havde ret til en takst, der var lavere end den almindeligt gældende takst for store industrielle brugere.

f) *Specificitet*

- (148) Subsidiet i form af levering af elektricitet til en af de samarbejdsvillige eksportører er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3. Den lavere elektricitetstakst fastsættes i det relevante NDRC-notat og indarbejdes i notatet fra det lokale priskontor, dvs. at det godkendes af en central myndighed og forvaltes på lokalt plan. Denne lavere takst er begrænset til visse virksomheder inden for bestemte sektorer (hovedsagelig producenter af ferrolegeringer i elektroovne og gødningsvirksomheder), der er medtaget i en underkategori af store industrielle brugere. Derfor er denne lavere takst i henhold til lovgivningen begrænset til virksomheder, der falder inden for disse kategorier, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

- (149) Subsidiet er også begrænset til en bestemt region, idet det kun gælder i et begrænset geografisk område, hvor den eksporterende producent er beliggende. Dette område tilskyndes i henhold til lovgivning fra centralregeringen i form af statsrådets cirkulære om forskellige politikker for udvikling af Kinas kæmpemæssige vestlige områder (flere oplysninger findes i betragtning 233 nedenfor). I dette cirkulære nævner man specifikt prismekanismen for transmission og levering af elektricitet som et af de redskaber, der kan anvendes til at skabe udvikling i visse sektorer. Eftersom elektricitetstaksterne på dette område fastsættes af en central myndighed, er dette subsidie også regionalt specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 3.

g) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (150) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelen for de eksporterende producenter er beregnet ved at benytte differencen mellem den faktiske elektricitetstakst pr. kWh og den takst, der burde være betalt pr. kWh for store industrielle brugere, ganget med den forbrugte elektricitetsmængde i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen er dette beløb (tæller) blevet fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i undersøgelsesperioden, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (151) En af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, som tilhører Panhua Group (CWSS), har opnået fordele som følge af denne lavere elektricitetstakst. Den beregnede subsidiesats for Panhua Group er 0,14 %.

- (152) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,07 %.

- (153) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for en enhed, der er relateret til en af de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 0,17 %.

3.3.1.5. *Levering af diverse varer mod utilstrækkeligt vederlag*

- (154) Klageren henviste til en række andre varer, som den kinesiske regering har leveret til producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, gennem sine statsejede virksomheder. Klageren nævnte navnlig en række specifikke transaktioner vedrørende levering af flere stålprodukter, som fremstilles af stats-ejede virksomheder, herunder jernmalmkoncentrat, piller, sintret malm, skrot, råemner, legeringer og mange andre. Klagen viste, at prisen for levering af disse varer blev fastsat under henvisning til forskellige elementer og/eller referencer, og at der var tale om prisnedsættelser eller tilpasninger afhængigt af de forskellige varer og af, hvorvidt transaktionen vedrørte forretningsmæssigt forbundne parter.

- (155) Den kinesiske regering svarede, at dette program for stålproducenter ikke fandtes i undersøgelsesperioden. Som følge af manglen på yderligere oplysninger fra den kinesiske regering om dette program baserede Kommissionen sine resultater på de foreliggende oplysninger i sagen, jf. grundforordningens artikel 28.

- (156) I den udstrækning at priserne på de forskellige ovennævnte varer ikke er udtryk for et tilstrækkeligt vederlag, er dette program at betragte som et udligningsberettiget subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 6, litra d). Men kompleksiteten af de forskellige transaktioner vedrørende levering af disse varer og de bagved liggende kontrakter, som ikke var tilgængelige i optegnelserne vedrørende proceduren, gav ikke Kommissionen mulighed for at nå frem til en

endelig konklusion vedrørende dette. Kommissionen har derfor besluttet ikke at foretage yderligere vurderinger af dette program.

3.3.2. FAVORABLE LÅN OG RENTESATSER TIL ERHVERVSGRENNEN FOR STÅLPRODUKTER, DER ER OVERTRUKKET MED ORGANISK MATERIALE

a) Indledning

- (157) Klageren hævdede, at producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, opnåede fordele i kraft af lave (subsidierede) rentesatser fra stats-ejede forretningsbanker og statslige banker i overensstemmelse med den kinesiske regerings politik om at støtte og udvikle udvidelsen af den kinesiske stålindustri i henhold til femårsplanerne.

b) Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende oplysninger

- (158) Kommissionen bad den kinesiske regering om oplysninger vedrørende andelen af lån, der stammede fra banker, hvor den kinesiske regering er hoved- eller enekaktionær, banker, hvor den kinesiske regering har en aktiepost, men ikke er hovedaktionær, banker, hvor den kinesiske regering ikke er aktionær, og udenlandsk ejede banker, både til industrien som helhed og til den erhvervsgren, som denne procedure vedrører. Den kinesiske regering svarede, at man ikke fører registre over beløb og rentesatser for lån, der ydes af statsejede banker, og at den kinesiske regering heller ikke har registreret oplysninger om lån til stålindustrien. Den kinesiske regering foreslog ikke nogen alternative kilder til disse oplysninger.
- (159) Kommissionen søgte også at få oplysninger om statens ejerskab over banker og finansieringsinstitutter, men den kinesiske regering fremsendte ikke oplysningerne, idet man hævdede, at man ikke havde registreret sådanne oplysninger. Selv om det er usandsynligt, at den kinesiske regering ikke er klar over de aktiver, den ejer, bemærkes det i henhold til offentligt tilgængelige oplysninger⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾, at den kinesiske regering er hovedaktionær i mange af de store banker i Kina, og derfor har den for statsejede virksomheder, der fremstiller varmvalset stål og koldvalset stål, adgang til bankernes vedtægter, hvor oplysningerne om aktionærerne skal beskrives i detaljer. I denne forbindelse bemærkes det også, at i henhold til artikel 61 i lov om forretningsbanker [2003] skal bankerne "indberette balancer, resultatopgørelser og andre

finansielle opgørelser samt statistiske rapporter og dokumenter til banktilsynsorganet under statsrådet og People's Bank of China".

- (160) Kommissionen bad ligeledes om oplysninger (via et særligt spørgeskema – bilag A) vedrørende strukturen af den statslige kontrol med de berørte kinesiske banker samt gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende stålindustrien (dvs. bestyrelser og generalforsamlinger, referater af generalforsamlinger/bestyrelsesmøder, aktionærers/bestyrelsesmedlemmers nationalitet, udlånspolitikker og risikovurdering i forbindelse med lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter). I svaret på spørgeskemaet fremsendte den kinesiske regering imidlertid kun et bilag A, der indeholdt en række generelle oplysninger (de fleste hentet fra bankernes websteder). De fleste af de specifikke oplysninger, som der anmodes om i bilag A, blev ikke fremsendt. På nogle af spørgsmålene svarede den kinesiske regering, at man ikke råder over disse oplysninger i øjeblikket, og vedrørende nogle spørgsmål fremsendte man kun oplysninger om udvalgte banker (f.eks. fremsendte man kun vedtægter for otte banker). I mangelskrivelsen gentog Kommissionen sin anmodning og opfordrede den kinesiske regering til at fremsende alle de oplysninger, som man oprindeligt havde bedt om i spørgeskemaet. I sit svar på mangelskrivelsen fremsendte den kinesiske regering nogle yderligere oplysninger. Men svaret var stadig meget ufuldstændigt, og mange af de ønskede oplysninger (f.eks. statens procentmæssige ejerskab af statsejede banker, vedtægterne for nogle af de banker, der nævnes i spørgeskemaet, fuldstændige svar på spørgsmålene i bilag A) blev ikke fremsendt.
- (161) I spørgeskemaet, mangelskrivelsen og igen i forbindelse med et kontrolbesøg på stedet bad Kommissionen om cirkulærer fra People's Bank of China (PBOC) vedrørende udvidelsen af finansieringsinstitutternes lånerentepolitik (YinFa [2003] No. 250 og YinFa [2004] No. 251). Kommissionen fik kendskab til disse cirkulærers eksistens i forbindelse med en tidligere undersøgelse. Men i stedet for at fremsende disse cirkulærer henviste den kinesiske regering Kommissionen til PBOC's websted, hvor den kunne finde oplysninger om finansieringsinstitutternes udlånsrentepolitik. Under kontrolbesøget fremlagde man to dokumenter om dette, men der var kun tale om udskrifter fra webstedet. Det bemærkes, at det fulde indhold af disse cirkulærer ikke kunne findes på PBOC's websted.
- (162) Kommissionen bad også om at få PBOC's cirkulære vedrørende ændringerne af 8. juni 2012 udleveret under kontrollen på stedet. Den kinesiske regering udleverede ikke cirkulæret, men fremkom derimod kun med generelle oplysninger, der var udskrevet fra PBOC's websted vedrørende justering af referencerentesatserne.

⁽⁴⁵⁾ 2006 Deutsche Banks undersøgelser af Kinas banksektor.

⁽⁴⁶⁾ Dokument WT/TPR/S/230 s. 79 og WT/TPR/C/264 s. 122.

(163) Kommissionen bad også den kinesiske regering arrangere møder med specifikke banker for at kontrollere oplysninger vedrørende udlån på favorable vilkår til erhvervssektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Men den kinesiske regering undlod at arrangere disse møder og hævdede, at man ikke kunne rette henvendelse til statsejede banker for at få dem til at arrangere sådanne møder. Det bemærkes også, at i skrivelserne forud for kontrolbesøget af 7. juni 2012 forklarede Kommissionen, at man ville være parat til at indlede kontrolbesøget en dag tidligere og afsætte mere tid til kontrollen, hvis den kinesiske regering mente, at bankerne er de bedst egnede til at fremkomme med præciseringer og forklaringer vedrørende udlån på favorable vilkår. Derfor bad Kommissionen den kinesiske regering bekræfte, at bankerne ville være til stede, forud for kontrolbesøget, således at kontrolteamet kunne træffe de nødvendige forholdsregler. I sin skrivelse af 15. juni 2012 erklærede den kinesiske regering, at man fortsat ville anmode banker om at samarbejde, men at man ikke kunne tvinge dem til det. Først på kontrolbesøgets første dag fik Kommissionens team at vide, at repræsentanten for China Construction Bank var til stede og parat til at besvare spørgsmål og komme med forklaringer. Eftersom Kommissionen ikke havde fået meddelelse om dette (selv om man specifikt havde anmodet om det i brevet forud for kontrolbesøget), var det ikke muligt at stille specifikke spørgsmål om kontrakter og lånebetingelser, men kun spørgsmål af generel karakter. Under alle omstændigheder fremlagde repræsentanten for China Construction Bank ingen dokumentation for sine udtalelser med den begrundelse, at alle de dokumenter, Kommissionen bad om, ville være fortrolige og til intern brug.

(164) Den kinesiske regering blev gjort bekendt med konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje, jf. artikel grundforordningens 28, stk. 1 og 6. I betragtning af denne manglende samarbejdsvilje har det ud over relevante kinesiske regeringsdokumenter indgivet af andre parter også været nødvendigt at benytte oplysninger fra sekundære kilder, herunder klagen og offentligt tilgængelige oplysninger fra internettet.

c) Resultaterne af undersøgelsen

Statens involvering i banksektoren

(165) Undersøgelsen viste, at det kinesiske finansmarked er kendetegnet af statslig indgriben, fordi de fleste af de større banker er statsejede. De kinesiske myndigheder har kun fremlagt meget begrænsede oplysninger om aktiebeholdning/ejerskab for banker i Kina. Kommissionen har dog, jf. nedenfor, samlet alle tilgængelige oplysninger med henblik på at nå frem til repræsentative konklusioner. I forbindelse med sin analyse af, hvorvidt bankerne er organer, der har fået overdraget eller udøver statslig myndighed (offentlige organer), søgte Kommissionen også oplysninger om ikke bare statens ejerskab

af bankerne, men også andre kendetegn som statslig tilstedeværelse i bestyrelserne, statslig kontrol med deres aktiviteter, gennemførelsen af statens politikker eller interesser, samt hvorvidt enhederne er oprettet som følge af lovgivningen.

(166) På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det konkluderes, at de statsejede banker i Kina har den største markedsandel og er de dominerende aktører på det kinesiske finansmarked. Ifølge Deutsche Banks undersøgelse af banksektoren i Kina fra 2006⁽⁴⁷⁾ udgør de statsejede bankers andel muligvis mere end 2/3 af det kinesiske marked. I samme forbindelse hedder det i WTO's handelspolitiske gennemgang af Kina, at "statens omfattende ejerskab er endnu et bemærkelsesværdigt træk ved finanssektoren i Kina"⁽⁴⁸⁾ og "der er kun sket få ændringer af markedsstrukturen inden for den kinesiske banksektor, som domineres af statsejede banker"⁽⁴⁹⁾. Det er relevant at bemærke, at de fem største statsejede handelsbanker (Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank of China, Bank of Communications og Industrial and Commercial Bank) tilsyneladende udgør mere end halvdelen af den kinesiske banksektor⁽⁵⁰⁾.

(167) Kommissionen bad ligeledes om oplysninger vedrørende strukturen af den statslige kontrol med disse kinesiske banker samt gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende stålindustrien (dvs. bestyrelser og generalforsamlinger, referater af generalforsamlinger/bestyrelsesmøder, aktionærs/bestyrelsesmedlemmers nationalitet, udlånspolitikker og risikovurdering i forbindelse med lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter). Men som anført i betragtning 160 ovenfor fremlagde den kinesiske regering kun meget begrænsede oplysninger om dette. Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Den konkluderede ud fra de tilgængelige oplysninger og tal, at disse banker er under statens kontrol og udøver statslige beføjelser på en sådan måde, at de kan henføres til staten. De relevante data, der blev anvendt til at nå frem til ovennævnte resultater, er hentet fra oplysninger fra den kinesiske regering, årsberetninger fra kinesiske banker, der enten blev fremsendt af den kinesiske regering eller var offentligt tilgængelige, oplysninger fra Deutsche Banks undersøgelse af den kinesiske banksektor fra 2006, WTO's politiske gennemgang af Kina (2010 og 2012), Verdensbankens rapport om Kina frem mod 2030, oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og oplysningerne i klagen. Hvad angår udenlandske banker skønner uafhængige kilder, at de udgør en mindre del af den kinesiske banksektor og derfor spiller en ubetydelig rolle i politisk betingede udlån, idet relevante oplysninger tyder på, at deres andel kan

⁽⁴⁷⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF.

⁽⁴⁸⁾ Dokument WT/TPR/S/230 s. 79, april 2010.

⁽⁴⁹⁾ Dokument WT/TPR/S/264 s. 122, juli 2012.

⁽⁵⁰⁾ Ibid.

udgøre blot 1 % af det kinesiske marked⁽⁵¹⁾. Relevante offentligt tilgængelige oplysninger bekræfter også, at kinesiske banker, navnlig de store handelsbanker, stadig er afhængige af statsejede aktionærer og staten med henblik på tilvejebringelse af kapital, når der er kapitalmangel som følge af udvidet kreditgivning⁽⁵²⁾.

(168) Langt størstedelen af de banker, der ydede lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter, er statsejede banker. På grundlag af de foreliggende oplysninger kunne man konstatere, at mindst 14 af de 17 omtalte banker er statsejede banker, herunder de største handelsbanker i Kina som Bank of China, China Construction Bank og Industrial and Commercial Bank of China. For så vidt angår de resterende statsejede banker bad Kommissionen om de samme oplysninger, som nævnes ovenfor, med hensyn til statslig kontrol og gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende stålindustrien. Disse detaljerede oplysninger blev ikke stillet til rådighed. Det konkluderes derfor, at bankerne kontrolleres af staten og udøver statslig myndighed på en sådan måde, at deres handlinger kan tillægges staten. Derfor bør de statsejede handelsbanker i Kina betragtes som offentlige organer.

(169) Et andet tegn på den kinesiske regerings involvering i det kinesiske finansmarked er den rolle, som PBOC spiller ved fastlæggelsen af de specifikke begrænsninger for fastsættelsen af rentesatserne og deres udsving. Undersøgelsen fastslog nemlig, at Kinas nationalbank har særlige regler for, hvordan renterne svinger i Kina. Ifølge de foreliggende oplysninger fastlægges disse regler i PBOC's cirkulære om tilpasning af rentesatser på indlån og udlån – Yinfa (2004) No 251 ("cirkulære 251"). De finansielle institutioner anmodes om at indrømme rentesatser inden for et vist interval i forhold til den kinesiske nationalbanks referencerentesats. For lån fra forretningsbanker og politisk styrede banker, der forvaltes kommercielt, er der ingen øvre intervalgrænse, men kun en nedre intervalgrænse. For kreditkoooperativer i byerne og i landområder er der både øvre og nedre intervalgrænser. For favorable lån og lån, for hvilke statsrådet har fastsat særlige regler, kan rentesatserne ikke bevæge sig opad. Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at uddybe definitionen og ordlyden i Cirkulære 251 og i den tidligere lovgivning (PBOC's cirkulære om finansieringsinstitutters rentespænd – YinFa [2003] No. 250). Men som beskrevet i betragtning 161 og 162 ovenfor nægtede den kinesiske regering at fremsende disse cirkulærer, hvilket forhindrede Kommissionen i at kontrollere deres indhold og udbede sig forklaringer. Eftersom den kinesiske regering ikke fremlagde nogen relevante oplysninger om dette, der kunne indikere, at situationen har ændret sig siden maj 2011, da Kommissionen afsluttede sine antisubsidieundersøgelser

vedrørende coated finpapir⁽⁵³⁾, fastslås det, at PBOC er involveret og påvirker fastsættelsen af rentesatserne i de statsejede handelsbanker.

Den kinesiske regering fremlagde ikke dokumentation for, at den konstaterede situation i undersøgelsen af coated finpapir har ændret sig, så på grundlag af de foreliggende oplysninger og de øvrige oplysninger, der nævnes ovenfor, konkluderes det, at situationen vedrørende metodologien for fastsættelse af rentesatserne bør forblive den samme i hele undersøgelsesperioden.

Overdragelse og pålæggelse

(170) Kommissionen bestræbte sig også på at analysere, hvorvidt den kinesiske regering overdrager det til eller pålægger de privatejede forretningsbanker i Kina at stille lån på favorable vilkår (subsidierede lån) til rådighed for producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

Den kinesiske regerings politik

(171) Det fremgår af ovenstående afsnit om statens involvering i banksektoren (betragtning 165-169), at den kinesiske regering har en politik om at stille lån på favorable vilkår til rådighed for sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, fordi offentlige organer (statsejede handelsbanker)⁽⁵⁴⁾ er involveret i denne långivning og indtager en dominerende stilling på markedet, hvilket giver dem mulighed for at tilbyde rentesatser, der ligger under markedsrenten. Nu skal det undersøges, om denne politik også gør sig gældende for private leverandører.

Udvidelse af politikken til private banker

(172) Loven om forretningsbanker [2003] finder anvendelse på statsejede forretningsbanker og privatejede forretningsbanker på samme måde. I henhold til artikel 38 i denne lov skal alle forretningsbanker (dvs. også de privatejede) "fastsætte udlånsrenten i overensstemmelse med den øvre og nedre grænse for udlånsrenten som fastsat af PBOC", og i

⁽⁵¹⁾ Oplysninger fra Deutsche Banks undersøgelser af Kinas banksektor i 2006, s. 3-4.

⁽⁵²⁾ Oplysningerne stammer fra China Monetary Report Quarter Two, 2010, som er udgivet af Monetary Policy Analysis Group under Kinas nationalbank, 5. august 2010, s. 10.

⁽⁵³⁾ Betragtning 87 og 90 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

⁽⁵⁴⁾ Se resultaterne om offentlige organer i betragtning 53.

artikel 34 i loven om forretningsbanker instrueres forretningsbankerne i at "udøve deres låneaktiviteter i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker".

- (173) I bekendtgørelse nr. 35 – Politikker for udvikling af jern- og stålindustrien, navnlig artikel 24 og 25, som begrænser långivningen til kun at gælde virksomheder, der overholder de nationale udviklingspolitikker for jern- og stålindustrien, skelnes der heller ikke mellem statsejede og privatejede forretningsbanker.
- (174) Desuden er ovennævnte (betragtning 161 og 162) cirkulærer fra PBOC også bindende for privatejede forretningsbanker.
- (175) Ovenstående citater fra love og bestemmelser af relevans for banksektoren viser, at den kinesiske regerings politik om at yde lån på favorable vilkår til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, ligeledes gælder privatejede forretningsbanker, og at den kinesiske regering rent faktisk instruerer dem om at "udøve deres låneaktiviteter i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker" ⁽⁵⁵⁾.

Vurdering af kreditrisiko

- (176) Kommissionen bad om relevante oplysninger fra den kinesiske regering for at kunne vurdere, hvordan bankerne i Kina foretager en vurdering af kreditrisikoen for producenterne af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, inden de beslutter, hvorvidt de vil yde dem lån eller ej, og træffer beslutning om lånebetingelserne. I bilag A til spørgeskemaet bad Kommissionen om oplysninger om, hvordan bankerne vil tage hensyn til risikoen, når de yder lån, hvordan låntagers kreditværdighed vurderes, hvilke risikopræmier banken opkræver for forskellige virksomheder/industrier i Kina, hvilke faktorer banken tager hensyn til ved vurdering af låneansøgningen, en beskrivelse af låneansøgningen og godkendelsesprocessen osv. Men hverken den kinesiske regering eller de enkelte banker, der identificeres i spørgeskemaet, fremlagde dokumentation om dette. Den kinesiske regering fremførte kun svar af generel karakter, som ikke blev underbygget af nogen form for dokumentation for den vurdering af kreditrisiko, der finder sted.
- (177) Kommissionen bad ligeledes om tilsvarende oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og forsøgte at verificere dem ved kontrolbesøg på stedet hos de eksporterende producenter i stikprøven. Begge grupper af eksporterende producenter i stikprøven svarede, at bankerne anmoder om visse dokumenter og foretager en vis analyse af kreditrisikoen, inden lånene

ydes. Men de kunne ikke fremlægge dokumentation for disse påstande. Under kontrolbesøgene på stedet bad Kommissionen om bevis for, at bankerne bad om sådanne dokumenter, eller at virksomhederne fremsendte disse dokumenter til bankerne, eller at bankerne udfærdigede en rapport som bevis for, at man foretager disse analyser af kreditrisikoen. Men grupperne af eksporterende producenter i stikprøven kunne ikke fremlægge denne dokumentation og heller ikke anden dokumentation til støtte for deres påstande. Det bemærkes også, at ingen af grupperne af eksporterende producenter i stikprøven eller individuelle virksomheder i disse grupper har fået tildelt en kreditvurdering.

- (178) Man udbad sig oplysningerne vedrørende vurderingen af kreditrisikoen fra de interesserede parter gentagne gange, eftersom man anser det for vigtigt, bl.a. i lyset af (i) oplysningerne i IMF's rapport fra 2006, hvoraf det fremgår af liberaliseringen af banker i Kina er ufuldstændig, og at der ikke tages behørigt hensyn til kreditrisikoen ⁽⁵⁶⁾, (ii) IMF's rapport fra 2009, hvori man fremhævede den manglende liberalisering af rentesatserne i Kina ⁽⁵⁷⁾, (iii) IMF's landerapport fra 2010, hvori man skrev, at kapitaludgifterne i Kina er forholdsvis lave, at tildelingen af kreditter undertiden sker uden hensyntagen til priserne, og at en stor opsparing hos virksomhederne til dels skyldes de lave udgifter til forskellige produktionsfaktorer (herunder kapital og jord) ⁽⁵⁸⁾ og (iv) OECD's økonomiske overblik over Kina 2010 ⁽⁵⁹⁾ og OECD's økonomiske afdelings arbejdsdokument nr. 747 om reformerne i Kinas finanssektor ⁽⁶⁰⁾, hvori det hedder, at ejerskabet over finansieringsinstitutter fortsat domineres af staten, hvilket giver anledning til bekymring over, hvorvidt bankernes udlånsbeslutninger udelukkende er baseret på forretningsmæssige overvejelser, idet bankernes traditionelle rolle synes at være som statslige agenturer med tætte bånd til staten.

d) Finansiel bistand

- (179) På grundlag af den samlede dokumentation konkluderes det, at størstedelen af lånene til de to grupper af eksporterende producenter i stikprøven stammer fra statsejede banker, der anses for at være offentlige organer, fordi de har fået overdraget statslig myndighed og udøver statslige funktioner. Der foreligger yderligere dokumentation for, at disse banker i praksis udøver statslig myndighed, for, som det forklares i betragtning 169, er der tydeligvis tale om indgriben fra statens side (dvs. PBOC) i forretningsbankernes beslutninger om rentesatserne på lån til

⁽⁵⁶⁾ IMF's arbejdsdokument, "Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?", WP/06/71, marts 2006. (se s. 3-4, 13 og 18-20).

⁽⁵⁷⁾ IMF's arbejdsdokument, "Interest Rate Liberalization in China", WP/09/171, august 2009, (se side 3-4 og 21-23).

⁽⁵⁸⁾ IMF's landerapport om Kina: 2010 Article IV Consultation, No 10/238, juli 2010, (se s. 22, 24 og 28-29).

⁽⁵⁹⁾ OECD 2010 Economic Survey of China, februar 2010, (se kapitel 3, side 71, 73-81 og 97).

⁽⁶⁰⁾ OECD China's Financial Sector Reforms, Economic Department Working Paper No. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1. februar 2010, (se side 2, 8-15 og 36).

⁽⁵⁵⁾ Artikel 34 i loven om forretningsbanker.

kinesiske virksomheder. Under disse omstændigheder kontrolleres disse enheders lånepraksis direkte af staten. At bankerne udfører statslig myndighed bekræftes ligeledes af, hvordan NDRC's bekendtgørelse nr. 35 – *Politikker for udvikling af jern- og stålindustrien* ⁽⁶¹⁾, beslutning 40 og artikel 34 i loven om forretningsbanker fungerer med hensyn til gennemførelsen af statens industripolitikker. Der foreligger også en lang række indicier, der underbygges af objektive undersøgelser og rapporter, om, at der fortsat er tale om en høj grad af statslig indgriben i det kinesiske finanssystem som allerede forklaret i betragtning 178 ovenfor. Endelig undlod den kinesiske regering at fremlægge oplysninger, som kunne have ført til en bedre forståelse af de statsejede bankers forbindelser med staten som forklaret i betragtning 159-164.

Derfor konkluderer Kommissionen med hensyn til lån ydet af statsejede forretningsbanker i Kina, at der ydes økonomisk støtte til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i form af direkte overførsler af midler fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Den samme dokumentation viser desuden, at staten overdrager det til og pålægger statsejede forretningsbanker (samt privatejede banker) at varetage disse funktioner, og dette betyder derfor, at der foreligger et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

- (180) I lyset af analysen i betragtning 170-175 ovenfor fastslås det også, at den kinesiske regering overdrager det til og pålægger privatejede banker at yde lån til producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og at der foreligger et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

e) Fordel

- (181) Der foreligger en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra b), i den udstrækning, at de statslige lån ydes på mere favorable betingelser, end låntageren ellers kunne opnå på markedet. Eftersom man har fastslået, at ikke-statslige lån i Kina ikke kan anvendes som en hensigtsmæssig reference for markedet (den kinesiske regering overdrager det til og pålægger privatejede banker at udføre disse funktioner), er det nødvendigt at konstruere en sådan reference ved hjælp af den metode, der beskrives i betragtning 191 og 192 nedenfor.

f) Specificitet

- (182) Stålindustrien tilhører den tilskyndede kategori i henhold til beslutning nr. 40. Beslutning nr. 40 er en bekendtgørelse fra statsrådet, som er den højeste administrative instans i Folkerepublikken Kina, og dermed er beslutningen juridiske bindende for andre offentlige organer og de erhvervsdrivende. Heri klassificeres de industrielle sektorer i "tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter". Denne lov udgør industripolitiske retningslinjer, som sammen med registerkataloget viser, hvordan den kinesiske regering fører en politik med at fremme og støtte grupper af virksomheder eller erhvervsgrene som stålsektoren og erhvervsgrenen for visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, som i registerkataloget klassificeres som en "tilskyndet industri". Det bemærkes, at antallet af erhvervsgrene, der står opført som "tilskyndede", kun udgør en brøkdel af den kinesiske økonomi. Desuden tildeles kun visse aktiviteter inden for disse tilskyndede sektorer status som "tilskyndede". Det hedder ligeledes i beslutning nr. 40, artikel 17, at de "tilskyndede investeringsprojekter" skal være omfattet af specifikke privilegier og incitamenter, bl.a. finansiell støtte. Med hensyn til de "begrænsede og afviklede projekter" giver beslutning nr. 40 de statslige myndigheder beføjelser til at gribe direkte ind for at regulere markedet. Ifølge artikel 18 og 19 skal den relevante myndighed forhindre finansieringsinstitutionerne i at yde lån til sådanne "begrænsede og afviklede projekter". Det fremgår klart af ovenstående, at beslutning nr. 40 indeholder bindende regler for alle økonomiske institutioner i form af bestemmelser vedrørende fremme af og støtte til tilskyndede industrier, herunder erhvervsgrenen for visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.

- (183) Desuden begrænser man i bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC – *Politikker til udvikling af jern- og stålindustrien*, navnlig artikel 24 og 25, långivning til kun at gælde stålvirksomheder, der fuldt ud overholder udviklingspolitikkerne for jern- og stålindustrien.

- (184) Klageren fremlagde også dokumentation for, at visse andre statslige planer og dokumenter tilskynder til og instruerer om finansiell støtte til stålindustrien i almindelighed og ligeledes til bestemte geografiske områder af Kina ⁽⁶²⁾ ⁽⁶³⁾.

⁽⁶²⁾ I et notat vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til justering og modernisering af 10 nøgleindustrier i Hubei-provinsen foreslås det "aktivt at integrere provinsens finansieringskapitalstøtte til industriel udvikling, optimere kapitalinvesteringer og være innovativ på forskellige understøttende måder, øge støtteintensiteten til innovation og teknologiske fremskridt for jern- og stål...", "udnytte finansielle foranstaltninger til at fremme industriens konsolidering og gøre det lettere for konkurrencedygtige virksomheder at opnå finansiering til fusioner og opkøb", gennemføre støtteplaner for søjleindustrier. Jern- og stålindustri: Alle finansielle institutioner bør forbedre og optimere kreditydelserne for at understøtte forarbejdningsprojekter i industrien for stål og ikke-jernholdige metaller for at opfylde de pågældende virksomheders finansieringsbehov i relation til investeringer, eksportsalg og andre essentielle områder" osv.

⁽⁶³⁾ Detaljerede bestemmelser for gennemførelsen af tilpasnings- og moderniseringsprogrammet for stålindustrien [2009] omhandler "øget finansiell støtte til centrale rygradsvirksomheder".

⁽⁶¹⁾ Artikel 16, 24 og 25.

(185) Under hensyntagen til alle ovenstående bemærkninger fremgår det klart, at myndighederne kun tillader finansieringsinstitutterne at yde lån på favorable vilkår til et begrænset antal erhvervsgrene/virksomheder, der følger den kinesiske regerings udviklingspolitikker. På grundlag af dokumentationen i sagen og som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje i dette spørgsmål konkluderes det, at subsidierne i form af lån på favorable vilkår ikke er almindeligt tilgængelige og dermed er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter dokumentation for, at subsidiet er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(186) Undersøgelsen viste, at de to grupper af eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af favorable lånevilkår i undersøgelsesperioden.

g) Konklusion

(187) Dermed bør finansieringen af erhvervsgrenen for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, betragtes som et subsidie.

(188) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for eksporterende producenter og specificitet, bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

h) Beregning af subsidiebeløbet

(189) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), anses fordelene for modtagerne at være forskellen mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.

(190) Som forklaret ovenfor (betragtning 165-178) er lån, der ydes af kinesiske banker, udtryk for en betydelig grad af statslig indgriben i banksektoren, og afspejler ikke satser, som man ville finde på et fungerende marked, så derfor har det været nødvendigt at beregne en hensigtsmæssig markedsreference ved hjælp af nedenstående metode. Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje har Kommissionen endvidere måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne en egnet referencerentesats.

(191) Ved beregning af en passende reference anses det for rimeligt at anvende de kinesiske rentesatser, som justeres, så de afspejler en normal markedsrisiko. I en situation, hvor eksportørernes aktuelle finansielle tilstand er blevet konstateret på et forvredet marked, og der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger fra de kinesiske banker om målingen af risikoen og udarbejdelsen af kreditvurderinger, anses det for nødvendigt ikke at tage de kinesiske

eksportørers kreditværdighed for pålydende, men at foretage en opjustering, som afspejler det forvredne kinesiske markeds indvirkning på deres finansielle situation.

(192) Med hensyn til ovenstående som forklaret i betragtning 160, 163 og 164 blev såvel den kinesiske regering som de samarbejdsvillige eksporterende producenter bedt om at fremlægge oplysninger om de kinesiske bankers udlånspolitikker og metoden for tildeling af lån til de eksporterende producenter. Parterne undlod at fremlægge disse oplysninger, selv om de gentagne gange blev anmodet om dette, og nægtede at give adgang til de statsejede banker. I lyset af den manglende samarbejdsvilje, de foreliggende faktiske oplysninger og i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 6, skønnes det korrekt at antage, at alle virksomheder i Kina kun tildeles den højeste grad af "Non-investment grade"-obligationer (BB hos Bloomberg), og at anvende den egnede præmie, der forventes på obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske nationalbanks almindelige udlånsats. Fordelen for de eksporterende producenter er beregnet ved at tage rentedifferencen udtrykt som en procentdel ganget med det udestående beløb på lånet, dvs. den rente, der ikke blev betalt i løbet af undersøgelsesperioden. Dette beløb blev derefter fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning.

(193) Subsidiesatsen, som blev udregnet for denne ordning i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, udgør 0,25 % for Huadong Group og 0,89 % for Panhua Group.

(194) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,58 %.

(195) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for en enhed, der er forretningsmæssigt forbundet til en af de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 0,97 %.

3.3.3. EGENKAPITALPROGRAMMER

(196) En række påståede subsidieprogrammer vedrørende egenkapital blev specificeret i klagen vedrørende de eksporterende producenter, som ikke var medtaget i stikprøven, og/eller som ikke var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen bad den kinesiske regering fremlægge oplysninger om disse programmer i det oprindelige og de supplerende spørgeskemaer og gav efterfølgende den kinesiske regering rig lejlighed til at fremsende svar vedrørende disse programmer. Den kinesiske regering havde den holdning, at man kun ville fremsende svar vedrørende de påståede subsidieprogrammer for de

to eksporterende producenter i stikprøven og bekræftede denne holdning gennem hele proceduren.

- (197) Den betydelige manglende samarbejdsvilje under denne procedure gjorde det umuligt for Kommissionen at fremskaffe oplysninger og dokumentation om de programmer, der nævnes i klagen. Kommissionen verificerede, at de eksporterende producenter i stikprøven ikke gjorde brug af disse programmer. Derfor måtte Kommissionen fastslå eksistensen af støtteprogrammerne og resttolden for alle de øvrige programmer, for hvilke den kinesiske regering ikke fremsendte oplysninger, og som ikke var tilgængelige for eller blev benyttet af de eksporterende producenter i stikprøven på grundlag af dokumentationen i sagen i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1.

3.3.3.1. Konvertering af gæld til egenkapital

a) Beskrivelse

- (198) Klagen indeholdt dokumentation for, at adskillige stålproducenter var involveret i konvertering af gæld til egenkapital i 2000 for et samlet gældsbeløb på 62,5 mia. RMB. Det hævdes, at den udestående gæld, som statsejede stålproducenter skyldte statsejede forretningsbanker, blev annulleret til gengæld for aktiekapital gennem fire kinesiske porteføljeadministrationsselskaber, og at dette ikke skete på grundlag af markedsmæssige overvejelser. I klagen hævdedes det desuden, at porteføljeadministrationsselskaberne blev oprettet med særligt henblik på at afvikle store uerholdelige fordringer i nøgleindustrier, inklusive stålsektoren, og på at omstrukturere statsejede virksomheders gæld bl.a. gennem konvertering af gæld til egenkapital. Som følge af manglen på yderligere oplysninger fra den kinesiske regering om dette program baserede Kommissionen sine resultater på de foreliggende oplysninger i sagen, jf. grundforordningens artikel 28 (jf. betragtning 33-35 ovenfor). Af samme grund blev grundforordningens artikel 28 anvendt på programmerne for tilførsel af egenkapital og ikke udbetalt dividende, som beskrives i betragtning 204-215 nedenfor.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (199) Resultaterne af undersøgelsen af dette program er baseret på oplysningerne i klagen. Konvertering af gæld til egenkapital udgør et finansielt bidrag i form af tilførsel af egenkapital og/eller lån, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), eller i form af tabte indtægter som følge af annulleret eller ikke tilbagebetalt gæld, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Dette finansielle bidrag blev ydet af staten gennem offentlige organer, der medvirkede til disse transaktioner, dvs. de fire porteføljeadministrationsselskaber og forskellige statsejede forretningsbanker (jf. betragtning 168 ovenfor). Som følge af den kinesiske regerings manglende

samarbejdsvilje viser dokumentationen i sagen, at porteføljeadministrationsselskaber er offentlige organer, fordi de blev specifikt oprettet af den kinesiske regering til at fjerne betydelige uerholdelige fordringer i nøgleindustrier, herunder stålsektoren, og til at omlægge statsejede virksomheders gæld. Derfor anses de for at udøve statslig myndighed.

- (200) Desuden har klageren fremlagt beviser, der gør det overvejende sandsynligt, at det betydelige beløb i eftergivet gæld ikke var genstand for de sædvanlige forretningsmæssige overvejelser, eftersom den kinesiske regering ikke foretog en vurdering, som en normal privat investor ville foretage af den forventede rimelige forrentning, som disse konverteringer til egenkapital ville medføre over tid. I stedet hævdede man i klagen, at den kinesiske regering konverterede betydelige gældsbeløb til egenkapital med henblik på at nedbringe forholdet mellem passiver og aktiver for stålproducenterne for at styrke deres konkurrenceevne bortset fra de forretningsmæssige overvejelser, som en privat investor ville foretage. Efter en nøje analyse af oplysningerne i klagen og i mangel af andre oplysninger i sagsakterne konkluderede Kommissionen, at foranstaltningerne derfor anses for at udgøre en fordel, jf. grundforordningens artikel 6, litra a).

- (201) Dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, idet det er begrænset til de udvalgte enheder, hvori staten er selskabsdeltager, og idet tildelingen af denne finansiering foregår vilkårligt, og der ikke foreligger nogen objektive kriterier. Derfor konkluderes det, at dette program udgør et udligningsberettiget subsidie for eksporterende producenter af den pågældende vare.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (202) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelen for modtageren er ikke-tilbagevendende og anses for at udgøre det fulde beløb af konverteringen af gæld til egenkapital, dvs. det eftergivne gældsbeløb. Eftersom den kinesiske regering ikke fremsendte andre oplysninger til vurdering af denne fordel, baserede Kommissionen sine konklusioner på oplysningerne i klagen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, tildeles det således beregnede subsidiebeløb undersøgelsesperioden i henhold til den normale afskrivningsperiode for de modtagende virksomheders aktiver. Beløbet er blevet justeret gennem tillæg af rente i denne periode for at afspejle værdien af fordelene over tid og dermed fastslå ordningens fulde fordel for modtagerne. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen er dette subsidiebeløb blevet fordelt på produktionsmængden for den pågældende vare i undersøgelsesperioden, fordi subsidiet ikke var betinget

af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transportererede mængder.

- (203) Subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør således 0,05 %. Det var ikke nødvendigt at medtage subsidiesatsen for producenterne i stikprøven og for andre samarbejdsvillige producenter af de årsager, der beskrives i betragtning 196 og 197.

3.3.3.2. Tilførsel af egenkapital

a) Beskrivelse

- (204) I klagen hævdes det, at den kinesiske regering i årenes løb har ydet betydelige kontante tilskud til stålproducenterne gennem tilførsel af egenkapital. Ifølge klageren opkøbte den kinesiske regering (gennem forskellige statsjede enheder) aktier i virksomheder, hvor man allerede var hovedaktionær, uden at opnå yderligere aktionærrettigheder. I klagen beskrives ligeledes de specifikke transaktioner, der omfatter statskontrollerede enheder, herunder China International Capital Corporation (CICC) og SASAC.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (205) Eftersom den kinesiske regering undlod at fremsende nogen oplysninger om dette program (jf. betragtning 196 og 197 ovenfor), er resultaterne vedrørende dette program baseret på oplysningerne i klagen, som understøttes af en række hensigtsmæssige kilder. Tilførsel af egenkapital udgør en direkte overførsel af midler, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Disse finansielle bidrag blev ydet af staten gennem offentlige organer, der var involveret i disse transaktioner, herunder CICC og SASAC. Klagen indeholder specifik dokumentation for tilførsel af egenkapital til en statsejet stålproducent, hvor CICC fungerede som ledende tegningsgarant og cirka halvdelen af aktieemissionen. I henhold til oplysningerne i klagen er CICC 51 % statsejet og kontrolleres i sidste instans af SASAC, som i de specifikke transaktioner, der dokumenteres i klagen, også fungerede som den statslige enhed, der kontrollerer de stålproducerende statsejede virksomheder (en analyse af SASAC's funktioner findes i betragtning 64-66 ovenfor). Derfor blev disse transaktioner gennemført af den kinesiske regering via offentlige organer i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 2, litra b), og den relevante WTO-retspraksis.

- (206) Disse tilførsler af egenkapital anses også for at udgøre en fordel for de modtagende virksomheder i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 6, litra a),

eftersom de er uforenelige med private investorers sædvanlige investeringspraksis. Den manglende konsekvens mellem disse tilførsler af egenkapital og private investorers praksis dokumenteres nærmere i klagen. Med hensyn til disse specifikke transaktioner viser klagen først og fremmest, at den statsejede stålproducent betalte en høj pris for sin andel af den nye aktieemission, der ikke var i overensstemmelse med rimelige markedsbetingelser, og for det andet, at man anvendte de indkomne midler til at købe statsejede aktiver og egenkapitalinvesteringer til priser, der lå under markedsprisen. Klagen viser ligeledes, at den kinesiske regering betalte samme pris som andre investorer, selv om dens aktier var mindre værd, fordi de indebar andre rettigheder og muligheder end de aktier, der blev solgt til andre aktionærer.

- (207) Disse subsidier er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), fordi de blev ydet til et begrænset antal udvalgte enheder, hvor staten var selskabsdeltager. Derfor konkluderes det, at dette program udgør et udligningsberettiget subsidie for eksporterende producenter af den pågældende vare.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (208) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelene for modtagerne anses for at være beløbet på tilførslen af egenkapital. Eftersom den kinesiske regering ikke fremsendte andre oplysninger til vurdering af denne fordel, baserede Kommissionen sine konklusioner på oplysningerne i klagen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, tildeles det således beregnede subsidiebeløb undersøgelsesperioden i henhold til den normale afskrivningsperiode for de modtagende virksomheders aktiver. Beløbet er blevet justeret gennem tillæg af rente i denne periode for at afspejle værdien af fordelene over tid og dermed fastslå ordningens fulde fordel for modtagerne. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen er dette subsidiebeløb blevet fordelt på hele modtagernes produktionsmængde i undersøgelsesperioden som en hensigtsmæssig nævner, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transportererede mængder.

- (209) Subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør således 0,08 %. Det var ikke nødvendigt at medtage subsidiesatsen for producenterne i stikprøven og for andre samarbejdsvillige producenter af de årsager, der beskrives i betragtning 196 og 197.

3.3.3.3. Ikke udbetalt dividende

a) Beskrivelse

- (210) I klagen hævdedes det, at i henhold til den kinesiske regerings politik skal statsejede virksomheder, herunder stålvirksomheder, der fremstiller visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, ikke udbetale dividende til regeringen som ejer, selv om de har overskud. Dette betyder, at statsejede stålproducenter kan finansiere betydelige investeringer med tilbageholdt overskud, der ikke udbetales som dividende i henhold til dette program.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (211) Eftersom den kinesiske regering undlod at fremsende nogen oplysninger om de statsejede stålproducenters udbetaling af dividende (jf. betragtning 196 og 197 ovenfor), er resultaterne vedrørende dette program baseret på oplysningerne i klagen, som understøttes af en række hensigtsmæssige kilder. Ikke udbetalt dividende må betragtes som et skjult tilskud i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a) nr. i), eller som indtægter, som staten giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a) nr. ii), idet den kinesiske regering ikke modtager dividende, som normalt udbetales til private investorer på grundlag af deres aktier. Staten ydede disse skjulte tilskud gennem det organ, der er den direkte indehaver af aktierne i de statsejede stålproducenter, i princippet SASAC. Analysen vedrørende SASAC viser, at det udøver statslige funktioner (jf. nærmere i betragtning 64-66 ovenfor).

- (212) Det samlede beløb i ikke udbetalt dividende anses for at give de modtagende statsejede stålproducenter en fordel i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 6, litra a), eftersom de er uforenelige med private investorers sædvanlige investeringspraksis, idet disse ønsker at få deres aktiedividende udbetalt. For statsejede virksomheder, der delvis ejes af private investorer, svarer støttebeløbet til størrelsen af de ikke udbetalte dividender, som fordeles pro rata på dem.
- (213) Disse subsidier er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, fordi de blev ydet til et begrænset antal udvalgte enheder, hvor staten var selskabsdeltager. Derfor konkluderes det, at dette program udgør et udligningsberettiget subsidie for eksporterende producenter af den pågældende vare.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (214) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelene for

modtagerne anses for at være beløbet på den ikke udbetalte dividende. Eftersom den kinesiske regering ikke fremsendte andre oplysninger til vurdering af denne fordel, baserede Kommissionen sine konklusioner på offentligt tilgængelige oplysninger om modtagerne. Det således beregnede subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for de pågældende modtagere i UP som den relevante nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (215) Subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør således 1,36 %. Det var ikke nødvendigt at medtage subsidiesatsen for producenterne i stikprøven og for andre samarbejdsvillige producenter af de årsager, der beskrives i betragtning 196 og 197.

3.3.4. INDKOMSTSKAT OG ANDRE DIREKTE SKATTER

3.3.4.1. Skattepolitikker med fradrag af udgifter til forskning og udvikling

- (216) Denne ordning giver fordele til virksomheder, der indfører nye teknologier, nye produkter eller nye teknikker i deres produktion. De støtteberettigede virksomheder kan nedbringe deres selskabsskat med 50 % af de faktiske udgifter til godkendte projekter.
- (217) Det bemærkes, at selv om den kinesiske regering i sine svar på spørgeskemaet og mangelskrivelsen begrænsede sig til ordninger, der anvendes af virksomhederne i stikprøven, anførte man ingen oplysninger om denne ordning, selv om en af virksomhederne i stikprøven anførte fordele under denne ordning i sit svar på spørgeskemaet. Da den kinesiske regering igen ved kontrolbesøget på stedet blev anmodet om at fremlægge de nødvendige oplysninger, afgav man et delvist tillægssvar vedrørende dette program. På trods af den sene fremlæggelse af disse oplysninger bad kontrolteamet om præciseringer af en række punkter (jf. betragtning 219 nedenfor), men der fremkom ikke yderligere oplysninger. Derfor måtte Kommissionen basere sine resultater på de bedste tilgængelige oplysninger.

a) Retsgrundlag

- (218) Ordningen betragtes som en favorabel beskatningsordning i henhold til artikel 30, stk. 1, i Folkerepublikken Kinas selskabsskattelov (bekendtgørelse nr. 63 fra Folkerepublikken Kinas præsident, gældende siden 1. januar 2008), artikel 95 i forordning om gennemførelsen af Folkerepublikken Kinas selskabsskattelov (dekret nr. 512 fra Folkerepublikken Kinas statsråd) og vejledning i

centrale områder (notat nr. 6, 2007). Den kinesiske regering fremlagde ikke dekret nr. 512 og notat nr. 6 under denne procedure.

b) Opfyldelse af betingelserne

- (219) Som ovenfor bemærket fremlagde den kinesiske regering ingen relevante oplysninger om denne ordning i sine svar på spørgeskemaet og i mangelskrivelsen. I dokumentet, der blev fremlagt ved kontrollen på stedet, erklærede den kinesiske regering, at kun "virksomhedernes udgifter til forskning og udvikling i forbindelse med udviklingen af ny teknologi, nye produkter og nye færdigheder" kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst. Men den kinesiske regering kom ikke nærmere ind på betydningen af betegnelserne "ny teknologi", "nyt produkt" og "nye færdigheder". Kommissionen forsøgte også at finde den præcise betydning af disse betegnelser under kontrolbesøget hos Zhejiang Huadong, men selskabet kunne ikke give nogen konkret forklaring og svarede, at der blot var tale om generelle betegnelser.
- (220) Men i forbindelse med undersøgelsen af coated finpapir konstateredes det, at kun F&U-projekter fra virksomheder inden for sektorer med ny teknologi og højteknologi, der modtager støtte fra staten, og de projekter, der står opført i vejledningen om nøgleområder inden for højteknologisk industrialisering under den nuværende udviklingsprioritering, der fremmes af NDRC, er støtteberettigede under denne ordning⁽⁶⁴⁾. Eftersom der ikke blev fremlagt nye relevante oplysninger under denne procedure, som kunne føre til forkastelse af denne konklusion, fastslås det, at ordningen ikke er almindeligt tilgængelig, idet kun udvalgte erhvervsgrene/virksomheder/projekter er støtteberettigede.

c) Praktisk gennemførelse

- (221) Ifølge svaret fra den kinesiske regering skal virksomheder, der ønsker at ansøge om denne afgiftslempelse, indsende deres selvangivelse og "andre relevante dokumenter" til skattemyndighederne, men man specificerer ikke, hvilke andre relevante dokumenter der er tale om. Ved undersøgelsen vedrørende coated finpapir blev det konstateret, at alle virksomheder, der ønsker at anmode om at blive omfattet af denne ordning, skal indsende detaljerede oplysninger om F&U-projekterne til det lokale kontor for videnskab og teknologi, og at skattekontoret først vil udstede godkendelsen efter at have gennemgået disse oplysninger. Efter godkendelse vil det selskabsskattepligtige beløb, blive nedsat med 50 % af de faktiske udgifter til godkendte projekter⁽⁶⁵⁾.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (222) Denne ordning blev brugt af en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, Zhejiang Huadong Light Steel

Building Material Co. Ltd, i UP. På grund af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje og dens sene og ufuldstændige svar vedrørende denne ordning var det ikke muligt at fastslå ansøgnings- og godkendelsesproceduren, som de virksomheder, der er omfattet af ordningen, skal gennemgå. Som ovenfor bemærket måtte Kommissionen til dels basere sig på de oplysninger, man havde indhentet i forbindelse med undersøgelsen af coated finpapir.

e) Konklusion

- (223) Denne ordning bør betragtes som et subsidie i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som staten giver afkald på, hvilket giver de modtagende virksomheder en fordel.
- (224) Den kinesiske regering blev bedt om at fremsende oplysninger om støtteberettigelseskriterierne, som skal være opfyldt for at kunne modtage støtte fra denne ordning, og om brugen af subsidiet for at kunne afgøre, i hvilket omfang subsidiet er begrænset til bestemte virksomheder, og hvorvidt det er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4. Den kinesiske regering fremlagde ingen sådanne oplysninger i sit svar på spørgeskemaet og i mangelskrivelsen. Desuden er de oplysninger, der i denne forbindelse blev fremlagt ved kontrolbesøget på stedet, tilsyneladende ufuldstændige i lyset af resultaterne vedrørende den samme ordning, der udnyttes af virksomhederne, og som fremkom i forbindelse med undersøgelsen af coated finpapir. Kommissionen er opmærksom på kravet i grundforordningens artikel 4, stk. 5, om, at afgørelser om specificitet skal "klart dokumenteres" på grundlag af positivt bevismateriale, og måtte derfor basere sine resultater på de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28. De bedste tilgængelige oplysninger omfattede resultaterne af undersøgelsen vedrørende coated finpapir.
- (225) Denne subsidieordning er specifik i henhold til betydningen af artikel 4, stk. 2, litra a), idet selve lovgivningen, ud fra hvilken de bevilgende myndigheder opererer, begrænsede adgangen til denne ordning til kun at gælde visse virksomheder og industrier, der er klassificeret som tilskyndede, som f.eks. erhvervsgrenen for visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Desuden synes der ikke at være objektive kriterier, der begrænser støtteberettigelsen, og ingen afgørende dokumentation, som giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen opnås automatisk i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Det bemærkes, at de kinesiske myndigheders manglende samarbejdsvilje ikke giver Kommissionen mulighed for at vurdere, hvorvidt sådanne objektive kriterier foreligger.

- (226) I overensstemmelse hermed bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

⁽⁶⁴⁾ Betragtning 116 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

⁽⁶⁵⁾ Betragtning 117 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (227) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til normal skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den yderligere reduktion på 50 % af de faktiske udgifter til F&U for godkendte projekter. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i undersøgelsesperioden, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (228) En af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, nemlig Huadong Group, har opnået fordele under denne ordning. Den beregnede subsidiesats for Huadong Group er 0,19 %.
- (229) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,09 %.
- (230) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 0,19 %.

3.3.4.2. Skattelettelse til de centrale og vestlige regioner

- (231) Under denne ordning kan virksomheder i de centrale og vestlige regioner opnå fordele. De støtteberettigede virksomheder er underlagt en lavere selskabsskattesats på 15 % i stedet for den normale selskabsskat på 25 % i Kina.
- (232) Den kinesiske regering blev bedt om at fremlægge oplysninger om dette i spørgeskemaet, i mangelskrivelsen og igen under kontrolbesøget på stedet. I sine svar på spørgeskemaet og mangelskrivelsen besvarede den kinesiske regering ikke nogen af disse spørgsmål og erklærede, at dette program ikke længere er i kraft, idet det udløb den 31. december 2010, og man hævdede ligeledes, at ingen af virksomhederne i stikprøven opnåede fordele ved denne ordning i undersøgelsesperioden. Dette var imidlertid i modstrid med svarene fra en af de eksporterende producenter (Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd) og med de oplysninger, der blev indsamlet under kontrolbesøget i denne virksomhed.

a) Retsgrundlag

- (233) Ordningen har form af en mere favorabel beskatning i henhold til *notat om skattebegunstigelser med henblik på udviklingen af den vestlige region* (udsendt af finansministeriet, det centrale skattekontor og det centrale toldkontor, gældende fra 1. januar 2001), som blev ajourført med *notat om den videre gennemførelse af skattepolitikkerne for den vestlige udviklingsstrategi* (udsendt af finansministeriet, det centrale skattekontor og det centrale toldkontor, gældende fra den 1. januar 2011), hvor gyldighedsperioden for dette program forlænges frem til den 31. december 2020.

b) Opfyldelse af betingelserne

- (234) Det er noteret, at den kinesiske regering ikke fremkom med svar på nogen af spørgsmålene vedrørende denne ordning i sine svar på spørgeskemaet, mangelskrivelsen eller under kontrolbesøget på stedet. Men i henhold til *Notat om skattebegunstigelser med henblik på udviklingen af den vestlige region* er denne favorable beskatningsordning tilgængelig for den tilskyndede type af virksomheder i den vestlige region (tilskyndet henviser til virksomheder med omfattende aktiviteter, der tegner sig for 70 % eller mere af den samlede indtægt som beskrevet i kataloget for industri, produkter og teknologier, som staten tilskynder til). Under kontrolbesøget på stedet hos Chongqing Wanda bekræftede virksomheden, at begrundelsen for den lavere beskatningssats er, at den tilhører den tilskyndede kategori af erhvervsgrene i den vestlige og centrale region.

c) Praktisk gennemførelse

- (235) Hverken den kinesiske regering eller Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd fremlagde oplysninger om driften og administrationen af dette program. Ifølge statsrådets cirkulære om politikker for gennemførelse af udvikling i Kinas kæmpemæssige vestlige områder kræves der en godkendelse fra folkets regering på provinsniveau for at opnå en nedsættelse af den normale skattesats på 25 % til den lavere sats på 15 %. På virksomhedens årlige selvangivelse står det fratrukne indkomstskattebeløb (fritagelsen) opført under punkt 28 – fratrullet skat.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (236) Denne ordning blev benyttet af en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd, i UP. På grund af den manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side er det vanskeligt at finde frem til den ansøgnings- og godkendelsesprocedure, som de virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal gennemgå. Kommissionen måtte nå frem til sine egne konklusioner på grundlag af de fremlagte dokumenter, som udgør retsgrundlaget for denne ordning, uden at kunne udbede sig forklaringer fra den kinesiske regering.

e) Konklusion

(237) Denne ordning bør betragtes som et subsidie i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som staten giver afkald på, hvilket giver de modtagende virksomheder en fordel.

(238) Den kinesiske regering blev bedt om at fremsende oplysninger om støtteberettigelseskriterierne, som skal være opfyldt for at kunne modtage støtte under denne ordning, og om brugen af subsidiet for at kunne afgøre, i hvilket omfang subsidiet er begrænset til bestemte virksomheder, og hvorvidt det er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4. Den kinesiske regering fremlagde ikke disse oplysninger. Kommissionen er opmærksom på kravet i grundforordningens artikel 4, stk. 5, om, at afgørelser om specificitet skal "klart dokumenteres" på grundlag af positivt bevismateriale, og måtte derfor basere sine resultater på de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28.

(239) Denne subsidieordning er specifik i henhold til betydningen af grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, idet selve lovgivningen, ud fra hvilken de bevilgende myndigheder opererer, begrænsede adgangen til denne ordning til kun at gælde visse virksomheder og erhvervsgrene, der er klassificeret som tilskyndede, som f.eks. erhvervsgrenen for visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og som desuden er placeret i bestemte regioner i Kina. Desuden synes der ikke at være objektive kriterier, der begrænser støtteberettigelsen, og ingen afgørende dokumentation, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen opnås automatisk i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Det bemærkes, at de kinesiske myndigheders manglende samarbejdsvilje ikke giver Kommissionen mulighed for at vurdere, hvorvidt sådanne objektive kriterier foreligger.

(240) I overensstemmelse hermed bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(241) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i UP. Fordelene for modtageren anses for at være den skat, der ville skulle betales i henhold til den normale beskatningsprocent, efter fradrag af den skat, der er blevet betalt i henhold til den lavere indkomstskattesats. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i undersøgelsesperioden, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultaterne og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(242) Den beregnede subsidiesats for Panhua Group er 0,03 %.

(243) Den vægtede gennemsnitlige subsidiesats for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke er med i stikprøven, er 0,02 %.

(244) Som følge af den ringe samarbejdsvilje fastsættes subsidiesatsen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til den højeste subsidiesats, der blev konstateret for denne ordning for en enhed, der er relateret til en af de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, nemlig 0,04 %.

3.3.5. ANDRE INDKOMSTSKATTEPROGRAMMER, OM HVILKE DEN KINESISKE REGERING AFGAV UTILSTRÆKKELIGE ELLER INGEN SVAR

(245) En række påståede subsidieprogrammer blev specificeret i klagen vedrørende de eksporterende producenter, som ikke var medtaget i stikprøven, og/eller som ikke var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen bad den kinesiske regering fremlægge oplysninger om disse programmer i det oprindelige og de supplerende spørgeskemaer og gav efterfølgende den kinesiske regering rig lejlighed til at fremsende svar vedrørende disse programmer. Den kinesiske regering havde den holdning, at man kun ville fremsende svar vedrørende de påståede subsidieprogrammer for de to eksporterende producenter i stikprøven og bekræftede denne holdning gennem hele proceduren. Men for nogle af disse programmer fremlagde den kinesiske regering oplysninger og dokumentation for, at de var afsluttede og ikke var i kraft i undersøgelsesperioden. Kommissionen tog hensyn til oplysningerne fra den kinesiske regering i sine konklusioner.

(246) For alle andre programmers vedkommende undlod den kinesiske regering at fremlægge oplysninger eller dokumentation. Den betydelige manglende samarbejdsvilje under denne procedure gjorde det umuligt for Kommissionen at fremskaffe oplysninger og dokumentation om de programmer, der nævnes i klagen fra de eksporterende producenter. Kommissionen verificerede, at de eksporterende producenter i stikprøven ikke var støtteberettigede eller ikke gjorde brug af disse programmer (især fordi de var privatejede, eller fordi de lå uden for programmets anvendelsesområde, eller på grund af deres ret begrænsede størrelse). Derfor måtte Kommissionen fastslå eksistensen af dette program og resttolden for alle de øvrige programmer, for hvilke den kinesiske regering ikke fremsendte oplysninger, og som ikke var tilgængelige for eller blev benyttet af de eksporterende producenter i stikprøven på grundlag af dokumentationen i sagen i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1.

3.3.5.1. *Indkomstskattelettelse for køb af indenlandsk fremstillet produktionsudstyr*

a) *Beskrivelse*

- (247) Programmet giver en virksomhed mulighed for at kræve skattelettelse for køb af indenlandsk fremstillet produktionsudstyr, hvis et projekt er foreneligt med den kinesiske regerings industripolitikker. En skattelempe på op til 40 % af købsprisen for indenlandsk fremstillet udstyr kan anvendes på den gradvise forhøjelse af beskatningsgrundlaget i forhold til forrige år.

b) *Retsgrundlag*

- (248) Retsgrundlaget for dette program er de midlertidige foranstaltninger vedrørende lempelse af selskabsskat ved investering i indenlandsk fremstillet teknologi til renoveringsprojekter af 1. juli 1999 og notatet fra den statslige skatteforvaltning om indstilling af gennemførelsen af skattefradrag for virksomheder og fritagelsespolitik ved en virksomheds investeringer i indenlandsk fremstillet udstyr, nr. 52 [2008] fra den statslige skatteforvaltning, som trådte i kraft pr. 1. januar 2008.

c) *Manglende samarbejdsvilje*

- (249) Den kinesiske regering svarede, at dette program blev afsluttet i januar 2008 i henhold til omtalte notat nr. 52, og at det, så vidt det var den bekendt, ikke var blevet erstattet af andre programmer. Kommissionen bad den kinesiske regering fremlægge de relevante supplerende oplysninger, navnlig detaljer om tidsplanen for udfasningen af fordelene. Den kinesiske regering fremlagde ikke disse oplysninger og indskrænkede sit svar til de faktiske fordele for alle producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, ved blot at henvise til spørgeskemasvarene fra producenterne i stikprøven. Kommissionen har allerede forklaret årsagerne til, at den kinesiske regering skulle fremsende oplysninger om alle producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og ikke kun producenterne i stikprøven (jf. betragtning 34 og 35 ovenfor). Den kinesiske regering undlod desuden at fremsende oplysninger om producenterne i stikprøven, eftersom den blot henviste til deres svar. Kommissionen anser det ikke for tilstrækkeligt at fremlægge bevis for, at et program er afsluttet, uden at fremlægge yderligere dokumentation om udfasningen af de faktiske fordele under programmet og eventuelle erstatningsprogrammer. Inden for dette program kan en skattefordel (dvs. en skattelempe), som er optjent i et bestemt år, rent faktisk udnyttes i et andet skatteår, og dermed kan fordelene strække sig ud over programmets gyldighedsperiode, selv om det er blevet afsluttet i mellemtiden. Andre "afsluttede" skatteprogrammer har vist sig fortsat at medføre fordele i en årrække efter deres officielle ophørsdato. Der kan også ske det, at fordele i form af

usædvanlig store beløb kan tildeles over tid. Som følge af manglen på yderligere oplysninger fra den kinesiske regering om dette program baserede Kommissionen sine resultater på de foreliggende oplysninger i sagen (i dette tilfælde i klagen), jf. grundforordningens artikel 28.

d) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (250) Dette program er et subsidie, eftersom det medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Dette program giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 2. Dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet skattegodtgørelsen er betinget af brugen af indenlandske frem for importerede varer.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (251) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom EU-institutionerne endnu ikke har undersøgt dette program i forbindelse med en antidumpingprocedure og i mangel af nøjagtig kvantificering andetsteds fra, har den mest hensigtsmæssige informationskilde til vurdering af fordelene for de eksporterende producenter været en sammenlignelig beslutning truffet af de amerikanske myndigheder. Når Kommissionen baserer sine konklusioner vedrørende subsidiebeløb på andre undersøgelser, tager den bl.a. hensyn til, om der er foretaget betydelige ændringer i den pågældende ordning, og om subsidiebeløbet er blevet mindre over tid. Det bemærkes, at størrelsen af tilbagevendende subsidier normalt ikke nedsættes på den måde. Da der ikke er foretaget sådanne ændringer eller nedsættelser af subsidiebeløbet, er den oprindelige sats fra den pågældende undersøgelse anvendt som subsidiebeløb i den foreliggende sag.
- (252) Den således beregnede subsidiesats for denne ordning i undersøgelsesperioden for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder fastsættes til 0,38 %, som er satsen for denne ordning som fastsat i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (side 26) (Federal Register / Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at

beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁶⁶⁾.

3.3.5.2. *Favorable skattepolitikker for virksomheder, der betragtes som højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi*

a) Beskrivelse

- (253) Dette program giver en virksomhed, der ansøger om et certifikat som højteknologisk virksomhed eller som virksomhed, der anvender ny teknologi, mulighed for at blive omfattet af en lavere indkomstskattesats på 15 % sammenlignet med den almindelige sats på 25 %. Unionen fandt, at dette program er udligningsberettiget, i undersøgelsen vedrørende coated finpapir, og det samme gælder de amerikanske myndigheder ⁽⁶⁷⁾.

b) Retsgrundlag

- (254) Retsgrundlaget for programmet er artikel 28 i Folkerepublikken Kinas lov om indkomstskat (nr. 63 bekendtgjort den 16. marts 2007) sammen med de administrative foranstaltninger for definition af højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi samt notat fra de statslige skattemyndigheder om spørgsmål vedrørende virksomhedsskat for højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi (Guo Shui Han [2008] nr. 985).

c) Manglende samarbejdsvilje

- (255) Den kinesiske regering svarede, at ingen af virksomhederne i stikprøven var omfattet af programmet i UP, og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til ovenstående argumenter med hensyn til anmodningen til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende, ubegrænsede svar til eksportørerne i stikprøven (betragtning 34 og 35 ovenfor). Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner på de foreliggende oplysninger (konklusionerne i sagen om coated finpapir og klagen i denne sag).

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (256) Dette program er et subsidie, eftersom det medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3,

stk. 1, litra a), nr. ii). Dette program giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 2. Subsidierne er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, idet de er begrænsede til kun at omfatte virksomheder, der klassificeres som tilskyndede, som f.eks. virksomheder inden for stålsektoren. Endvidere har den subsidieydende myndighed ikke fastsat objektive kriterier for, hvem der er berettiget til ordningen, idet berettigelsen til subsidier ikke er automatisk efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (257) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som beløbet af den samlede skat, der skal betales i henhold til normal skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den reducerede skatemæssige særbehandling. Eftersom der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom programmet allerede er blevet vurderet af EU's institutioner i en tidligere antisubsidiesag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter vurderingen af dette program i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽⁶⁸⁾, om nødvendigt behørigt tilpasset som anført i betragtning 252 ovenfor.

- (258) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,9 %, dvs. det matematiske gennemsnit af de satser for dette program, der er fastsat i forordningen, som nævnes i forrige betragtning.

3.3.5.3. *Indkomstskattelettelse for virksomheder, der beskæftiger sig med omfattende ressourceudnyttelse ("særlige råvarer")*

a) Beskrivelse

- (259) Dette skatteprogram giver virksomheder, der anvender nogle af de materialer, som står opført i kataloget for indkomstskattelempelser til virksomheder, der beskæftiger sig med omfattende ressourceudnyttelse som sin vigtigste råvare, og som fremstiller produkter, der står opført i samme katalog på en måde, der opfylder relevante nationale og industrielle standarder, mulighed for at medtage den indkomst, de opnår herved, i deres samlede indkomst til en reduceret sats på 90 %. Derfor kan 10 % af indkomsten trækkes fra, når virksomhederne beregner deres indkomstskat. Denne undtagelse indrømmes i 5 år.

⁽⁶⁶⁾ Metodologien til beregning af subsidiebeløbet forklares på side 25 og 26 i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (side 26) (Federal Register / Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008).

⁽⁶⁷⁾ *Certain Steel Wheels From the People's Republic of China*, Preliminary Affirmative Countervailing Duty Determination, 2 November 2009, US Federal Register, dokument nr. 2011-22720.

⁽⁶⁸⁾ EUT L 128 af 14.5.2011, s. 18.

b) Retsgrundlag

- (260) Retsgrundlaget for dette program er: artikel 33 i Folkerepublikken Kinas lov om virksomhedsskat, artikel 99 i statsrådets forordning om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas lov om selskabsskat og kataloget over indkomstskattelempelser til virksomheder, der beskæftiger sig med omfattende ressourceudnyttelse.

c) Manglende samarbejdsvilje

- (261) Den kinesiske regering erklærede, at ingen af virksomhederne i stikprøven var omfattet af programmet i UP, og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til ovenstående argumenter med hensyn til anmodningen til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende, ubegrænsede svar til eksportørerne i stikprøven (betragtning 34 og 35 ovenfor). Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner vedrørende dette program på de foreliggende faktiske oplysninger (i denne sag klagen).

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (262) Dette program er et subsidie, eftersom det medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Ordningen giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 2. Subsidiet er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet det er begrænset til kun at omfatte visse virksomheder, der som primære råvarer benytter ressourcerne i ovennævnte katalog over skattelempelser til fremstilling af produkter, der står opført i samme katalog.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (263) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til normal skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den reducerede skatemæssige særbehandling. Eftersom der ikke findes andre oplysninger med henblik på vurderingen af denne fordel, baserer Kommissionen sin afgørelse på oplysningerne i klagen. Det således beregnede subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for de pågældende modtagere i UP som den relevante nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (264) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,01 %.

3.3.5.4. Skattefritagelser for indkøb af specialudstyr**a) Beskrivelse**

- (265) Dette program giver virksomheder ret til et fradrag på 10 % af indkøbsprisen på specialudstyr, der anvendes til miljøbeskyttelse, energi- og vandbesparelser samt produktionsikkerhed, i den forfaldne selskabsskat i købsåret. Den resterende del af de 10 % af det investerede beløb kan overføres til de følgende 5 år.

b) Retsgrundlag

- (266) Retsgrundlaget for dette program er: artikel 34 i Folkerepublikken Kinas lov om virksomhedsskat, artikel 100 i statsrådets forordning om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas lov om selskabsskat.

c) Manglende samarbejdsvilje

- (267) Den kinesiske regering svarede, at ingen af virksomhederne i stikprøven var omfattet af programmet i UP, og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til ovenstående argumenter med hensyn til anmodningen til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende, ubegrænsede svar til eksportørerne i stikprøven (betragtning 34-35 ovenfor). Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner vedrørende dette program på de foreliggende faktiske oplysninger.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (268) Der tildeles subsidier i henhold til dette program, eftersom det medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Ordningen giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen i henhold til betydningen i grundforordningens artikel 3, stk. 2.

- (269) For så vidt angår programmets specificitet mener Kommissionen, at der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at den kan træffe yderligere konklusioner og dermed nå frem til en endelig konklusion vedrørende programmets specificitet. Derfor kunne Kommissionen ikke foretage yderligere vurderinger af dette program.

3.3.5.5. *Favorabel indkomstbeskatning for virksomheder i den nordøstlige region*

a) *Beskrivelse*

- (270) Programmet tillader virksomheder i den nordøstlige region (provinserne Liaoning, Jilin og Heilongjiang samt Dalian kommune) for det første at reducere afskrivningsperioden for anlægsaktiver med op til 40 % af skattehensyn og derved øge det årlige afskrivningsbeløb, der kan fratrækkes indkomstskatten, og for det andet at forkorte afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver med op til 40 % af skattehensyn, hvilket giver et større årligt fradrag. I henhold til et dokument fra finansministeriet og skatteforvaltningen har skattepligtige virksomheder i visse specificerede sektorer, herunder metalsektoren, også adgang til andre fordele inden for moms, ressourcekat og virksomhedsskat, navnlig i forbindelse med køb af anlægsaktiver.

b) *Retsgrundlag*

- (271) Retsgrundlaget for dette program er særpolitikker vedrørende virksomhedernes indkomstskat med henblik på genoplivning af virksomheder i det gamle industriområde i den nordøstlige region (Caishui, nr. 153, 20. september 2004), notat fra finansministeriet og skatteforvaltningen om nedskrivning af aktiver og gennemførelse af afskrivningspolitik i det gamle industriområde i den nordøstlige region (Caishui, nr. 17, 2. februar 2005). Den kinesiske regering fremsendte retsgrundlaget, som viste, at programmet var udløbet den 1. januar 2008, dvs. notat fra finansministeriet og skatteforvaltningen om flere særpolitikker i henseende til virksomhedsskat (nr. 1 [2008]).

c) *Manglende samarbejdsvilje*

- (272) Ud over at fremlægge ovennævnte retsgrundlag og godtgøre, at programmet er udløbet, henviser den kinesiske regering blot til svarene fra producenterne i stikprøven vedrørende oplysninger om eventuelle fordele, de måtte have opnået under programmet. Kommissionen henviser til ovenstående argumenter med hensyn til anmodningen til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende, ubegrænsede svar til eksportørerne i stikprøven (betragtning 34-35 ovenfor). Kommissionen bemærker desuden, at da der under programmet ydes subsidier i tilknytning til køb af anlægsaktiver, der kan afskrives over flere år, og da den kinesiske regering ikke har afgivet oplysninger om udfasningen af fordelene under programmet eller om endnu eksisterende og ikke fuldt afskrevne fordele, har den i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 besluttet at basere sine konklusioner om dette program på de foreliggende oplysninger i sagen (dvs. klagen og relevante konklusioner fra de amerikanske myndigheder).

d) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (273) Dette program udgør subsidier i form af tabte indtægter for den kinesiske stat, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Fordelen efter grundforordningens artikel 3, stk. 2, udgør skattebesparelser for de støtteberettigede virksomheder i form af fradrag af hurtigere afskrivninger og nedskrivningsudgifter i forbindelse med køb af anlægsaktiver. Subsidierne er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 3, idet de er begrænsede til kun at omfatte virksomheder i et bestemt geografisk område, dvs. den nordøstlige region.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (274) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Fordelen for modtagerne beregnes som forskellen mellem den skat, de skulle have betalt under UP under den almindelige afskrivningsordning for de pågældende aktiver, og det faktisk betalte beløb under ordningen med fremskyndede vilkår. Eftersom de europæiske institutioner endnu ikke har vurderet programmet i en antisubsidiesag, og da der ikke findes nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelser (baseret på ligheder i programmernes art⁽⁶⁹⁾). Som bemærket i betragtning 252 ovenfor tager Kommissionen, når den baserer sine konklusioner vedrørende subsidiebeløb på andre undersøgelser, bl.a. hensyn til, om der er foretaget betydelige ændringer i den pågældende ordning, og om subsidiebeløbet er blevet mindre over tid. Det bemærkes, at størrelsen af tilbagevendende subsidier normalt ikke nedsættes på denne måde. Da der ikke er foretaget sådanne ændringer eller nedsættelser af subsidiebeløbet, er den oprindelige sats fra den pågældende undersøgelse anvendt som subsidiebeløb i den foreliggende sag.

- (275) Den således fastsatte subsidiesats med hensyn til denne ordning i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 0,08 %, hvilket svarer til satsen i ordningen for fritagelse for betaling af indkomstskat for investorer i bestemte geografiske regioner under Liaoning-ordningen som fastsat i US Decision Memorandum of 3 June 2010 on Wire Decking (side 25) (Federal Register, Vol. 75, No. 111, side 32902 / 10. juni 2010). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det,

⁽⁶⁹⁾ Begge programmer vedrører ensartede tilfælde af favorabel indkomstskattebehandling i samme geografiske region.

at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af EU ⁽⁷⁰⁾.

3.3.5.6. *Fritagelse for indkomstskat for investeringer i national teknologisk renovation*

a) Retsgrundlag

- (276) Dette programs retsgrundlag er dekret om fritagelse for beskatning af investeringer i teknologisk modernisering af nationalt udstyr, vedtaget af statsskatteforvaltningen, dekret nr. 13 af 17. januar 2000, samt notat vedrørende offentliggørelse og formidling af foranstaltninger til forvaltning af nationale nøgleteknologiske moderniseringsprojekter.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (277) Ifølge den kinesiske regerings svar blev dette program afsluttet den 1. januar 2008, jf. notat fra skatteforvaltningen om indstilling af politik vedrørende skattefradrag og -fritagelse for en virksomheds investeringer i indenlandsk fremstillet udstyr, nr. 52 [2008]. Da dette program omfatter tilbagevendende skattefordele, der har været afsluttet siden 2008, er der ingen dokumentation for, at der stadig blev afskrevet fordele i UP, og Kommissionen konkluderer derfor, at dette program ikke er udligningsberettiget.

3.3.5.7. *Forskellige lokale skattelempelser*

a) Beskrivelse

- (278) I klagen anføres en række skattelempelser, der er tilgængelige i flere provinser (Shandong, Chongqing kommune, Guangxi Region Zhuang samt de centrale og vestlige regioner) i form af en reduceret selskabsskat på 15 % i forhold til den almindelige sats på 25 %.

b) Retsgrundlag

- (279) Ifølge klagen er retsgrundlaget for skattelempelsen i Shandong, nemlig den reducerede indkomstskat baseret på geografisk placering (provinserne Zhejiang og Shandong): Kinas indkomstskattelov for virksomheder med

udenlandske investeringer og udenlandske virksomheder, artikel 7, vedtaget 9. april 1991, nr. 45.

c) Manglende samarbejdsvilje

- (280) Den kinesiske regering anfører kun, at ingen af virksomhederne i stikprøven har været omfattet af programmet i UP, og henviser til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have opnået. Ud over argumenterne om den kinesiske regerings forpligtelse til at afgive fyldestgørende svar (jf. betragtning 34-35 ovenfor) bemærker Kommissionen, at en af de samarbejdsvillige eksportører havde nydt godt af mindst en af de lavere skattesatser anført i dette afsnit (jf. ovenstående betragtning 231 ff.). Kommissionen benytter sig derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 af de foreliggende oplysninger i sagen (her klagen og de amerikanske myndigheders afgørelser i lignende sager) med henblik på vurderingen af dette program.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (281) Dette program omfatter subsidier i form af tabte indtægter for den kinesiske regering, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den tilbagevendende fordel svarer til skattebesparelsen ved den lavere skattesats, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Programmet er specifikt, eftersom det er begrænset til virksomheder, der er beliggende i et nærmere bestemt geografisk område, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 3.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (282) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, modtagerne herved har fået, vurderes til at udgøre den samlede skat i henhold til den almindelige skattesats fratrukket det beløb, der er betalt efter den favorable skattesats. Eftersom de europæiske institutioner endnu ikke har vurderet programmet i en antisubsidiesag, og da der ikke findes nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelser (baseret på ligheder i programmernes art). Som tidligere bemærket tager Kommissionen, når den baserer sine konklusioner vedrørende subsidiebeløb på andre undersøgelser, bl.a. hensyn til, om der er foretaget betydelige ændringer i den pågældende ordning, og om subsidiebeløbet er blevet mindre over tid. Det bemærkes, at størrelsen af tilbagevendende subsidier normalt ikke nedsættes på denne måde. Da der ikke er foretaget sådanne ændringer eller nedsættelser af subsidiebeløbet,

⁽⁷⁰⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 25 i US Decision Memorandum of 3 June 2010 on Wire Decking (side 25) (Federal Register, Vol. 75, No. 111, side 32902 / 10. juni 2010).

er den oprindelige sats fra den pågældende undersøgelse anvendt som subsidiebeløb i den foreliggende sag.

- (283) Den således fastsatte subsidiesats med hensyn til denne ordning i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,66 %, hvilket er satsen i ordningen med indkomstskattelempelser baseret på geografisk beliggenhed, jf. de amerikanske myndigheders Decision Memorandum of 12 June 2009 on Certain Tow Behind Lawn Groomers and Certain Parts Thereof (side 11) (Federal Register / Vol. 74, No. 117, side 29180 / 19. juni 2009). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁷¹⁾.

3.3.5.8. Skattefritagelse af dividende mellem kvalificerede kinesiske virksomheder

a) Beskrivelse

- (284) Dette program består af en favorabel skatteligning for hjemmehørende virksomheder, der er aktionærer i andre i Kina hjemmehørende virksomheder i form af fritagelse for beskatning af bestemte dividender, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer for hjemmehørende moderselskaber. Dette program blev kendt udligningsberettiget af Unionen i en antisubsidiesag om coated finpapir ⁽⁷²⁾.

b) Retsgrundlag

- (285) Retsgrundlaget er artikel 26 i Folkerepublikken Kinas lov om virksomheders indkomstskat, artikel 83 i forordningerne om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas lov om virksomheders indkomstskat, statsrådets dekret nr. 512, offentliggjort den 6. december 2007.

c) Manglende samarbejdsvilje

- (286) Den kinesiske regering svarede, at ingen af virksomhederne i stikprøven var omfattet af programmet i UP, og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have opnået under dette program. Kommissionen henviser til

sine argumenter om anmodningen til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende svar (betragtning 34-35 ovenfor). Kommissionen har derfor besluttet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 at basere sine konklusioner vedrørende dette program på de foreliggende oplysninger om sagen, nemlig afgørelsen om coated finpapir.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (287) Dette program udgør et subsidie i form af indtægter, som staten giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Denne fordel svarer til skattebesparelsen ved fritagelsen for beskatning af dividender, bonusser og andre egenkapitalinvesteringer for hjemmehørende moderselskaber, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Programmet er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til denne ordning til kun at omfatte virksomheder i Kina, der modtager dividende fra andre virksomheder i Kina, i modsætning til virksomheder, der modtager dividende fra andre hjemmehørende virksomheder, hvilket ikke gælder virksomheder, der investerer i ikke-hjemmehørende virksomheder. Programmet er også specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da det er begrænset til store virksomheder og projekter, der støttes af staten, såsom stålindustrien (jf. f.eks. betragtning 182 ovenfor), og da der heller ikke er objektive kriterier, som begrænser adgangen til dette program, eller konkluderende dokumentation for, at adgangen til det er automatisk.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (288) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som beløbet af den samlede skat, der skal betales inklusiv dividende fra andre indenlandske virksomheder i Kina, efter fradrag af det beløb, der faktisk blev betalt med skattefritagelsen for dividende. Da der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom programmet allerede er blevet vurderet af EU's institutioner i en tidligere antisubsidiesag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter vurderingen af dette program i forbindelse med sagen om coated finpapir.

- (289) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,77 %, dvs. det matematiske gennemsnit af de satser for dette program, der er fastsat i dommen om coated finpapir.

⁽⁷¹⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 11 i US Decision Memorandum of 12 June 2009 on Certain Tow Behind Lawn Groomer and Certain Parts Thereof (Federal Register, Vol. 74, No. 117, side 29180 / 19. juni 2009).

⁽⁷²⁾ Betragtning 125-136 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

3.3.5.9. **Program om favorabel beskatning for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)**

(290) Klagen indeholder en liste over følgende ordninger om favorabel beskatning for FIE'er:

— To ordninger med skattefritagelse og tre med 50 % fritagelse for FIE'er i produktionssektoren

— Programmer med lokal indkomstskattefritagelse og -lempe for produktive FIE'er

— Indkomstskattelempe for FIE'er, der anskaffer indenlandsk produceret udstyr

— Indkomstskattesubsidier for FIE'er baseret på geografisk beliggenhed

(291) Den kinesiske regering fremsendte de relevante retsgrundlag for at vise, at programmer vedrørende FIE'er var blevet afsluttet med vedtagelsen den 16. marts 2007 af Lov om selskabsskat i 2008 på den femte samling af Kinas 10. nationale folkekongres, nemlig:

— Statsrådets notat om gennemførelsen af midlertidige favorable politikker vedrørende virksomhedsskat nr. 39 [2007]

— Statens skatteforvaltnings notat om indstilling af politik vedrørende skattefradrag og -fritagelse for en virksomheds investeringer i køb af indenlandsk produceret udstyr, nr. 52 [2008].

(292) Disse bestemmelser viser, at indkomstskattefordele for FIE'er blev gradvist udfaset frem til udgangen af 2011. Den kinesiske regering har også anført, at der ikke er kommet nogen efterfølger til programmet for FIE'er, og skatteligningen af FIE'er er nu den samme som for andre skattepligtige virksomheder. Kommissionen bemærker, at disse ordninger om favorabel beskatning af FIE'er stadig er udligningsberettigede, da producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, stadig har fordel deraf i det mindste i en del af UP og indtil udgangen af 2011, og det kan ikke udelukkes, at der findes et erstatningsprogram for FIE'er fra og med 2012. Alligevel har Kommissionen besluttet ikke at foretage en yderligere vurdering af dem for tage hensyn dels

til behovet for at mindske den administrative byrde for de berørte parter, dels fordi den gradvise udfasning snart udløber, og dels fordi der ikke er tegn på, at der findes et erstatningsprogram.

3.3.6. ORDNINGER VEDRØRENDE INDIREKTE SKAT OG IMPORTTOLD

3.3.6.1. **Fritagelse for importtold og moms for FIE'er og bestemte nationale virksomheder, der anvender importeret udstyr i tilskyndede industrier**

a) Beskrivelse

(293) Dette program medfører fritagelse for moms og importtold til fordel for FIE'er eller nationale virksomheder for import af kapitaludstyr, de bruger i deres produktion. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat om statstilskyndede projekter udstedt af de kinesiske myndigheder eller NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told. Unionen kendte dette program udligningsberettiget i antisubsidiesagen om coated finpapir ⁽⁷³⁾.

b) Retsgrundlag

(294) Retsgrundlaget for dette program er statsrådets cirkulære om tilpasning af skattepolitikker om importeret udstyr, Guo Fa nr. 37/1997, meddelelse fra finansministeriet, tolddirektoratet og statens skatteforvaltning [2008] nr. 43, notat fra NDRC om relevante forhold vedrørende behandling af bekræftelsesskrivelse om nationalt eller udenlandsk finansierede projekter, der tilskyndes af staten, nr. 316 2006 af 22. februar 2006, og katalog om ikke-momsfritagne importartikler til enten FIE'er eller nationale virksomheder, 2008.

c) Manglende samarbejdsvilje

(295) Den kinesiske regering hævdede, at ingen af virksomhederne i stikprøven var omfattet af programmet i UP, og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til sine argumenter vedrørende anmodningen til den kinesiske regering om at fremsende fyldestgørende svar (ovenstående betragtning 34 ff) og vil derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 basere sine konklusioner vedrørende dette program på oplysninger i sagen, nemlig resultatet af sagen om coated finpapir.

⁽⁷³⁾ Betragtning 137-147 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

d) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (296) Dette program betragtes som subsidier i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, efter artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder var fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter, hvis de indhentede det relevante certifikat vedrørende statstilskyndede projekter fra NDRC. Det medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Programmet er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet selve lovgivningen, som den subsidieydende myndighed arbejder ud fra, begrænser adgangen til dette program til kun at omfatte virksomheder, der investerer i særlige virksomhedskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen, og indhenter certifikatet vedrørende statstilskyndede projekter. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til dette program og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (297) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms og told for importeret udstyr. Da der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom programmet allerede er blevet vurderet af Unionen i en tidligere antisubsidiesag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter vurderingen af dette program i forbindelse med sagen om coated finpapir, om nødvendigt behørigt tilpasset som nævnt i betragtning 252 ovenfor.
- (298) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,89 %, dvs. det matematiske gennemsnit af de satser for dette program, der er fastsat i undersøgelsen om coated finpapir.

3.3.6.2. **Momsrefusioner til FIE'er, der køber nationalt produceret udstyr**a) *Beskrivelse*

- (299) Dette program giver fordele i form af momsrefusioner for FIE'er ved køb af udstyr fremstillet i Kina. Udstyret

må ikke være opført i kataloget over produkter, der ikke er moms- og toldfritaget, og dets værdi må ikke overstige den samlede investeringsgrænse for en FIE. Dette fremgår af de administrative foranstaltninger om køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Dette program er kendt udligningsberettiget af Unionen i antisubsidiesagen om coated finpapir ⁽⁷⁴⁾ og af de amerikanske myndigheder i en sag om udligningsberettiget told vedrørende coated pladematerialer fra Kina ⁽⁷⁵⁾.

b) *Retsgrundlag*

- (300) Programmets retsgrundlag er statsskatteforvaltningens cirkulære om foreløbige bestemmelser vedrørende refusion af afgifter ved køb af nationalt produceret udstyr for FIE'er 171, 199, 20. september 1999, finansministeriets og statsskatteforvaltningens notat om indstilling af gennemførelsen af politikken om refusion af moms og told for udenlandsk finansierede virksomheders køb af indenlandsk fremstillet udstyr, nr. 176 [2008].

c) *Manglende samarbejdsvilje*

- (301) Den kinesiske regering påstod, at programmet blev indstillet med ovennævnte notat nr. 176 [2008] pr. 1. januar 2009. Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at afgive oplysninger om, at der ikke længere gives fordele. De pågældende fordele ville være blevet givet over en længere periode, da programmet vedrører køb af indenlandsk fremstillede aktiver. Den kinesiske regering henviste blot til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til sine argumenter om anmodning til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende svar (ovenstående betragtning 34 ff). Kommissionen bemærker også, at notat nr. 176 omfatter en overgangsperiode for erhvervelse af støtteberettigede aktiver og bestemmer, at ansøgningen om ydelserne skal være indgivet inden 30. juni 2009. Da den kinesiske regering ikke har afgivet oplysninger om udfasningen af fordelene, og da sådanne fordele, som er forbundet med anlægsaktiver, kan tildeles over tid og fortsætte ind i UP, baserer Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner om dette program på de foreliggende oplysninger i sagen, nemlig dommen i sagen om coated finpapir.

⁽⁷⁴⁾ Betragtning 148-159 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

⁽⁷⁵⁾ Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Coated Free Sheet from the People's Republic of China, 17. oktober 2007; US Federal Register, C-570-907.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (302) Programmet betragtes som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, hvilket har medført en fordel for modtagervirksomhederne efter grundforordningens artikel 3, stk. 2. Programmet er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til programmet til bestemte virksomheder (FIE'er) til køb af udstyr, der ikke er opført i kataloget over udstyr, der ikke er momsfritaget. Der er ingen angivelse af manglende specificitet efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da der ikke er nogen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til dette program og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk. Programmet er desuden også specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet subsidierne er betingede af anvendelsen af indenlandske varer frem for importerede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (303) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som det momsbeløb, der tilbagebetales ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr. Eftersom der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom programmet allerede er blevet vurderet af Unionen i en tidligere antisubsidiesag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter vurderingen af dette program i forbindelse med sagen om coated finpapir, om nødvendigt behørigt tilpasset som anført i betragtning 252 ovenfor.
- (304) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,04 %, dvs. det matematiske gennemsnit af de satser for dette program, der er fastsat i dommen om coated finpapir.

3.3.6.3. **Momsfradrag for anlægsaktiver i den centrale region**

a) Beskrivelse

- (305) Dette program omfatter momspligtige, der især er aktive i bestemte erhvervsgrene, herunder metalindustrien. I henhold til programmet kan støtteberettigede momspligtige i 26 byer i det gamle industriområde i den centrale

region, som investerer i bestemte anlægsaktiver, fratrække moms betalt af disse anlægsaktiver fra den samlede skyldige moms.

b) Retsgrundlag

- (306) Programmets retsgrundlag er finansministeriets og statskatteforvaltningens cirkulære om foreløbige foranstaltninger vedrørende udvidelse af mulighederne for momsrefusion i den centrale region, nr. 75, 2007 og finansministeriets og statskatteforvaltningens notat om national gennemførelse af momsreformen, nr. 170 [2008].

c) Manglende samarbejdsvilje

- (307) Den kinesiske regering påstod, at programmet blev indstillet med notat nr. 170 [2008] pr. 1. januar 2009 og henviste til svarene fra virksomhederne i stikprøven med hensyn til oplysninger om de fordele, de måtte have modtaget under dette program. Kommissionen henviser til sine argumenter om anmodning til den kinesiske regering om at afgive fyldestgørende svar (ovenstående betragtning 34 ff). Kommissionen bemærker, at det fastslås i notat nr. 170, at momsfordele for virksomheder beliggende i den centrale region ophører ved udgangen af 2008 og kun kan fortsættes til januar 2009. Disse fordele, der er knyttet til aktiver, kan dog tildeles over tid og fortsætte ind i UP. Desuden ser det også ud til, at notatet omfatter et andet favorabelt momssystem for disse virksomheder gældende fra og med januar 2009, og i henhold til hvilket deres momssats er blevet halveret. Eftersom den kinesiske regering ikke har præciseret noget om udfasningen af fordelene under dette program eller afgivet oplysninger om et eventuelt erstatningsprogram, baserer Kommissionen sine resultater vedrørende programmet på de foreliggende oplysninger i sagen, jf. grundforordningens artikel 28.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (308) Programmet betragtes som subsidier i form af indtægter, som den kinesiske stat giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, hvilket har medført en momsbesparelse for modtagervirksomhederne i form af fradrag af moms ved køb af anlægsaktiver. Dette program er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet lovgivningen begrænser adgangen til kun at omfatte en bestemt type virksomheder, nemlig industrier, der driver virksomhed i de anførte sektorer. Programmet er også specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da det er begrænset til bestemte geografiske områder, dvs. byer i det gamle industriområde i den centrale region.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (309) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne opnår, betragtes som den momsbesparelse, de får ved at fratrække moms ved køb af anlægsaktiver. Eftersom der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom et tilsvarende momsprogram allerede er blevet vurderet i denne sag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter vurderingen i betragtning 297 og 298.

- (310) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,89 %.

3.3.6.4. *Andre skattefordele i Ma'anshan*a) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (311) I klagen opføres en række andre skattefordele, der blev givet i perioden 2008-2010 til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, beliggende i Ma'anshan og Wuhan, såsom fritagelse for afgift til vedligeholdelse af og byggeri i byen samt ekstra afgifter til uddannelsesfonde. Kommissionen bad den kinesiske regering afgive oplysninger om disse skattefordele. Den kinesiske regering svarede, at de ønskede oplysninger var irrelevante for undersøgelsen, da ingen af de eksporterende producenter var beliggende i Ma'anshan. Kommissionen henviser til sin redegørelse for, at den kinesiske regering blev anmodet om at fremsende oplysninger vedrørende påstandene om subsidier til virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (ovenstående betragtning 34-35).
- (312) Eftersom den kinesiske regering ikke har fremsendt oplysninger, konkluderer Kommissionen, at skattefordelene i Ma'anshan og Wuhan skal betragtes som subsidier i form af indtægter, som den kinesiske stat giver afkald på, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). De giver de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, en fordel, idet de opnår en skattebesparelse svarende til forskellen mellem den skat, der betales, og det skattebeløb, der normalt skulle betales, hvis programmet ikke fandtes. Programmet er specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da det er begrænset til virksomheder beliggende i bestemte udpegede regioner eller kommuner i Ma'anshan.

b) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (313) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke findes andre oplysninger med henblik på vurderingen af

denne fordel, baserer Kommissionen sin afgørelse på oplysningerne i klagen. Det således beregnede subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for de pågældende modtagere i UP som den relevante nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (314) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,08 %.

3.3.7. TILSKUDSORDNINGER

- (315) Klagen indeholder en påstand om, at virksomheder, der producerer den pågældende vare, fra og med 2005 og indtil for nylig (herunder også i 2009) opnåede fordele under forskellige tilskudsprogrammer og underprogrammer. Det kan ikke udelukkes, at betalingerne under dette program enten stadig pågår eller er udbetalt på et ikke tilbagevendende grundlag i forbindelse med kapitalinvesteringer, og der forefindes således stadig fordele, som ikke er fuldt tilbagebetalt i den valgte 15-årige tilbagebetalingsperiode. Den kinesiske regering blev anmodet om at fremsende oplysninger om disse programmer, men har ikke fremsendt et fyldestgørende svar vedrørende disse programmer. Eftersom den kinesiske regering ikke har afgivet noget svar vedrørende disse aspekter, baserer Kommissionen sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28.

3.3.7.1. *China World Top Brand-programmet*a) *Retsgrundlag*

- (316) Programmet har følgende retsgrundlag, jf. klagen:

— cirkulære om gennemførelse af evaluering af produkter, der skal betegnes China World Top Brand, GZJH [2005] nr. 95

— meddelelse nr. 5, 2005 fra Kinas fremstødskomité for Top Brand-strategien, offentliggørelse af listen over China Top Brand-produkter

— cirkulære om anvendelse af China World Top Brands i 2006, ZJZH [2006] nr. 11

— meddelelse nr. 6, 2006, fra Kinas fremstødskomité for Top Brand-strategien, offentliggørelse af listen over China Top Brand-produkter

— meddelelse nr. 6, 2007, fra Kinas fremstødskomité for Top Brand-strategien, offentliggørelse af listen over China Top Brand-produkter

— cirkulære om anvendelse af China World Top Brands i 2008, ZJZH [2008] nr. 23

— foranstaltninger til forvaltning af kinesiske Top Brand-produkter udstedt af Kinas regering.

b) Opfyldelse af betingelserne

- (317) Kun producenter, der har fået tildelt betegnelsen "China World Top Brand", har ret til fordelene under dette program. I klagen er nævnt en række stålprodukter, som har fået denne betegnelse og er produceret af stål-virksomheder, der er omfattet af denne undersøgelse.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (318) På grund af den manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side er konklusionerne i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 baseret på de foreliggende faktiske oplysninger.

- (319) Under dette program ydes der økonomiske bidrag i form af tilskud, lån til under markedsrente og andre incitamenter, der udgør en direkte overførsel af midler, som giver modtagerne en fordel efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a) nr. i) og artikel 3, stk. 2.

- (320) Disse subsidier er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da loven begrænser adgangen til bestemte virksomheder, dvs. virksomheder, som har fået betegnelsen "China World Top Brand" til deres produkter. Endvidere har den subsidieydende myndighed ikke fastsat objektive kriterier for, hvem der er berettiget til ordningen, idet berettigelsen til subsidier ikke er automatisk efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (321) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Da der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter sammenlignelige afgørelser truffet af de amerikanske myndigheder. Som tidligere bemærket tager Kommissionen, når den baserer sine konklusioner vedrørende subsidiebeløb på andre undersøgelser, bl.a. hensyn til, om der er foretaget betydelige ændringer i den pågældende ordning, og om subsidiebeløbet er blevet mindre over

tid. Det bemærkes, at størrelsen af tilbagevendende subsidier normalt ikke nedsættes på denne måde. Da der ikke er foretaget sådanne ændringer eller nedsættelser af subsidiebeløbet, er den oprindelige sats fra den pågældende undersøgelse anvendt som subsidiebeløb i den foreliggende sag.

- (322) Den således fastsatte subsidiesats med hensyn til denne ordning under UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,13 %, dvs. den matematiske gennemsnitsats for tilsvarende programmer, jf. US Decision Memorandum of 6 April 2009 on Citric Acid and Certain Citrate Salts (side 6) (Federal Register Vol. 74, No. 69, side 16836 / 13. april 2009), US Decision Memorandum of 14 May 2010 on Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand (side 29) (Federal Register Vol. 75, No. 98, side 28557 / 21. maj 2010), US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating (side 18) (Federal Register Vol. 75, No. 109, side 32362 / 8. juni 2010), US Decision Memorandum of 28 March 2011 on Aluminium Extrusions (side 19) (Federal Register Vol. 76, No. 64, side 18521 / 4. april 2011) og US Decision Memorandum of 11 October 2011 on Multi-layered Wood Flooring (side 17) (Federal Register Vol. 76, No. 201, side 64313 / 18. oktober 2011). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilskudsprogrammer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁷⁶⁾.

3.3.7.2. Famous Brands-programmet og underprogrammer (Chongqing Famous Brands, Hubei Province Famous Brands, Ma'an Shan Famous Brands, Shandong Province Top Brands og Wuhan Famous Brands)

a) Retsgrundlag

- (323) Dette program har, jf. klagen med hensyn til Shandong-underprogrammet, følgende retsgrundlag:

— notat om trykning og distribution af 2003-politikker om tilskyndelse til udvidelse af udenrigshandelseksporten for Shandong, LWJMJCZ, [2003] nr. 180

— 2004-politikker for tilskyndelse til udvikling af udenrigshandel og økonomisk samarbejde i Shandong, LWJMJCZ, [2003] nr. 1037

— 2005-politikker for tilskyndelse til udvikling af udenrigshandel og økonomisk samarbejde i Shandong

⁽⁷⁶⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 18 i US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating (Federal Register Vol. 75, No. 109, side 32362 / 8. juni 2010).

— notat om trykning og distribution af 2006-politikker om tilskyndelse til udvidelse af udenrigshandlen og økonomisk samarbejde i Shandong, LCQ [2006] nr. 5.

— særbudget for tildeling af midler til udvikling af selveksporterende varemærker, Lucaiqizhi, 2008, nr. 75.

b) Opfyldelse af betingelserne

- (324) Under dette program gives der fordele til producenter af produkter, der er udpeget som "Famous Brands" og beregnet til eksportmarkeder. I klagen nævnes en række producenter af den undersøgte vare, der har haft fordel af dette program indtil mindst 2009.

c) Resultaterne af undersøgelsen

- (325) Det hævdes i klagen, at programmet havde til formål at fremme nationalt støttede erhvervsgrene og tilskynde til eksport af deres produkter til verdensmarkedet. Rammerne for programmet er et centralt program, og myndighederne i provinserne og kommunerne udvikler deres egne programmer for berømte mærker i overensstemmelse med det centrale program for at fremme eksporten af lokale produkter. USA har indbragt dette subsidieprogram for WTO (DS 387). Desuden har de amerikanske myndigheder erklæret dette program udligningsberettiget i flere sager, som er nævnt i klagen. Endvidere har Kommissionen erklæret, at fordelene under dette program er udligningsberettigede i sagen om coated finpapir⁽⁷⁷⁾.
- (326) Under programmet "Famous Brands" ydes der finansielle bidrag i form af lån med rentegodtgørelse, finansiering af F&U og kontante tilskud til eksport. Disse incitamenter udgør en direkte overførsel af midler, som giver modtagerne en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) og artikel 3, stk. 2.
- (327) Disse subsidier er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da loven begrænser adgangen til virksomheder, der eksporterer produkter, som har fået

betegnelsen "Famous Brands". Eftersom den støttetil-delende myndighed angiveligt ikke har indført objektive kriterier og betingelser for programmets anvendelse, foreligger der også specificitet efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Den favorable behandling under dette program er også specifik efter grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), fordi fordelene er betinget af eksportresultater for de relevante "Famous Brands"-produkter.

d) Beregning af subsidiebeløbet

- (328) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelen for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelser (baseret på ligheder i programmernes art). Som tidligere bemærket tager Kommissionen, når den baserer sine konklusioner vedrørende subsidiebeløb på andre undersøgelser, bl.a. hensyn til, om der er foretaget betydelige ændringer i den pågældende ordning, og om subsidiebeløbet er blevet mindre over tid. Det bemærkes, at størrelsen af tilbagevendende subsidier normalt ikke nedsættes på denne måde. Da der ikke er foretaget sådanne ændringer eller nedsættelser af subsidiebeløbet, er den oprindelige sats fra den pågældende undersøgelse anvendt som subsidiebeløb i den foreliggende sag.
- (329) Den således fastsatte subsidiesats med hensyn til denne ordning under UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,13 %, dvs. den matematiske gennemsnitsats for tilsvarende programmer, jf. US Decision Memorandum of 6 April 2009 on Citric Acid and Certain Citrate Salts (side 6) (Federal Register Vol. 74, No. 69, side 16836 / 13. april 2009), US Decision Memorandum of 14 May 2010 on Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand (side 29) (Federal Register Vol. 75, No. 98, side 28557 / 21. maj 2010), US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating (side 18) (Federal Register Vol. 75, No. 109, side 32362 / 8. juni 2010), US Decision Memorandum of 28 March 2011 on Aluminium Extrusions (side 19) (Federal Register Vol. 76, No. 64, side 18521 / 4. april 2011) og US Decision Memorandum of 11 October 2011 on Multi-layered Wood Flooring (side 17) (Federal Register Vol. 76, No. 201, side 64313 / 18. oktober 2011). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelen ved tilskudsprogrammer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁷⁾ Betragtning 172-181 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

⁽⁷⁸⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 18 i US Decision Memorandum of 28 May 2010 on Certain Steel Grating (Federal Register Vol. 75, No. 109, side 32362 / 8. juni 2010).

3.3.7.3. Statens fond for nøgleteknologiprojekter

a) Den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje

- (330) Den kinesiske regering anfører kun i spørgeskemaet, at programmet blev afsluttet i 2003, og at ingen af virksomhederne i stikprøven har været omfattet af det. Da den kinesiske regering ikke har suppleret svaret med uddybende dokumentation eller yderligere præciseringer, analyserer Kommissionen dette program på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.

b) Retsgrundlag

- (331) Dette program har, jf. klagen med hensyn til Shandong-underprogrammet, følgende retsgrundlag:

— følgende statslige cirkulærer: Guojingmao Touzi nr. 886 fra 1999, Guojingmao Touzi nr. 122 fra 1999, Guojingmao Touzi nr. 1038 fra 1999 og Guojingmao Touzi nr. 822 fra 2000

— foranstaltninger til forvaltning af den særlige nationale fond for gæld vedrørende nationale nøgleteknologiprojekter

c) Opfyldelse af betingelserne

- (332) Ifølge uddrag fra det væsentligste retsgrundlag, jf. klagen, skal virksomheder, der modtager støtte under dette program, især udvælges fra store virksomheder, som staten er aktionær i, blandt de 512 nøglevirksomheder, 120 pilotvirksomheder og de førende virksomheder inden for erhvervsgrenen. Der er også tale om geografisk særbehandling, nemlig for virksomheder placeret i de gamle industriområder i de nordøstlige, centrale og vestlige områder.

d) Resultaterne af undersøgelsen

- (333) På grund af det manglende samarbejde med den kinesiske regering har Kommissionen baseret sine konklusioner på oplysninger i klagen og/eller andre heri nævnte kilder ⁽⁷⁹⁾.
- (334) Det fremgår af klagen, at formålet med programmet var at yde finansiel støtte til berettigede virksomheder for at fremme teknologisk modernisering af nøgleindustrier,

virksomheder og produkter, lette opgradering af teknologi, forbedre produktstruktur, forbedre kvalitet, øge udbud, styrke hjemmemarkedets efterspørgsel samt skabe en løbende, sund udvikling af statens økonomi. Ifølge klagen har fonden ydet i alt 75 mia. RMB i investeringsstøtte til 47 jern- og stålvirksomheder. De amerikanske myndigheder har i mindst to sager kendt dette program udligningsberettiget.

- (335) Programmet udgør subsidier, da der ydes finansielle bidrag i form af tilskud til erhvervelse af anlægsaktiver, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), hvilket giver modtageren en fordel. Eftersom subsidierne er knyttet til anlægsaktiver og er tildelt over tid, er konklusionen i henhold til de foreliggende oplysninger, at fordelene er fortsat ind i UP.

- (336) Subsidierne er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da støtten er begrænset til bestemte store statsejede virksomheder og virksomheder, som staten er aktionær i, blandt de 512 nøglevirksomheder og 120 pilotvirksomhedsgrupper. I det omfang projektet er koncentreret omkring virksomheder, der ligger i bestemte geografiske områder i det gamle industriområde i de nordøstlige, centrale og vestlige egne, er det også specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 3.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (337) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter en tilsvarende afgørelse truffet af de amerikanske myndigheder i en sag om udligningstold, nemlig de amerikanske myndigheders Decision Memorandum of 10 September 2010 on Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe (side 19) (Federal Register Vol. 75, No. 182, side 57444 / 21. september 2010).

- (338) Den således fastsatte subsidiesats med hensyn til denne ordning under UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,01 %, dvs. satsen for en tilsvarende ordning fastlagt i de amerikanske myndigheders afgørelse nævnt i foregående betragtning.

⁽⁷⁹⁾ F.eks. det kinesiske forskningsakademis konference for højteknologiindustrier den 11. november 2002, Issues and Decision Memorandum for the Final Affirmative CVD Determination: OTR tires from the PRC, 18 April 2011; US Federal Register, C-570-913, s. 24.

3.3.7.4. *Programmer for godtgørelse af retsudgifter i forbindelse med antidumpingsager*

a) *Manglende samarbejdsvilje fra den kinesiske regerings side*

- (339) I klagen nævntes flere undersøgelser foretaget af de amerikanske myndigheder⁽⁸⁰⁾ og Kommissionen (sag om coated finpapir), ifølge hvilke adskillige provinsprogrammer, hvorunder 40 % af udgifterne for en virksomhed i en antidumpingsag blev finansieret af det lokale finansieringskontor, var udligningsberettigede. Da de kinesiske myndigheder besluttede ikke at besvare spørgsmålene vedrørende dette program, men alene anførte, at eksportørerne i stikprøven ikke havde været omfattet af det, baserer Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner på den foreliggende dokumentation.

b) *Retsgrundlag*

- (340) Ifølge klagen og Kommissionens afgørelse i sagen om coated finpapir (betragtning 193) har programmet følgende retsgrundlag:

— Regler for gennemførelse af støttepolitik for enheder, der er omfattet af undersøgelser om antidumping og antisubsidier

c) *Opfyldelse af betingelserne*

- (341) Programmet er tiltænkt virksomheder, der er involveret i antidumpingundersøgelser, og som arbejder efter handelsministeriets og provinsmyndighedernes anvisninger.

d) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (342) Programmet udgør subsidier, da der ydes finansielle bidrag i form af direkte overførsel af midler, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), til dækning af udgifter til advokatbistand i antidumpingsager, og medfører en fordel efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet den

er begrænset til virksomheder, der er involveret i antidumpingsager. Programmet er også specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da det er begrænset til virksomheder beliggende i bestemte geografiske områder, der ledes af de relevante provinsmyndigheder, som gennemfører programmet.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (343) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå oplysninger med henblik på vurderingen af fordelene, og eftersom programmet allerede er blevet vurderet af EU's institutioner i en tidligere antidumpingsag, er den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterede producenter vurderingen af dette program i forbindelse med sagen om coated finpapir, om nødvendigt behørigt tilpasset som anført i betragtning 252 ovenfor.

- (344) Den således fastsatte subsidiesats i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 0,01 % på grundlag af konklusionerne i sagen om coated finpapir⁽⁸¹⁾.

3.3.8. REGERINGENS KØB AF VARER MOD UTILSTRÆKKELIGT VEDERLAG

- (345) Klagen indeholdt dokumentation for, at den kinesiske regering gennem statsejede virksomheder købte stålprodukter fremstillet af producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. I klagen nævntes regeringens køb af en række stålprodukter såsom farveovertrukket coated plademateriale, varmvalset plademateriale, koldvalset plademateriale, mellemstort plademateriale, galvaniseret plademateriale og mange andre. Det fremgik af klagen, at den pris, de statsejede virksomheder havde betalt for varerne, var fastsat i forhold til forskellige elementer og/eller referencer, og at der var prislofter eller -tilpasninger, som afhang af de forskellige produkter og af, hvorvidt transaktionen vedrørte forretningsmæssigt forbundne parter.

- (346) Den kinesiske regering svarede med en henvisning til sine overordnede argumenter vedrørende statsejede virksomheder, at det ikke var påvist, at de statsejede virksomheder, der havde købt stålprodukterne, reelt var offentlige organer efter WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (SCM-aftalen), og at det var umuligt for

⁽⁸⁰⁾ Issues and Decision Memorandum for the Final Affirmative Countervailing Duty Determination: Laminated Woven sacks for the PRC, 16 June 2008; US Federal Register, C-570-917, s. 27; Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe from the PRC, 23 March 2009, US Federal Register, C-570-936, s. 18, Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Countervailing Duty Investigation of Light-Walled Rectangular Pipe and Tube from the PRC, 13 June 2008, US Federal Register, C-570-915, s. 13.

⁽⁸¹⁾ Betragtning 202 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011.

regeringen at indhente transaktionsspecifikke data vedrørende ukendte enheder. Regeringen anførte også, at der ikke i klagen blev henvist til køb af produkter, som involverede eksportører i stikprøven. Kommissionen henviser til sine konklusioner om, at købere af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og andre stålprodukter er statsejede virksomheder (betragtning 49-73 ovenfor) og til sin anmodning til den kinesiske regering om også at fremsende oplysninger om eksportører, der ikke indgik i stikprøven (jf. betragtning 34 og 35 ovenfor). Da den kinesiske regering ikke har fremsendt yderligere oplysninger om dette program, baserer Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner på de foreliggende oplysninger i sagen.

- (347) I det omfang priserne ligger over markedsprisen, og staten har givet producenterne af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, en fordel gennem de opkøbende statsejede virksomheder, er dette program udligningsberettiget efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii) og artikel 6, litra d). Der skal også tages hensyn til, at påstanden i klagen om, at der ikke foreligger pålidelige privatpriser på markedet på grund af den offentlige sektors dominans på stålmarkedet, er blevet bekræftet af undersøgelsen, da statsejede virksomheder har en stor andel af stålmarkedet i Kina, i det mindste hvad angår varmvalset stål og koldvalset stål (se betragtning 76-79). Subsidiene er også specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, da de er begrænset til enheder, som staten har en økonomisk interesse i, inden for stålsektoren. Disse transaktioners og de bagvedliggende kontrakters komplicerede karakter har sammen med de utilstrækkelige oplysninger i sagen gjort det umuligt for Kommissionen at nå til en fast konklusion om dette program. Kommissionen har derfor besluttet ikke at foretage yderligere vurderinger af dette program.

3.3.9. ANDRE REGIONALPROGRAMMER

a) Den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje

- (348) Den kinesiske regering svarede, at ingen af producenterne i stikprøven var beliggende i de områder, der var omfattet af regionalprogrammerne, jf. dette afsnit, og de oplysninger, som Kommissionen bad om, var derfor ikke af relevans for undersøgelsen. I lyset af disse oplysningers relevans for undersøgelsen (jf. betragtning 34-35) baserer Kommissionen, eftersom den kinesiske regering ikke har afgivet noget svar, sin afgørelse om alle regionalprogrammerne i dette afsnit på de foreliggende oplysninger i sagen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28.

3.3.9.1. *Subsidier ydet i Tianjin Binhai New Area og Tianjin Economic and Technological Development Area*

a) Retsgrundlag

- (349) Retsgrundlaget for den fremskyndede afskrivningsordning er finansministeriets og statsskatteforvaltningens cirkulære om dermed forbundne politikker for favorable beskatningsordninger for virksomheder vedrørende subsidier til udvikling og åbenhed i Binhai New Area of Tianjin.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (350) Det blev hævdet i klagen, at sigtet med programmet er at fremme etableringen af forskningsteknologisk infrastruktur i Tianjin Binhai New Area (TBNA) og Tianjin Economic and Technological Development Area (TETDA) samt at bygge et forskningsteknologisk renoveringssystem og servicefaciliteter. I henhold til klagen blev de finansielle fordele under programmet ydet under forsknings- og teknologifonden og under det fremskyndede afskrivningsprogram. Disse fordele skulle være begrænset til virksomheder etableret i TBNA's administrationsudvalgs jurisdiktion, herunder virksomheder, der producerer/eksporterer den pågældende vare. I klagen henvistes der til de amerikanske myndigheders afgørelse i antisubsidiesagen vedrørende visse sømløse standard-, lednings- og trykrør af kulstofstål eller legeret stål fra Kina, som konkluderede, at programmet var udligningsberettiget ⁽⁸²⁾.
- (351) På grund af de kinesiske myndigheders manglende svar baserer Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sin afgørelse om dette program på de bedste tilgængelige oplysninger i klagen og i den nævnte afgørelse fra de amerikanske myndigheder.

- (352) Dette program giver modtagervirksomhederne en ikke-tilbagevendende fordel i form af subsidier under forsknings- og teknologifonden efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), (direkte overførsel af midler) og i form af indtægt, som staten giver afkald på, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), for så vidt angår programmet om fremskyndet afskrivning.

⁽⁸²⁾ *Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe From the People's Republic of China* (Final Affirmative Countervailing Duty Determination, 21 September 2010, US Federal Register Vol. 75, No. 182), 21. september 2010, US Federal Register Vol. 75, nr. 182, s. 57444.

- (353) Subsidierne under både forsknings- og teknologifonden og programmet om fremskyndet afskrivning er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, eftersom de er begrænsede til bestemte virksomheder, der er beliggende i afgrænsede geografiske områder (dvs. TBNA og/eller TETDA).

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (354) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter en sammenlignelig afgørelse truffet af de amerikanske myndigheder i en sag om udligningstold, nemlig US Decision Memorandum of 10 September 2010 on Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe (side 20 og 21) (Federal Register Vol. 75, No. 182, side 57444 / 21. september 2010). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved skatte- og tilskudsprogrammer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁸³⁾.
- (355) Den således fastlagte samlede subsidiesats for UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder, er 0,61 %, hvilket svarer til den akkumulerede sats for de pågældende ordninger fastlagt i den i foregående betragtning nævnte afgørelse.

3.3.9.2. Programmer i tilknytning til den nordøstlige region

Genopretningsprogrammet for den nordøstlige region

a) Retsgrundlag

- (356) Retsgrundlaget er finansministeriets og statsforvaltningens cirkulære om tryk og distribution af forordninger om relevante emner med hensyn til udvidelse af momsfradragsretten i de nordøstlige områder af 14. september 2004.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (357) Klageren påstod, at den kinesiske regering indførte genopretningsprogrammet for den nordøstlige region i

2003 for at genoprette det gamle industrigrundlag i Dalian og de tre nordøstlige provinser Liaoning, Jilin og Heilongjiang, der er det traditionelle centrum for Kinas stålindustri. Ifølge klageren har den kinesiske regering oprettet en specialbank, Northeast Revitalisation Bank (NRB), under statsrådets kontrol med mandat til at finansiere subsidierne til genopretningen af den gamle sværindustri i den nordøstlige region.

- (358) Klageren nævnte også subsidier ydet under dette program af Export-Import Bank of China ("ExIm Bank") gennem dennes afdeling i Dalian til et samlet beløb af 5 mia. RMB i eksportkredit og andre "lavpriskreditter" til en værdi af 150 mio. RMB i besparelser for lokale virksomheder siden november 2003. Klageren anførte desuden, at der også blev ydet lån til ikke kreditværdige virksomheder for at forbedre konkurrenceevnen for skrantende statsejede virksomheder, der havde en uforholdsmæssig adgang til finansielle ressourcer, selv om de havde landets største andel af misligholdte lån.

- (359) På grund af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje baserer Kommissionen sin afgørelse om dette program på oplysningerne i klagen og US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (side 21 og 22) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008), om nødvendigt behørigt tilpasset som nævnt i betragtning 252 ovenfor.

- (360) Dette program giver de modtagende virksomheder en fordel i form af: i) rentetilskud i forbindelse med eksport, ii) momsrefusion for køb af anlægsaktiver.

- (361) Med hensyn til i) rentetilskud i forbindelse med eksport udgør rentetilskuddene subsidier i form af et tilskud i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). I de amerikanske myndigheders afgørelse betegnes dette program "Foreign Trade Development Fund" og ikke "Northeast Revitalisation Programme" som også nævnt i klagen. Programmet forvaltes af myndighederne i provinsen Liaoning (nærmere betegnet af Liaoning-provinsens kontor for udenrigshandel og økonomisk samarbejde og finansdepartementet i Liaoning). Støtteberettigede projekter omfatter projekter iværksat af eksportvirksomheder og sigter bl.a. mod at forbedre deres eksportgrundlags konkurrenceevne og afsøge internationale markeder. Fordi disse tilskud er betinget af eksportresultater, er dette program specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

⁽⁸³⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 20-21 i US Decision Memorandum of 10 September 2010 on Certain Seamless Carbon and Alloy Steel Standard, Line, and Pressure Pipe (Federal Register Vol. 75, No. 182, side 57444 / 21. september 2010).

- (362) Med hensyn til ii) momsrefusioner udgør de ved køb af anlægsaktiver subsidier i form af indtægt, som staten giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). I henhold til dette program kan visse momspligtige erhvervsgrene fratrække moms af køb af anlægsaktier fra moms af salg af færdigvarer. Dette momsfradrag er begrænset til virksomheder beliggende i den nordøstlige region og er derfor regionalt specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 3.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (363) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelse (baseret på ligheder i programmernes art).

- (364) Den samlede subsidiesats for genopretningsprogrammet for den nordøstlige region under UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er således fastsat til 0,18 %, hvilket svarer til den akkumulerede sats for tilskuddene og momsrefusionerne modtaget under Foreign Trade Development Fund Program som fastslået i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (side 21 og 22) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen⁽⁸⁴⁾.

Rentetilskud i forbindelse med eksport

a) Retsgrundlag

- (365) Retsgrundlaget er provinsforvaltningen i Liaonings foranstaltninger vedrørende rentetilskud i forbindelse

med eksport af højteknologiske produkter og udstyr til produktfremstilling, indført den 16. december 2004.

b) Resultaterne af undersøgelsen

- (366) Det blev hævdet i klagen, at der under programmet ydes bistand til virksomheder til at udvide eksporten af højteknologiske produkter og subsidier til udviklingen af virksomheder beliggende i Liaoning-provinsen. Programmet forvaltes af Liaoning-provinsens kontor for udenrigshandel og økonomisk samarbejde og finansdepartementet i Liaoning og økonomiudvalget i Liaoning-provinsen. Dette program er udligningsberettiget i henhold til de amerikanske myndigheders afgørelse om Line Pipe (jf. betragtning 359).

- (367) Programmet giver en fordel i form af direkte overførsel af midler fra den kinesiske regering, som bruges til at betale renter på banklån efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) Eksportlån betyder kortfristede lån til virksomheder, der producerer højteknologiske produkter og udstyr til produktfremstilling i provinsen, fra banker og andre finansielle institutioner end banker på grund af mangel på de nødvendige midler til produktion og drift mellem produkteksporterklæring og modtagelse af betaling. Støtteberettigede virksomheder skal have en årlig eksportværdi på over 1 mio. USD og have eksporteret produkter henhørende under Kinas katalog over højteknologisk produkteksport eller produkter til fremstilling af udstyr. Programmet er derfor specifikt efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, fordi det er begrænset til virksomheder, der opfylder disse kriterier. Dette program er betinget af eksportresultater ifølge grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a). Programmet er også regionalt specifikt efter artikel 4, stk. 3, da det er begrænset til virksomheder beliggende i et afgrænset geografisk område i det nordøstlige Kina.

c) Beregning af subsidiebeløbet

- (368) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelse (baseret på ligheder i programmernes art).

⁽⁸⁴⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 20-21 i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008).

- (369) Den således fastsatte subsidiesats i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 0,43 %, hvilket svarer til satsen i ordningen for rentetilskud i forbindelse med eksport fastsat i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (side 23) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁸⁵⁾.

Eksportlån

a) Resultaterne af undersøgelsen

- (370) I klagen henvises der til det foregående program om rentetilskud i forbindelse med eksport, der alene er berettiget i forbindelse med udestående "eksportlån". De amerikanske myndigheder fastslog også i afgørelsen om Line Pipe, at dette program er udligningsberettiget.

- (371) Retsgrundlaget er provinsforvaltningen i Liaonings foranstaltninger vedrørende rentetilskud i forbindelse med eksport af højteknologiske produkter og produkter til fremstilling af udstyr, indført den 16. december 2004.

- (372) Programmet giver en fordel i form af direkte overførsel af midler fra den kinesiske regering efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Subsidierne giver en fordel under grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra b), svarende til forskellen mellem det, modtagerne har betalt, og det beløb, de skulle have betalt for et sammenligneligt lån på kommercielle vilkår, hvis programmet ikke havde eksisteret. Lånene ydes af regeringen via dennes politisk styrede banker og statsejede banker (jf. analysen i betragtning 157-180). Disse eksportlån er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), fordi de er betinget af eksportresultater, og ligeledes under artikel 4, stk. 3, da de er begrænset til virksomheder beliggende i et afgrænset geografisk område i Kina.

⁽⁸⁵⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 23 i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008).

b) Beregning af subsidiebeløbet

- (373) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelse (baseret på ligheder i programmernes art).

- (374) Den således fastsatte subsidiesats i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 1,05 %, hvilket svarer til det matematiske gennemsnit af satserne i ordningen for rentetilskud i forbindelse med eksport fastsat i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (side 23) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilsvarende programmer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁸⁶⁾.

Liaoning-provinsens tilskud – programmet "Five Points, One Line Coastal Belt"

a) Resultaterne af undersøgelsen

- (375) Det fremgik af klagen, at provinsregeringen i Liaoning indførte programmet "Five Points, One Line Coastal Belt" den 21. januar 2006. Regeringen i Liaoning yder subsidier til bestemte virksomheder i området. Førsteprioritet har virksomheder, der er etableret som eksportproduktionsbaser i de fem nøgleområder. Den favorable behandling omfatter en række fordele, herunder en indkomstskat på 15 % for virksomheder, der er godkendt som højteknologivirksomheder, fritagelse for indkomstskat for højteknologivirksomheder "med nationale investeringer", ret til rentegodtgørelser, økonomiske forvaltningsprivilegier samt fritagelse for statsafgifter. Ifølge klagen har China Development Bank (CDB), en statsejet, politisk styret bank, ydet favorable lån under dette program.

- (376) Dette program er udligningsberettiget i henhold til de amerikanske myndigheders afgørelse om Line Pipe.

⁽⁸⁶⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 23 i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008).

(377) Programmets retsgrundlag er en erklæring om provinsens tilskyndelse til udvikling i nøgleudviklingsområder ved kysten ("Opinion of Liaoning Provincial Encouraging the Expansion of Opening-Up in Coastal Key Developing Areas"). Liaonings udviklings- og reformudvalg og Liaonings finansmyndighed forvalter rentestøtten, og myndigheden for Huludao Beigangs industripark, erhvervsliv og handel administrerer gebyrfritagelser, der ydes under dette program.

(378) Under programmet tilbydes der finansielle fordele i form af direkte overførsel af midler fra den kinesiske regering efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) og/eller indtægt, som staten giver afkald på, eller som ikke opkræves, efter grundforordningens artikel 3, stk. 1 litra a), nr. ii). Disse subsidier udgør en fordel efter grundforordningens artikel 3, stk. 2, der svarer til subsidiebeløbet og/eller skatte-/avgiftsfritagelserne. Subsidierne er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da de er begrænset til bestemte virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, nemlig provinsmyndigheden i Liaoning. Førsteprioritet med hensyn til modtagelse af disse subsidier har virksomheder, der er etableret i fem nøgleområder som eksportproduktionsbaser, og den er derfor også specifik efter grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), for så vidt som den er betinget af eksportresultater.

b) Beregning af subsidiebeløbet

(379) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelse (baseret på ligheder i programmernes art).

(380) Den således fastsatte subsidiesats i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 0,30 %, hvilket svarer til satsen i denne ordning fastsat i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (side 23) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den

metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilskudsprogrammer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁸⁷⁾.

3.3.9.3. Tilskud under Juangsu-provinsens forsknings- og teknologiprogram

a) Retsgrundlag

(381) Retsgrundlaget for dette program er de administrative bestemmelser om Jiangsus public service-platform for forskning og teknologi (Sukeji (2006), nr. 102, Sucaijiao (2006) nr. 22).

b) Resultaterne af undersøgelsen

(382) Det fremgår af klagen, at programmet bl.a. yder subsidier til bestemte virksomheder. Den kinesiske regering anførte i sin besvarelse af spørgeskemaet, at ingen af virksomhederne i stikprøven anvendte eller havde fordel af programmet. Kommissionen henviser til sine argumenter om, at den kinesiske regering forventedes at afgive fuldstændige svar, også vedrørende virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (betragtning 34-35 ovenfor). Endvidere bemærker Kommissionen, at både virksomheder i stikprøven og andre producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, der ikke indgik i stikprøven, men som var beliggende i det relevante område, var opført på listen over potentielle modtagere i klagen. Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner på de bedste tilgængelige oplysninger i klagen og navnlig oplysningerne i klagen og de amerikanske myndigheders konklusion om, at programmet er udligningsberettiget, i afgørelsen om stålwirestrengte til forspændt beton med oprindelse i Kina ⁽⁸⁸⁾.

(383) Disse finansielle fordele i form af subsidier udgør et bidrag efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Subsidierne er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), da der ikke ser ud til at være objektive kriterier eller betingelser vedrørende berettigelsen til fordelene ved denne ordning (jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), og på grundlag af de foreliggende oplysninger ser det ikke ud til, at departementet for forskning og teknologi i Jiangsu udøver sine skønsmålinger på en objektiv måde.

⁽⁸⁷⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 23 i US Decision Memorandum of 17 November 2008 on Circular Welded Carbon Quality Steel Line Pipe (Line Pipe) (Federal Register Vol. 73, No. 227, side 70961 / 24. november 2008).

⁽⁸⁸⁾ Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand from the People's Republic of China, Preliminary Affirmative Countervailing Duty Determination, 2. november 2009, US Federal Register, dokumentnummer E9-26322, s. 56576-56592.

c) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (384) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke forelå nogen nøjagtig kvantificering andetsteds, var den mest hensigtsmæssige informationskilde med henblik på vurderingen af fordelene for de eksporterende producenter de amerikanske myndigheders sammenlignelige afgørelse (baseret på ligheder i programmernes art).
- (385) Den således fastsatte subsidiesats i UP for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er 0,01 %, hvilket svarer til satsen i denne ordning fastsat i US Decision Memorandum of 14 May 2010 on Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand (side 35) (Federal Register Vol. 75, No. 98, side 28557 / 21. maj 2010). Med hensyn til de amerikanske myndigheders undersøgelser bemærkes det, at den metode, der er anvendt til at beregne fordelene ved tilskudsprogrammer, i alt væsentligt er den samme som den, der anvendes af Unionen ⁽⁸⁹⁾.

3.3.9.4. *Tilskud under Hebei-provinsens forsknings- og teknologiprogram*a) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (386) I klagen henvises der til to tilskud tildelt i 2009 under Hebei-provinsens forsknings- og teknologiprogram til en producent af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, på hhv. 700 000 RMB og 2 080 000 RMB. Den kinesiske regering anførte i svaret på spørgeskemaet, at virksomheden i stikprøven ikke var etableret i Hebei, og at de ønskede oplysninger derfor ikke var af relevans for undersøgelsen. Kommissionen henviser til sine argumenter om, at den kinesiske regering forventedes at afgive fuldstændige svar, også vedrørende virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (betragtning 34-35 ovenfor). Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger (i denne sag klagen).
- (387) De finansielle fordele, der blev tildelt under dette program i form af tilskud, udgør subsidier, da de udgør et finansielt bidrag efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). De udgør en fordel efter grundforordningens artikel 3, stk. 2, der svarer til subsidiebeløbet.

⁽⁸⁹⁾ Metoden til beregning af subsidiebeløbet er forklaret på side 35 i US Decision Memorandum of 14 May 2010 on Pre-Stressed Concrete Steel Wire Strand (Federal Register Vol. 75, No. 98, side 28557 / 21. maj 2010).

De er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da de alene tildeles virksomheder beliggende i Hebei-provinsen.

b) *Beregning af subsidiebeløbet*

- (388) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Eftersom der ikke findes andre oplysninger med henblik på vurderingen af denne fordel, baserer Kommissionen sin afgørelse på oplysningerne i klagen. Det således beregnede subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt på den samlede omsætning for de pågældende modtagere i UP som den relevante nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (389) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder er ubetydelig (under 0,01 %).

3.3.10. AD HOC-SUBSIDIER

a) *Resultaterne af undersøgelsen*

- (390) I klagen var anført en række tilfælde af ad hoc-subsidier, som angiveligt var tildelt visse producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, både stats-ejede virksomheder og private virksomheder. Disse subsidier tog enten form af tilskud eller andre skattefritagelser eller -lempelser og havde til formål at finansiere bestemte projekter eller aktiver. De blev tildelt inden for rammerne af den overordnede strategiske politik om modernisering af stålindustrien.
- (391) Kommissionen bad den kinesiske regering afgive oplysninger om disse ad hoc-subsidier. Den kinesiske regering svarede, at påstandene i klagen var baseret på citater fra årsberetningerne, og at ingen af dem så ud til at vedrøre virksomheder i stikprøven. Den kinesiske regering konkluderede derfor, at det ikke var nødvendigt at besvare transaktionsspecifikke påstande vedrørende virksomheder og provinser, der ikke indgik i stikprøven. Derudover gentog den kinesiske regering en af sine generelle bemærkninger om, at det forhold, at bestemte transaktioner er opført som "subsidier" i en virksomheds årsrapport, ikke kan opfattes som tilstrækkeligt bevis for, at der er tale om subsidier, da den "ikke udgør et umiddelbart bevis efter artikel 11, stk. 2, i SCM-aftalen".

(392) Kommissionen henviser til sine argumenter om, hvorfor den kinesiske regering havde pligt til at fremsende oplysninger også vedrørende påstandene om subsidier til virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (betragtning 34-35 ovenfor). Kommissionen baserer derfor i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 sine konklusioner vedrørende disse ad hoc-subsidier på de foreliggende oplysninger.

(393) De i klagen anførte ad hoc-subsidier udgør subsidier efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) i form af en direkte overførsel af midler med hensyn til tilskuddene og tilsvarende overførsel af ressourcer, og efter grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii) i form af indtægter, som staten giver afkald på, som følge af forskellige fritagelser eller lempelser fra skatter og/eller afgifter, som ellers skulle betales på centralt, provinsielt eller kommunalt plan. Kommissionen bemærker, at de forskellige producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, selv henviser til disse finansielle bidrag som "subsidier". Umiddelbart ser det ud til, at flere subsidiebeløb faktisk eller retligt er specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 2, eftersom den på grund af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje side vurderes til at være tildelt til et begrænset antal stålvirksomheder i den tilskyndede stålsektor og/eller på grund af den måde, de tildelende myndigheder har udøvet deres skønsmæssige beføjelser vedrørende tildelingen på. Nogle af disse subsidiebeløb ser også ud til at være specifikke efter grundforordningens artikel 4, stk. 3, da der kun var adgang til subsidier for bestemte virksomheder beliggende i afgrænsede geografiske områder i en bestemt provins.

b) Beregning af subsidiebeløbet

(394) Kommissionen har omhyggeligt gennemgået de foreliggende oplysninger om hvert ad hoc-subsidiebeløb til forskellige producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Kommissionen fandt, at nogle af disse subsidiebeløb ikke er handelsforvridende og/eller udgør udbetaling af relativt små beløb til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Til gengæld ser det ud til, at en række andre tilfælde af tildeling af subsidier omfatter udbetaling af betydelige beløb til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. På baggrund af dette og de foreliggende oplysninger i sagen konkluderer Kommissionen, at det er relevant at beregne den gældende udligningsberettigede afgift med henvisning til det simple gennemsnit af de udligningsberettigede tilskud og skatteprogrammer i denne sag trods den manglende samarbejdsvilje hos den kinesiske regering og de relevante producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.

(395) Den således fastsatte subsidiesats for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder udgør 0,5 %.

3.4. PARTERNES BEMÆRKNINGER EFTER DEN ENDELIGE FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(396) Den kinesiske regering, en eksporterende producent i stikprøven (Zhejiang Huadong) og klageren indsendte bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

3.4.1. DEN KINESISKE REGERINGS BEMÆRKNINGER EFTER DEN ENDELIGE FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(397) I lyset af de talrige og meget detaljerede argumenter fra den kinesiske regering og eftersom det ville være umuligt (også fordi der i en vis udstrækning er tale om fortrolige oplysninger) at medtage dem alle i denne forordning, har Kommissionen bilateralt givet den kinesiske regering meddelelse om alle de juridiske og faktuelle forhold, der ligger til grund for afvisningen af disse påstande.

3.4.1.1. *Procedurespørgsmål*

(398) I en række af sine argumenter vedrørende indledningen af undersøgelsen syntes den kinesiske regering at anse GOES-panelrapporten⁽⁹⁰⁾ for at være bestemmende for fortolkningen af SCM-aftalen og EU's grundforordning. Den kinesiske regering taler f.eks. om tvivl, der "fjernes" af GOES-panelet⁽⁹¹⁾. Selv om Kommissionen tog resultaterne af panelets arbejde til efterretning og ikke er uenig i en række af dets konklusioner, ændrer disse resultater ikke den relevante sprogbrug i traktaten og lovgivningen, navnlig artikel 11, stk. 2, og 3, i SCM-aftalen eller artikel 9, stk. 2, og artikel 9, stk. 3, i grundforordningen om udligningsberettigede subsidier, som er relevant og bindende for Kommissionen i alle antisubsidieprocedurer.

(399) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen overtræder artikel 11, stk. 2, i SCM-aftalen, fordi den indledte denne undersøgelse på grundlag af en klage, som ikke indeholdt nogen beviser for "eksistensen, graden og virkningerne af de påståede subsidier", og at Kommissionen derfor har overtrådt sin pligt i henhold til artikel 11, stk. 3, til at vurdere, hvorvidt bevismaterialet er nøjagtigt og formålstjenligt.

Denne påstand måtte afvises. Den kinesiske regerings henvisning til "eksistensen, graden og virkningerne" af subsidiet er et citat fra artikel 11, stk. 1, i SCM-aftalen og beskriver formålet med en undersøgelse. Efter Kommissionens mening har dette ingen sammenhæng med artikel 11, stk. 2 i SCM-aftalen, som kræver, at klageren skal fremlægge "tilstrækkeligt bevis for subsidiets eksistens og om muligt størrelsen af det", og at klageren skal medtage de oplysninger, som "med rimelighed er tilgængelige" for klageren. Kommissionen har

⁽⁹⁰⁾ Panelrapport om Kina – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States.

⁽⁹¹⁾ Ibid.

analyseret det bevismateriale, som klageren har fremlagt, som var betydeligt, således som det klart fremgår af den version, som parterne i klagen fik indsigt i. Kommissionens tjenestegrene foreslog først at indlede en undersøgelse efter at have foretaget en behørig analyse af, hvorvidt bevismaterialet var nøjagtigt og formålstjenligt, og de betragtede dette som tilstrækkeligt i første omgang.

(400) Den kinesiske regering anførte, at de enkelte elementer (finansielt bidrag, fordel og specificitet) for de enkelte subsidieordninger skulle fastslås individuelt. Kommissionen er enig med den kinesiske regering om, at påstande om subsidier skal undersøges enkeltvis. Men det forholder sig ikke således, at det fremlagte bevismateriale vedrørende de enkelte elementer i de enkelte subsidieprogrammer skal undersøges enkeltvis. Beviserne for, at der er tale om specificitet for et program, kan f.eks. være særdeles relevante med henblik på at fastslå specificiteten for et andet program, bl.a. afhængigt af hvor mange oplysninger, der er offentligt tilgængelige om de pågældende programmer, samt hvorvidt programmerne hænger nøje sammen og er baseret på den samme lovgivning.

(401) Den kinesiske regering anførte, at der skal findes beviser for subsidiebeløbet (over bagatelgrænsen) under UP for de enkelte programmer, og at der skal foreligge tilstrækkelige beviser for aktuel subsidiering for de enkelte subsidier, ikke for "potentielle" eller "sandsynlige" fordele. Kommissionen er ikke enig med den kinesiske regering på dette punkt, eftersom hverken grundforordningen eller SCM-aftalen indeholder krav om, at det skal påvises, at subsidierne i et bestemt program ligger over mindstetærsklen. Der hersker ikke uenighed om, at et subsidie skal medføre en fordel i UP for at være udligningsberettiget, og at klagerne skal bestræbe sig på at fremlægge beviser for dette. Men i artikel 11, stk. 2, i SCM-aftalen kræves der "tilstrækkelige beviser" for subsidiering på grundlag af oplysninger, der er "med rimelighed er tilgængelige" for klageren. Eftersom mange af oplysningerne om fordelene ved subsidier (f.eks. skattefritagelser, tilskud, levering af varer) ikke er offentligt tilgængelige, er det ofte umuligt for klagerne med sikkerhed at konstatere, at subsidiet har givet producenterne af den pågældende vare en fordel. I sådanne situationer skal klageren fremlægge de bedst mulige tilgængelige beviser for, at producenterne af den pågældende vare f.eks. er *berettigede* til subsidiet, og at programmet stadig er i kraft, eller at det giver fordele. Omfanget af de krævede beviser afhænger af forholdene i den pågældende sag og af, hvor mange oplysninger klagerne med rimelighed har adgang til.

(402) Den kinesiske regering hævdede, at indledningsmeddelelsen er i strid med artikel 22, stk. 2, nr. iii), i

SCM-aftalen, og anførte, at den blotte gentagelse af de navne, der er tildelt de forskellige programmer, udgør en "beskrivelse" af dem. Kommissionen mener, at den subsidieringspraksis, der skal undersøges, er beskrevet tilstrækkeligt i indledningsmeddelelsen, idet man specificerer de pågældende ordninger, og derfor er meddelelsen ikke i strid med artikel 22, stk. 2, nr. iii), i SCM-aftalen.

(403) Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen med urette har indledt undersøgelser af en række subsidieringsprogrammer, fordi den har anskuet klagen "holistisk" eller "i sin helhed" frem for at undersøge de enkelte programmer. Den kinesiske regering anførte ligeledes, at resultater fra andre undersøgelsesmyndigheder vedrørende andre programmer ikke i sig selv er tilstrækkeligt bevis til at indlede en undersøgelse. Som forklaret ovenfor (betragtning 400) har Kommissionens tjenestegrene undersøgt de enkelte programmer. Hvorvidt resultaterne fra andre myndigheder vedrørende et bestemt program kan være tilstrækkeligt bevis til at indlede en undersøgelse, skal undersøges fra sag til sag og afhænger i nogen grad af, hvilke andre oplysninger klageren med rimelighed har adgang til.

(404) Den kinesiske regering hævdede (med et citat fra USA's erklæring i GOES-sagen⁽⁹²⁾), at statussen som "tilskyn-det" for producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, kan være blevet brugt generelt til at påvise specificitet. Dette har ikke hold i virkeligheden. Lovgivningen, hvor producenter af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, klassificeres som "tilskyndede"⁽⁹³⁾ (og konsekvenserne af dette), er ikke (som den kinesiske regering hævder) "generelle oplysninger om statens politik uden direkte sammenhæng med det pågældende program". Eftersom lovgivningen udtrykkeligt begrænser adgangen til programmerne til bestemte virksomheder (eller giver dem særlige fordele), har den pågældende lovgivning helt åbenlyst en meget direkte forbindelse til det pågældende program.

(405) Den kinesiske regering hævdede, at der skal foreligge bevis for en aktuel fordel som følge af et subsidieprogram, og at det forhold, at programmerne blev udlignet i andre tilfælde, er ikke tilstrækkeligt, idet disse resultater vedrører en anden UP. Der hersker ikke uenighed om, at et subsidie skal medføre en fordel i UP for at være udligningsberettiget, og at klagerne skal bestræbe sig på at fremlægge beviser for dette. Men med henblik på

⁽⁹²⁾ Panelrapport om Kina – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States.

⁽⁹³⁾ Statsrådets afgørelse nr. 40 om fremme og implementering af de midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasninger af den industrielle struktur.

indledning af undersøgelsen kan beviser på, at et program har været anvendt for nylig, være yderst relevante, f.eks. hvis der ikke foreligger nogen offentligt tilgængelige oplysninger om, at programmet er blevet afsluttet eller ændret. Den kinesiske regerings henvisning til GOES-panelet⁽⁹⁴⁾ (til punkt 7.72 i panelets rapport) er ikke relevant, fordi der henvises til situation, hvor det er "klart", at der ikke foreligger subsidiering i øjeblikket, hvilket ikke er tilfældet her.

(406) Den kinesiske regering hævdede, at der skal foreligge beviser for, at nogle producenter af den pågældende vare rent faktisk har opnået en fordel som følge af et program, inden der kan indledes en undersøgelse. Denne påstand kan ikke accepteres. Hverken grundforordningen eller artikel 11, stk. 2, i SCM-aftalen, hvori der opstilles et krav om "tilstrækkelige beviser for eksistensen af et subsidie...", indeholder krav om, at der skal foreligge udtrykkelige beviser for, at visse producenter rent faktisk har anvendt ordningen. Eftersom mange af oplysningerne om fordelene ved subsidier (f.eks. skattefritagelser, tilskud, levering af varer) ikke er offentligt tilgængelige, er det ofte umuligt for klagerne med sikkerhed at konstatere, at subsidiet har givet producenterne af den pågældende vare en fordel. I sådanne situationer skal klageren fremlægge de bedst mulige tilgængelige beviser for, at producenterne af den pågældende vare f.eks. er berettigede til subsidiet, og at programmet stadig er i kraft, eller at det giver fordele. Omfanget af de krævede beviser afhænger af forholdene vedrørende den pågældende sag og af, hvor mange oplysninger klagerne med rimelighed har adgang til. Hvis klagerne pålægges sådanne krav, vil det i praksis favorisere ikke-gennemsigtige systemer frem for mere gennemsigtige systemer, der yder den samme type subsidie.

(407) Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen ikke gav den kinesiske regering et "rimeligt tidsrum" til at fremlægge de nødvendige oplysninger i henhold til artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen. Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at Kommissionen ikke gav den kinesiske regering "rigelige muligheder" for at fremlægge alle relevante beviser vedrørende undersøgelsen på skrift i henhold til artikel 12, stk. 1, SCM-aftalen. Disse argumenter må afvises, idet Kommissionen gav den kinesiske regering et rimeligt tidsrum og rigelig mulighed for at fremlægge de relevante oplysninger i henhold til de relevante bestemmelser fra WTO og i grundforordningen. Kommissionen bemærker, at den indrømmede usædvanligt lange udsættelser af svarfristen på det oprindelige spørgeskema, således at den samlede svarfrist blev forlænget fra 37 dage til næsten 2 måneder. Med hensyn til mangelproceduren havde den kinesiske regering mere end tre måneder fra indledningen af proceduren til at fremlægge de ønskede oplysninger. Den kinesiske regering fik også mulighed for at fremsende de manglende oplysninger frem til tidspunktet

for kontrolbesøget. Kommissionen bemærker ligeledes, at det "rimelige tidsrum" skal ses i sammenhæng med proceduren, hvor Kommissionen i henhold til antisubsidieforordningen har beføjelser til at afslutte undersøgelsen inden for 13 måneder. Hvis man havde indrømmet fristforlængelser, som den kinesiske regering bad om, ville det uvægerligt have haft en negativ indvirkning på Kommissionens mulighed for at handle rettidigt med henblik på at overholde de relevante frister i lovgivningen.

(408) Den kinesiske regering henviste også til sin anmodning om bistand fra Kommissionen til udarbejdelse af svaret på spørgeskemaet, hvilket Kommissionen efter den kinesiske regerings mening afviste. Dette er ikke i overensstemmelse med virkeligheden, fordi den kinesiske regerings anmodning om bistand var så bred og åben (den vedrørte alle spørgsmål i spørgeskemaet og bilagene), at Kommissionen kun var i stand til at tilbyde den kinesiske regering hjælp med de specifikke problemer, som den kinesiske regering stødte på ved besvarelsen, og ikke de enkelte spørgsmål. Den kinesiske regering besluttede ikke at benytte sig yderligere af dette tilbud om hjælp. Kommissionen bemærker også, at det i artikel 12, stk. 11, i SCM-aftalen hedder, at den ønskede bistand skal være "praktisk mulig", hvilket ikke er tilfældet med brede, åbne spørgsmål, der pålægger den undersøgende myndighed en håbløst stor byrde, navnlig når spørgeskemaet er selvforklarende. Kommissionen bemærker, at den kinesiske regering er særdeles erfaren, når det gælder antisubsidieundersøgelser, og benytter sig af eksterne advokater.

(409) For så vidt angår de subsidieprogrammer i klagen, som eksportørerne i stikprøven ikke benyttede, anførte den kinesiske regering, at man ikke havde mulighed for at fremskaffe de ønskede oplysninger om alle disse programmer inden for den frist, som Kommissionen havde fastsat, fordi stålindustrien er så opsplittet. Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at man først sent i proceduren forstod på Kommissionen, hvilke konsekvenser den manglende fremsendelse af de ønskede oplysninger om disse programmer ville have, eftersom de vedrørte virksomheder uden for stikprøven. Kommissionen bemærker indledningsvis en inkonsekvens i den kinesiske regerings holdning, idet man hævder, at man ikke har haft tilstrækkelig tid til at fremskaffe svar inden for det afsatte tidsrum, hvilket tilsyneladende er i modstrid med det bevidste valg om ikke at svare vedrørende alle de programmer, som ikke benyttes af eksportørerne i stikprøven, fordi man angiveligt ikke forstod formålet med Kommissionens anmodning og konsekvenserne af ikke at fremlægge de ønskede oplysninger. Under alle omstændigheder indrømmede Kommissionen som anført ovenfor (betragtning 407) adskillige fristforlængelser til den kinesiske regering for at give den mulighed for at fremsende de ønskede oplysninger vedrørende alle programmerne. Derfor var den samlede tildelte periode (dvs. mere end tre måneder inklusive mangelproceduren) mere end tilstrækkelig til at fremlægge de ønskede oplysninger. Den kinesiske

⁽⁹⁴⁾ Panelrapport om Kina – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States.

regering anerkender selv udtrykkeligt i sine bemærkninger, at det er korrekt, at den havde den holdning, at den ikke skulle have været stillet over for krav om at fremlægge oplysninger om de andre programmer, og dette fremgår også af det faktum, at den ikke en gang prøvede at fremlægge et delvist eller ufuldstændigt svar for at vise sin samarbejdsvilje, men ganske enkelt undlod at fremlægge nogen oplysninger om dette overhovedet.

- (410) Kommissionen kan heller ikke acceptere den kinesiske regerings argument om, at man ikke forstod konsekvenserne af den manglende fremsendelse af de ønskede oplysninger om de programmer, som ikke blev anvendt af eksportører uden for stikprøven. Kommissionen præciserede disse konsekvenser ved flere lejligheder i begyndelsen af proceduren. Konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje anføres udtrykkeligt med henvisning til de relevante bestemmelser i grundforordningen i indledningsmeddelelsen og på forsiden af spørgeskemaet. Kommissionen afgav også omfattende svar vedrørende formålet med stikprøven og om behovet for, at den kinesiske regering fremlagde de ønskede oplysninger i lyset af den udtalte mangel på samarbejdsvilje og de mulige undersøgelser af anmodningerne om individuel behandling i sine breve af 19. marts, 11. april, 4. maj (mangelskrivelse), 7. juni (brev forud for kontrolbesøg) og 14. august 2012. Derfor kan den kinesiske regering umuligt have været uvidende om eller have misforstået konsekvenserne af sin manglende samarbejdsvilje om de programmer, som ikke benyttes af de eksporterende producenter i stikprøven. Grundlæggende synes den kinesiske regering at have ignoreret det forhold, at den som udbetaler i de påståede subsidieordninger skulle samarbejde og fremlægge oplysninger om alle de subsidieordninger, der hævdes at være tilgængelige for den undersøgte vare.

- (411) Den kinesiske regering fremførte også en række argumenter vedrørende kontrolprocessen og selve kontrolbesøget. Den kinesiske regering klagede over, at den ikke af Kommissionens brev forud for kontrolbesøget kunne læse omfanget af kontrollen af de relevante oplysninger, og klager over Kommissionens påståede afvisning af at fremlægge en mere specifik plan for kontrollen. Den kinesiske regering tilføjede, at den som minimum var berettiget til en vis "indsnævring" af kontrollens mulige omfang (f.eks. ved på forhånd at få tilsendt en liste over alle de spørgsmål, som Kommissionens tjenestemænd ville stille)⁽⁹⁵⁾, som efter den kinesiske regerings mening ikke kunne være udtømmende i lyset af besøgets korte varighed. For så vidt angår sidstnævnte argument afviser Kommissionen den kinesiske regerings argument,

idet der ikke findes noget retsgrundlag i hverken SCM-aftalen eller i EU's grundforordning om beskyttelse mod subsidier, der kan udgøre hjemmel til denne påståede ret til at få indsnævret kontrolområdet. Der foreligger heller ingen afgørelser fra WTO, der kan fortolkes, som om en sådan rettighed eksisterer.

Med hensyn til de øvrige argumenter fra den kinesiske regering bemærker Kommissionen, at den fremsendte et detaljeret brev forud for kontrolbesøget, den 7. juni 2012, hvori den klart angav (i) et forslag til tidsplan, som man tidligere var nået til uformel enighed med den kinesiske regering om, (ii) formålet med kontrolbesøget, (iii) omfanget, indholdet og formålet med besøget og (iv) den mulige anvendelse af oplysninger om de programmer, som ikke anvendes af eksportørerne i stikprøven (se ovenfor). For at begrænse behovet for, at de relevante kinesiske regeringseksponenter skulle være til stede, angives det også, hvilke dage man ville behandle de enkelte programmer. Kommissionen gik endda videre end det for at imødekomme den kinesiske regerings anmodninger om yderligere oplysninger om kontrolbesøgene i samarbejds ånd, idet man mødtes med repræsentanterne for den kinesiske regering med meget kort varsel for at komme med de ønskede præciseringer af de nærmere detaljer ved kontrolbesøgene. Herefter fulgte Kommissionen skriftligt op på dette møde ved at besvare yderligere anmodninger om præciseringer fra den kinesiske regering i en række e-mails, som man udvekslede med den kinesiske regering. Derfor gjorde Kommissionen alt, hvad den kunne, for at sikre et vellykket kontrolbesøg, men ikke desto mindre synes den kinesiske regering at have set stort på alle disse bestræbelser.

3.4.1.2. *Levering af varmvalset stål og koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag*

- (412) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen burde have indført en "tærskel" for definitionen af, hvorvidt der var tale om et offentligt organ, inden den bad om transaktionsspecifikke oplysninger i bilag B til spørgeskemaet til den kinesiske regering. Dette krav kunne ikke imødekommes, eftersom det ville være upraktisk at opdele undersøgelsen i to faser på denne måde, idet Kommissionen ville skulle fremsende to adskilte anmodninger om oplysninger og foretage to adskilte kontrolbesøg i Kina. Ud over de ressourcemæssige følger ville det i praksis gøre det stort set umuligt at afslutte undersøgelsen inden for fristerne. Under alle omstændigheder kan alt bevismaterialet (inklusive de transaktionsspecifikke oplysninger om priser og mængder) være relevant for konstateringen af, hvorvidt der er tale om et offentligt organ.

⁽⁹⁵⁾ Efter Kommissionens opfattelse ville en sådan liste skulle være

(413) Den kinesiske regering hævdede, at dens manglende svar på bilag B, som var beregnet til statsejede virksomheder, der leverer varmvalset stål og koldvalset stål til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, ikke burde give anledning til at anvende artikel 28 i grundforordningen, og at Kommissionens anvendelse af de tilgængelige oplysninger er i strid med artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen. Den kinesiske regering hævdede videre, at Kommissionen krævede, at bilag B skulle udfyldes af mange virksomheder, som var irrelevante for undersøgelsen. Dette krav må afvises. Kommissionen udformede bilag B med henblik på at verificere påstandene i klagen, og det skete i overensstemmelse med resultaterne fra WTO's appelorgan i DS379, som indeholder retningslinjer for identificering af et offentligt organ. Den kinesiske regerings påstand om, at "bilag B ikke kun vedrørte statsejede virksomheder", er ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Det er korrekt, at Kommissionen oprindeligt bad alle producenter af varmvalset stål og koldvalset stål udfylde bilag B, men efter den kinesiske regerings svar på spørgeskemaet indskrænkede Kommissionen kravet til kun at gælde de berørte statsejede virksomheder for at lette den kinesiske regerings besvarelse af bilag B⁽⁹⁶⁾. Trods Kommissionens bestræbelser besvarede den kinesiske regering og de berørte statsejede virksomheder ikke bilag B, selv om det klart fremgår (navnlig af klagen), at statsejede virksomheder, der leverer varmvalset stål og koldvalset stål til eksporterende producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, er omfattet af denne undersøgelse.

(414) Under hensyntagen til ovenstående havde Kommissionen ikke andre muligheder end at anvende artikel 28, stk. 1, i grundforordningen, og dette skete i fuld overholdelse af artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen.

(415) Den kinesiske regering hævdede, at de oplysninger, som Kommissionen anvender, ikke underbygger konklusionen om, at de omtalte "retningslinjer" for stålindustrien er juridisk bindende. Det vigtigste planlægningsdokument for stålindustrien, som Kommissionen har baseret sine resultater vedrørende eksistensen af et offentligt organ på, er bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC – politikker for udvikling af jern- og stålindustrien. Kommissionen stillede et direkte spørgsmål vedrørende den juridiske status af bekendtgørelserne fra NDRC, og det blev bekræftet, at bekendtgørelser i kinesisk lovgivning er juridisk bindende, eftersom de hører under en af de fire lovgivningskategorier i Kina. Derfor er kravet i strid med de relevante oplysninger i sagen.

(416) Den kinesiske regering hævdede, at den forvriddning af markedet, som Kommissionen havde konstateret inden

for stålsektoren, er irrelevant med hensyn til konstateringen af, hvorvidt producenterne af varmvalset stål/koldvalset stål er offentlige organer, og at konstateringen af, hvorvidt der er tale om offentlige organer, skulle være sket specifikt for de enheder, der leverer varmvalset stål/koldvalset stål til de to grupper af eksporterende producenter i stikprøven, og ikke kun til alle statsejede virksomheder, der fremstiller varmvalset stål/koldvalset stål i Kina i almindelighed. Hvis Kommissionen ikke har oplysninger om disse enheder, kan den ifølge den kinesiske regering ikke foretage denne konstatering, da den ellers ville foretage en utilladelig omvendt følgeslutning. Kommissionen er ikke enig i denne påstand. Hvorvidt der er tale om markedsforvriddning, er en relevant om end ikke afgørende faktor i analysen. Kommissionens konstatering vedrørende "offentlige organer" i forbindelse med denne procedure vedrører alle producenter af varmvalset stål/koldvalset stål, der er fuldt eller delvist stats-ejede, fordi den blev fremsat på grundlag af oplysninger vedrørende brede politiske og branchedækkende faktorer og ikke var en virksomhedsspecifik konstatering. De statsejede enheder, der leverer varmvalset stål/koldvalset stål til de to eksporterende producenter i stikprøven, falder helt klart inden for kategorien af offentlige organer, og derfor anså man det ikke nødvendigt at foretage en specifik konstatering, der var begrænset til dem. Under alle omstændigheder fremlagde den kinesiske regering ingen oplysninger, der kan anvendes til en sådan virksomhedsspecifik konstatering, som svar på Kommissionens spørgeskema.

Den kinesiske regerings argument om, at Kommissionen ikke kan foretage nogen konstatering i mangel af "konkrete fakta" om de pågældende specifikke statsejede virksomheder, ville medføre, at den kinesiske regering ville kunne drage fordel af manglende samarbejdsvilje (idet den havde afvist at fremlægge disse "fakta") og dermed ville opnå et "mere gunstigt" resultat, end hvis den havde samarbejdet, hvilket er det modsatte af en omvendt følgeslutning.

(417) Den kinesiske regering indvendte, at den først fik meddelelse fra Kommissionen om analysen af "pålæggelse og overdragelse" i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger, og derfor var dens ret til at forsvare sig blevet krænket. Men Kommissionen kunne ikke vide, at den ville nå frem til denne konklusion på et tidligere tidspunkt i undersøgelsen. Denne konklusion er resultatet af alle de oplysninger og data, der blev indsamlet i løbet af proceduren, og den blev offentliggjort, så snart man havde foretaget den endelige konstatering, dvs. på tidspunktet for den endelige fremlæggelse af oplysninger. Klagen indeholdt en påstand om subsidier i forbindelse med levering af varer fra statsejede virksomheder. Undersøgelsen viste, at denne statslige politik, som oprindeligt vedrørte statsejede virksomheder, også gjaldt private enheder, hvilket førte til en konklusion om pålæggelse og overdragelse fra statens side.

⁽⁹⁶⁾ Spørgsmål 5.12 i mangelskrivelsen til den kinesiske regering.

- (418) Den kinesiske regering hævdede, at de forhold, som Kommissionen tog op, på ingen måde berettiger den konklusion, at et privat organ inden for stålsektoren af staten pålægges og overdrages ansvaret for at yde de udlignede subsidier. Denne påstand måtte afvises. I sine analyser vedrørende pålæggelse og overdragelse henviste Kommissionen til en række statslige planer og politikdokumenter og citerede afsnit fra disse dokumenter, som viser en direkte sammenhæng mellem staten og de private stålvirksomheders adfærd og underbygger denne konstatering med eksempler på handlinger foretaget af disse private erhvervsdrivende.
- (419) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen undlod at skelne mellem konsekvenserne af statslige foranstaltninger og hensigterne med statslige foranstaltninger i forbindelse med analysen vedrørende pålæggelse og overdragelse. Denne påstand afvises ligeledes. Kommissionen konstaterede, at der foreligger en statslig politik om støtte til stålindustrien og levering af varmvalset stål/koldvalset stål gennem offentlige organer (statsejede virksomheder) til priser, der ligger under markedspriserne. Man konstaterede endvidere, at denne politik (som følge af de statsejede virksomheders dominerende stilling og afskrækkelsen af eksport af varmvalset stål/koldvalset stål) i praksis tvang private producenter til at levere til den indenlandske branche for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til de samme priser, som statsejede virksomheder opkræver, og som er lavere end markedspriserne. Der findes endda beviser for, at private leverandørers priser har en eksplicit sammenhæng med de statsejede virksomheders priser. Derfor fastslog Kommissionen, at et af formålene med politikken var at pålægge og overdrage private organer ansvaret for at følge den samme praksis som statsejede virksomheder. Det er et klassisk tilfælde, hvor staten, både som sådan og gennem statsejede virksomheder, "udøver sin myndighed" over private leverandører. Politikken rummer alle de krævede elementer af pålæggelse og overdragelse, dvs. en "statslige foranstaltning" "rettet mod en bestemt part", "hvis formål er en bestemt opgave eller forpligtelse". Som en illustration af statens hensigter straffes virksomheder, der ikke handler i henhold til de politikker, der beskrives i visse bestemmelser i bekendtgørelse nr. 35. Dette viser, at den kinesiske regering har til hensigt at føre hele stålindustrien i en bestemt retning, og at der vil være konsekvenser for virksomheder, der ikke følger disse hensigter.
- (420) Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at Kommissionen ikke fastslog, at den kinesiske regering har en politik om at levere varmvalset stål og koldvalset stål til sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og at Kommissionen ikke var nået frem til en konklusion om dette. Denne påstand måtte afvises. Som det påvises i analysen i betragtning 49-72 ovenfor, er de statsejede virksomheder, der leverer varmvalset stål/koldvalset stål til producenterne af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, offentlige organer, den kinesiske regerings forlængede arm, og det fremgår klart, at de leverer varmvalset stål/koldvalset stål til eksporterende producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Det blev også konstateret, at priserne på disse rå- og hjælpestoffer ikke afspejler markedsværdien. Derfor konkluderes det, at den kinesiske regering gennemfører en politik for levering af billigt varmvalset stål og koldvalset stål gennem disse statsejede virksomheder.
- (421) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen fejlagtigt havde konkluderet, at der er tale om vidtgående statslig kontrol med stålsektoren generelt og med, at stålindustrien overholder visse retningslinjer, men den har ikke konkluderet, at levering af stål til sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til priser, der ligger under markedsprisen, er målet med den politik. Denne påstand måtte afvises. Som forklaret i betragtning 419 ovenfor konstaterede Kommissionen, at statens politik indebærer en hensigt om at pålægge private leverandører at følge de statsejede virksomheders politik om at levere til priser, der ligger under markedsprisen.
- (422) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen ikke havde kunnet konstatere, at den kinesiske regering har en specifik hensigt om at yde konkret finansiel bistand i forbindelse med levering af varmvalset stål og koldvalset stål, som forbydes i *AB report in US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS from Korea*⁽⁹⁷⁾. Denne påstand måtte afvises. De pågældende statslige foranstaltninger er baseret på en statslig politik, der har til formål at få private leverandører til at følge de statsejede virksomheders praksis med levering til priser, der ligger under markedspriserne. Dette er ikke en "konsekvens" eller en "bivirkning" af den statslige indgriben, men derimod formålet med den. Det er klart, at private leverandører af varmvalset stål/koldvalset stål ikke udøver et "frit valg" på markedet i dette tilfælde, fordi markedet er forvredet som følge af de statsejede virksomheders dominerende stilling, og fordi eksporten af varmvalset stål/koldvalset stål ønskes begrænset.
- (97) AB in the US-Countervailing Duty Investigation on DRAMS from Korea: Pålæggelse og overdragelse dækker ikke "en situation, hvor staten griber ind på markedet på en måde, der eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og markedsdeltagernes udøvelse af det frie valg. Denne "pålæggelse" eller "overdragelse" fra statens side kan ikke være utilsigtet eller blot et biprodukt af statslig regulering."

(423) Den kinesiske regering hævder, at Kommissionen ikke fandt oplysninger om de konkrete private organer, der leverede varmvalset stål/koldvalset stål til virksomhederne i stikprøven. Denne påstand måtte afvises. Som for de offentlige organer foretog Kommissionen en sektordækkende konstatering af pålæggelse og overdragelse, som gælder for alle private leverandører. Eftersom den pågældende statslige politik gælder alle sådanne enheder, er der ingen grund til at foretage en virksomhedsspecifik konstatering.

(424) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen afviste den kinesiske regerings beviser vedrørende den andel af den kinesiske produktion af varmvalset stål og koldvalset stål, der stammer fra statsejede virksomheder. Den tabel, som den kinesiske regering har fremlagt på dette område, kan ikke anses for bevismateriale. Den kinesiske regering afviste at stille kildedata vedrørende denne tabel til rådighed før og under kontrollen, og derfor kan den ikke anses for at udgøre pålidelige oplysninger. Derfor anvendte Kommissionen oplysninger fra World Steel Capacity Book, som generelt er accepteret af stålindustrien på verdensplan.

(425) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen ikke forklarede, hvorfor verdensmarkedspriserne på varmvalset stål og koldvalset stål er den mest velegnede reference, og henviste til appelorganets afgørelse i US-Softwood Lumber IV, hvori det hedder, at en ekstern reference "skal vedrøre eller henvise til eller være forbundet med de fremherskende markedsforhold i leveringslandet og skal afspejle pris, kvalitet, tilgængelighed, afsætningsmuligheder, transport og andre betingelser vedrørende køb eller salg". Den kinesiske regering hævder ligeledes, at den "statslige dominans" ikke kan føre til lempelse af denne retspraksis, for hvis dette var tilfældet, ville der slet ikke være mulighed for at benytte en ekstern reference. Den kinesiske regering hævder, at Kommissionen ikke har overholdt kravene i artikel 14 i SCM-aftalen. Kommissionen er uenig i denne påstand. De gældende markedsbetingelser i Kina forvrides, hvilket Kommissionen har konstateret og forklaret i punkt 49-97 ovenfor. Eftersom stål fremstilles rundt om i verden med tilsvarende processer og handles på verdensplan, er den mest hensigtsmæssige eksterne reference prisen på verdensmarkedet, eftersom priserne i Kina i en normal markedssituation uden forvridning ville ligge på linje med verdensmarkedspriserne. Den kinesiske regering fremlagde meget få oplysninger om stålmarkedet i Kina, selv om Kommissionen specifikt anmodede om dette. Kina foreslog heller ikke andre referencer ud over den indenlandske reference, som ikke var egnet på grund af de konstaterede forvridninger af markedet.

Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen alene baserede sin konklusion om specificitet i henseende til levering af varmvalset stål/koldvalset stål til under markedsprisen på klagerens tautologiske erklæring i klagen, og at dette ikke er tilstrækkeligt til at opfylde kravene i SCM-aftalen. Denne påstand måtte afvises. Varmvalset og koldvalset stål bruges af et begrænset antal virksomheder, da virksomheder i mange sektorer ikke har brug for disse produkter. Den kinesiske regering bekræftede selv i sin besvarelse af spørgeskemaet, at varmvalset og koldvalset stål kun bruges af et begrænset antal erhvervsgrene. Regeringen bestred ikke dette forhold i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Det bekræftes derfor, at dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), der er en gengivelse af artikel 2, stk. 1, litra c), i SCM-aftalen.

3.4.1.3. *Favorable lån og renter til erhvervsgrenen for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*

(426) Den kinesiske regering hævdede, at bankerne ikke skal følge de industrielle retningslinjer, at regeringen ikke dikterer bankerne de beslutninger, de skal træffe i de enkelte forretningsafgørelser, og at banksektoren ikke domineres af staten. Denne påstand kan ikke godtages. I artikel 24 og 25 i bekendtgørelse nr. 35 begrænses ydelsen af lån til virksomheder, der overholder de nationale udviklingspolitikker for jern- og stålindustrien, og den kinesiske regerings påstand om, at bankerne ikke skal følge industripolitikken, strider derfor mod dette forhold. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at disse bestemmelser begrænser, hvilke virksomheder bankerne kan finansiere og hvilke ikke. Påstanden om, at staten ikke dominerer banksektoren, må også afvises. I den sammenhæng må det bemærkes, at den kinesiske regering kun har fremsendt begrænset information om ejerskabsstrukturen i banksektoren og har påstået, at den ikke er i besiddelse af disse oplysninger, selv om alle banker i henhold til artikel 24 i lov om kommercielle banker har pligt til at indberette disse oplysninger til Kinas bankmyndighed, der er et statsligt organ med bemyndigelse fra statsrådet. De øvrige oplysninger i sagen, som er nævnt i denne forordning, førte til den konklusion, at banksektoren i Kina helt klart er domineret af regeringen (jf. betragtning 166-169 ovenfor).

Ud over de informationskilder, der er nævnt i denne forordning, fremgår det af IMF's landerapport nr. 11/321 om Kina fra november 2011, at staten både direkte og indirekte er involveret i finanssektoren, og det anbefales at ændre regeringens rolle og ansvar i finanssektoren,

således at den ikke bruger banksektoren til at gennemføre brede politiske mål og gør det muligt for bankerne at træffe beslutninger om långivning på grundlag af kommercielle mål ⁽⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁾.

(427) Den kinesiske regering hævdede, at dens manglende overholdelse af kravene i bilag A til spørgeskemaet til den kinesiske regering ikke berettigede anvendelsen af de foreliggende oplysninger, da Kommissionen ikke burde have gjort den kinesiske regering ansvarlig for at tilvejebringe interne, følsomme, transaktionsspecifikke oplysninger vedrørende banker, som for manges vedkommende alligevel ikke var ejet af staten. Som det fremgår af ovenstående betragtning 426, havde den kinesiske regering adgang til i det mindste nogle af de ønskede oplysninger, men nægtede at besvare spørgsmålene i bilag A. I den sammenhæng bemærkes det også, at da den kinesiske regering nægtede at afgive oplysninger om ejerskab, vidste Kommissionen ikke for mange bankers vedkommende, hvilke af dem der var statsejede.

(428) I relation til visse cirkulærer fra PBOC påstår den kinesiske regering, at de offentligt tilgængelige resuméer af indholdet af de relevante cirkulærer sammen med udsagn fra embedsmænd i PBOC bør kunne erstatte de faktiske cirkulærer fra PBOC, og at de pågældende fakta ikke kunne anvendes, fordi den kinesiske regering ikke havde fremsendt sådanne. Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionen har afvist oplysninger afgivet i god tro, dvs. erklæringer fra en embedsmand i PBOC og resuméet af de pågældende cirkulærer, og henviste til artikel 28 i grundforordningen, hvori det bestemmes, at kun oplysninger, der er forkerte eller vildledende, må afvises. Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke baserede sine konklusioner på foreliggende fakta eller afgivne oplysninger, men i stedet pålagde den kinesiske regering at bevise, at situationen, som den bestod under sagen om coated finpapir, ikke længere forelå. Ifølge den kinesiske regering var oplysningerne i sagen om coated finpapir ikke engang i strid med oplysningerne fra den kinesiske regering, eftersom disse var baseret på oplysninger, der vedrørte en helt anden periode.

⁽⁹⁸⁾ "Bankernes store eksponering for statsejede virksomheder og garanterede overskud i form af rentereguleringer begrænser stadig ansvaret for og parathed til at differentiere lånesatser, hvilket sammen med den implicite vejledning om, hvor og hvornår der skal ydes nye lån, underminerer udviklingen af bankernes effektive kreditrisikostyring. Det er vigtigt, at bankerne har værktøjer og incitamenter til at træffe lånebeslutninger alene på grundlag af kommercielle mål.

⁽⁹⁹⁾ En stor del af banksektoren er statsejet, hvilket også gælder en stor del af bankernes kundegrundlag for så vidt angår virksomheder. Som hovedaktionær udpeger staten den øverste ledelse i alle større banker. Eftersom der ikke findes et decideret indlånsforsikringssystem eller en beslutningsramme, forsikrer staten også implicit alle indlån. Statens omfattende deltagelse i mange af finanssystemets aspekter mindsker markedsdisciplinen, svækker virksomhedernes ledelse og skaber sandsynligvis bløde budgetbegrænsninger.

Uddragene fra og webstedet for den kinesiske nationalbank samt erklæringerne fra PBOC-embedsmanden, kunne ikke kontrolleres uden kildedokumenter, dvs. selve cirkulærerne. Kommissionen forstår ikke, hvorfor den kinesiske regering på den ene side betragter disse som fortrolig intern dokumentation, og at resuméet af deres indhold på den anden side er offentliggjort på den kinesiske nationalbanks websted. Konklusionerne fra sagen om coated finpapir er i høj grad relevante i den foreliggende sag. Det forhold, at oplysningerne vedrørte en anden periode, er af begrænset betydning, da de foreliggende oplysninger (herunder klagen) viser, at den pågældende praksis ikke har ændret sig siden da. Med hensyn til den kinesiske regering påstand om, at Kommissionen kræver omvendt bevisbyrde, bemærkes det, at sagen om coated finpapir er en del af den samlede dokumentation, man har taget hensyn til, men at det ikke er noget krav, at den kinesiske regering "modbeviser" dette. Samarbejdet om sådanne undersøgelser er en tovejsproces, og alle parter kan fremlægge dokumentation eller argumenter for at modbevise anden dokumentation.

(429) Den kinesiske regering anfører, at Kommissionen ikke har konstateret, at den kinesiske regerings referencesatser afspejler en ikke-kommerciel forvridning (og dermed indrømmet, at de kinesiske markedsrentesatser generelt er udtryk for et rimeligt afkast), og at det forhold, at der kun er en nedre grænse for rentesatser for kommercielle lån, er til skade snarere end til fordel for de eksporterende producenter, der benytter sig af sådanne lån. Uden det loft, som PBOC har indført, ville disse rentesatser sandsynligvis have været meget lavere. Dette argument er ikke relevant. Det forhold, at den kinesiske regering (den kinesiske nationalbank) vilkårligt fastlægger referencesatser, peger i det hele taget i retning af ikke-kommerciel adfærd. Dette bekræftes også i IMF's landerapport nr. 11/321 ⁽¹⁰⁰⁾ om Kina fra november 2011, hvor der tales om renteregulering.

(430) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen ikke havde vurderet kreditværdigheden af de reelt undersøgte parter, som den gjorde i sagen om coated finpapir. Som svar herpå kan det anføres, at kreditværdigheden for de eksporterende producenter i stikprøven ikke blev vurderet, da denne under alle omstændigheder påvirkes af industripolitikkerne samt statens støtte og intervention. Eftersom man har konstateret, at det finansielle system i Kina er forvredet, ville en sådan vurdering ikke have

⁽¹⁰⁰⁾ International Monetary Fund, November 2011, IMF Country Report No 11/321, People's Republic of China: Financial System Stability Assessment.

noget formål. Der blev ikke foretaget en vurdering af kreditværdighed i sagen om coated finpapir.

- (431) Den kinesiske regering fremfører også indvendinger imod BB-vurderingen, fordi denne angiveligt har "karakter af straf", og "under alle omstændigheder er Kommissionens begrundelse for denne vurdering ikke offentliggjort på en sådan måde, at den kan gøres til genstand for undersøgelse". Den kinesiske regering mener, at hvis Kommissionen finder, at den kinesiske reference plus BB-risikopræmien er denne sats, skal den gøre rede for sin begrundelse i den henseende og på et producent- og lånespecifikt grundlag. Denne påstand måtte afvises. På grund af fordrejningerne og udlånsbankernes manglende vurdering af kreditværdighed eller risikovurdering vedrørende producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, kunne Kommissionen ikke have taget kreditvurderingen (hvis der overhovedet forelå en sådan) for alle de enkelte producenter for pålydende. BB-vurderingen er i denne sammenhæng ikke ugunstig for de eksporterende producenter, fordi den er den bedste ikke-investeringsrelaterede vurdering på markedet.

3.4.1.4. *Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag*

- (432) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen erkendte, at den kinesiske regerings påstand om, at brugsrettigheder til jord blev tildelt på konkurrencemæssige vilkår, var af en sådan karakter, at det ville gøre en ekstern reference unødvendig. Den kinesiske regering hævdede også, at Kommissionen i hele sin forklaring af, hvorfor den kinesiske regerings påstande blev afvist, alene fokuserede på den kinesiske regerings dokumentation i stedet for på de faktisk foreliggende oplysninger. Den kinesiske regering anmodede om, at Kommissionen offentliggjorde den faktiske, faktuelle dokumentation for konstateringen af, at de af de lokale myndigheder fastsatte priser var vilkårlige, dvs. at de ikke henviste til eller vedrørte udbud og efterspørgsel efter industrigrunde.

Den kinesiske regerings forståelse af dette forhold er ikke korrekt. Kommissionen har ikke konstateret, at brugsrettigheder til jord tildeles på konkurrencemæssige vilkår. Kommissionen konstaterede, at af de 13 transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord, skulle kun seks være omfattet af en udbuds- eller auktionsproces. Med hensyn til disse seks viste den fremsendte dokumentation, at udbuddene ikke var baseret på konkurrence, da der kun indkom ét bud, og prisen blev fastsat af myndighederne. Kommissionen forstod ikke den kinesiske regerings anmodning om offentliggørelse af de foreliggende oplysninger om det manglende marked for brugsrettigheder til jord, da der ikke var blevet brugt foreliggende oplysninger som grundlag for afvisningen af den kinesiske regerings påstande i den sammenhæng, idet analysen blev foretaget på grundlag af oplysninger fra den kinesiske regering og de eksporterende producenter.

Det faktuelle grundlag for at konstatere, at priserne fastsættes vilkårligt, er anført i ovenstående betragtning 114-116, dvs. oplysninger om faktiske transaktioner fremsendt af de eksporterende producenter i stikprøven, evalueringssystemet for byområder og bekendtgørelse nr. 35.

- (433) Ifølge den kinesiske regering fastlagde Kommissionen ikke specificitet under artikel 2, stk. 1 og 2, i SCM-aftalen og begrundede heller ikke sin konstatering af specificitet med positiv dokumentation, som det bestemmes i artikel 2, stk. 4, i SCM-aftalen. Desuden underbyggede den ikke behovet for at basere fordelbeløbet på en ekstern reference og har heller ikke udviklet den valgte reference på en måde, der stemmer overens med artikel 14, litra d), i SCM-aftalen. Disse påstande måtte afvises. Grundlaget for Kommissionens konklusion vedrørende specificitet er det forhold, at alle virksomheder, der ikke overholder de af staten indførte industripolitikker, er udelukket fra at få brugsrettigheder til jord, priserne fastsættes ofte vilkårligt af myndighederne, og statens praksis er uklar og ugenomsigtig. Behovet for en ekstern reference blev forklaret og begrundet i betragtning 109, 118 og 120-121 ovenfor. Da det blev konstateret, at markedet for brugsrettigheder til jord i Kina er fordrejet, var det ikke muligt at bruge en intern reference som foreslået af den kinesiske regering. Kommissionen kan ikke tilslutte sig påstanden om, at referencen blev udformet på en måde, der ikke stemmer overens med artikel 14, litra d), i SCM-aftalen. Taiwan-referencen betragtes som det bedste alternativ, som Kommissionen har adgang til, og stemmer overens med appelorganets anbefalinger i DS 379.
- (434) Den kinesiske regering hævder, at den anførte, at alle mulige referencer skulle være indenlandske og baseret på de priser, som "ikke-tilskyndede" kinesiske erhvervs-grene betalte. Ifølge den kinesiske regering skyldes dette netop, at der ikke foretages nogen sondring som udgangspunkt, og at subsidiebeløbet derfor retteligt burde være nul. Kommissionen er ikke enig i denne påstand, og under alle omstændigheder fremlagde den kinesiske regering ingen oplysninger om de "ikke-tilskyndede" erhvervsgrænes betaling for brugsretten til jord, som i teorien skulle anvendes til udarbejdelse af en reference.
- (435) Den kinesiske regering hævder ligeledes, at klageren ikke fremlagde nogen indicier eller beviser for, at brugsretten til jord blev tildelt en undergruppe af virksomheder, og at Unionen ikke har fundet det bevis, at tilrådgivelsesstillelsen af brugsrettigheder til jord udtrykkeligt er begrænset til visse/tilskyndede virksomheder. Kommissionen har konstateret, at tilrådgivelsesstillelsen af brugsretten til jord er begrænset til virksomheder, der overholder de industripolitikker, der fastsættes af den kinesiske regering i bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC (betragtning 116 ovenfor).

(436) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen ikke har foretaget en grundig undersøgelse for at finde en reference, der henviser til eller vedrører situationen i Kina, og at Kommissionen ikke har gjort sit bedste for at identificere en reference, der er tilnærmet de markeds-vilkår, der ville være fremherskende, hvis der ikke forelå forvridding af markedet, og hvis den har, har den ikke forklaret grunden til dette. Denne påstand måtte afvises. Kommissionen undersøgte de forskellige indikatorer nøje og sammenlignede Taiwan og Folkerepublikken Kina som helhed samt de enkelte berørte kinesiske provinser. Efter disse analyser anser Kommissionen Taiwan⁽¹⁰¹⁾ for en hensigtsmæssig reference som følge af de samlede oplysninger i sagen, dvs. (i) graden af økonomisk udvikling og den økonomiske struktur i Taiwan og de relevante kinesiske provinser og byer⁽¹⁰²⁾, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er beliggende, (ii) disse to kinesiske provinser fysisk nærhed på Taiwan, (iii) den omfattende infrastruktur, som både Taiwan og disse to kinesiske provinser har, (iv) de stærke økonomiske bånd og den grænseoverskridende handel mellem Taiwan og Folkerepublikken Kina, (v) den sammenlignelige befolkningstæthed i de pågældende kinesiske provinser og i Taiwan, (vi) sammenfaldet mellem typen af jord og transaktioner, der blev anvendt til udformning af den relevante reference i Taiwan, og de tilsvarende i Kina samt (vii) de fælles demografiske, sproglige og kulturelle kendetegn i både Taiwan og Folkerepublikken Kina. Desuden anses Jiangsu- og Zhejiang-provinserne sammen med Chongqing City for de mest producerende provinser i Folkerepublikken Kina. Selv om BNP pr. capita i Taiwan og de kinesiske provinser og Chongqing City ikke er det samme, er BNP i disse kinesiske provinser og Chongqing City steget hurtigt i de seneste år, og de er ved at indhente Taiwan.

Desuden tyder de nyeste oplysninger på, at Folkerepublikken Kina som helhed, de to provinser og Chongqing City har en langt højere vækstrate end Taiwan⁽¹⁰³⁾, hvilket betyder, at man hurtigt vil indhente Taiwan. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at den præcise sammenligning mellem BNP for en ikke-markedsøkonomi (Folkerepublikken Kina) og BNP for en veletableret markedsøkonomi (Taiwan) ikke er et afgørende faktum, fordi det er naturligt, at en ikke-markedsøkonomi halter bagefter en fungerende markedsøkonomi med hensyn til BNP. Mange andre faktorer såsom planlægningsregler og miljøpolitik kan desuden påvirke udbud og efterspørgsel i et industriland. Det egentlige spørgsmål er, hvad de "gældende markeds-vilkår" for brugsrettigheder til jord i Kina ville være, hvis Kina havde en fungerende markedsøkonomi, og ud fra den foreliggende dokumentation ville de ligne vilkårene i Taiwan.

(437) Den kinesiske regering hævder ligeledes, at Kommissionen i sine beregninger anvender en afskrivningsperiode på 50 år, selv om ikke alle de relevante kontrakter om brugsretten til jord var baseret på 50-årige brugsperioder. Dette var ikke korrekt. Alle brugsrettigheder til jord, hvis tildeling blev udlignet ved denne undersøgelse, var baseret på kontrakter på 50 år.

3.4.1.5. Program bestående af levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

(438) Den kinesiske regering hævdede, at konklusionen vedrørende specificitet er "fuldkommen kunstig" med henvisning til, at rækken af økonomiske aktiviteter, der betaler satsen uden sanktioner, omfatter langt størstedelen af den kinesiske økonomi. Den kinesiske regering anfægtede ligeledes Kommissionens konklusioner vedrørende "regional" specificitet og navnlig konklusionen om, at dette subsidie kun er tilgængeligt i de geografiske områder, hvor den eksporterende producent er beliggende. Ifølge den kinesiske regering gælder sanktionen generelt i alle de geografiske områder, hvor alle de eksporterende producenter er beliggende, og derfor er der ikke tale om nogen regional specificitet. Denne påstand måtte afvises. Kommissionen bemærker, at den kinesiske regering tilsyneladende udelukkende baserer sine bemærkninger på det differentierede prissystem for kategorierne "tilskyndede", "begrænsede", "forbudte" og "til-ladte" virksomheder i henhold til beslutning nr. 40. Kommissionen baserede imidlertid sine konklusioner på det særlige prissystem for elektricitet, der findes i kommunen Chongqing som helhed, hvor en af de eksporterende eksportører i stikprøven har et produktionsanlæg. Denne eksportør har fordel af en lavere elektricitetstakst, som anvendes specifikt på en undergruppe af virksomheder, der tilhører bestemte sektorer (hovedsagelig producenter af ferrolegeringer i elektroovne og gødningsvirksomheder) inden for den samme kategori af store industrielle brugere. Derfor konkluderede Kommissionen, at den lavere elektricitetssats, som kun gælder denne meget begrænsede undergruppe af virksomheder, der kun tilhører disse specifikke støtteberettigede sektorer, *de jure* er specifik.

Med hensyn til "regional" specificitet henvises der i betragtning 149 ikke til noget sanktionssystem, som den kinesiske regering antyder i sine bemærkninger. I denne betragtning præciseres det, at den favorable elektricitetstakst, der gælder for den begrænsede undergruppe af virksomheder, herunder producenten af den pågældende vare, er begrænset til et bestemt geografisk område (nemlig hele Chongqing kommune), som er en del af Kinas kæmpemæssige vestlige områder, som begunstiges i henhold til den lov, der henvises til i samme betragtning, og som forklares nærmere i betragtning 233 ovenfor. Som anført i betragtning 149 henvises der i denne lovgivning til elektricitetspriserne som et af redskaberne til at nå det centrale politiske mål om at

⁽¹⁰¹⁾ Oplysninger hentet fra <http://www.taiwanembassy.org/be/ct.asp?xItem=306196&CtNode=3382&mp=102&xp1=> og <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>.

⁽¹⁰²⁾ Oplysninger hentet fra <http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu>, <http://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang#Economy> og <http://en.wikipedia.org/wiki/Chongqing#Economy>.

⁽¹⁰³⁾ Oplysninger hentet fra <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder>

fremme udviklingen i denne region. Kommissionens konklusion om, at dette subsidie også er regionsspecifikt, bekræftes hermed.

- (439) Den kinesiske regering anfægtede konklusionerne i betragtning 146 ovenfor vedrørende specificiteten på grundlag af det differentierede prissystem mellem kategorierne "tilskyndede", "begrænsede", "forbudte" og "tilladte" virksomheder. Den kinesiske regering forklarer igen, at forskellen i elektricitetspris mellem det specifikt begrænsede projekt og alle de øvrige fungerer som et straffetillæg for at fjerne tilskyndelsen til bestemte projekter snarere end en "rabat" til tilskyndede projekter. Den kinesiske regering konkluderer, at Kommissionen skal nå frem til en konklusion om, hvilket vederlag man anser for passende, og i dette tilfælde har Kommissionen antaget, at prisen med straffetillæg vil være et passende vederlag. Denne påstand måtte afvises. Som grundigt forklaret ovenfor henvises der i Kommissionens konklusioner vedrørende det finansielle bidrag til den lavere elektricitetstakst, som denne virksomhed er berettiget til som en del af den begrænsede undergruppe af virksomheder inden for den bredere kategori af industrielle brugere. Den kinesiske regerings argumenter er derfor ikke relevante i forhold til Kommissionens konklusioner.

3.4.1.6. *Andre indkomst- og beskatningsprogrammer, som producenterne i stikprøven ikke anvender, og som udlignes i forbindelse med "restsatsen"*

- (440) Den kinesiske regering anførte, at Kommissionen ikke havde anvendt de relevante WTO-regler vedrørende stikprøver i WTO's antidumpingaftale (dvs. artikel 6.10, 9.2 og 9.3) konsekvent, fordi formålet med stikprøveudtagelsen ville være at begrænse undersøgelsens dækningsområde. Dette argument udsprang af artikel 19, stk. 4, i WTO-SCM-aftalen, som begrænser størrelsen af udligningstolden til beløbet på det subsidie, der "konstateres". Den kinesiske regering konkluderede, at hvis Kommissionen ikke anså subsidieringens omfang til at være tilstrækkeligt dækket ind af den valgte stikprøve, ville løsningen have været at medtage flere virksomheder i stikprøven. Kommissionen bemærker først og fremmest, at analogien mellem antidumping- og antisubsidieundersøgelserne har visse begrænsninger, for til forskel fra antidumpingundersøgelser omfatter undersøgelser af udligningsberettigede subsidier ingen generel regel om, at de enkelte eksportører pålægges en individuel told, og såkaldte "aggregerede" tilfælde er udtrykkeligt tilladt. I modsætning til antidumpingsager kræves det, at staten deltager og er respondent i sager om udligningsberettigede subsidier, og derfor er staten implicit en del af alle "stikprøver", når man skal fastslå, hvorvidt der er tale om udligningsberettigede subsidier. Med andre ord falder statens handlinger som den part, der yder det påståede subsidie, altid ind under undersøgelsen af de udligningsberettigede subsidier, uanset om der benyttes en stikprøve af eksporterende producenter.

- (441) Med hensyn til den kinesiske regerings bemærkning om, at løsningen er at "medtage flere virksomheder i stikprøven", bemærker Kommissionen, at det var præcis, hvad den gjorde i dette tilfælde. Efter at en af de eksportører, der oprindeligt havde været samarbejdsvillig, havde trukket sit tilsagn tilbage, besluttede Kommissionen at medtage en anden eksportør i stikprøven. Men kort efter at denne virksomhed fik meddelelse om, at den var blevet medtaget i stikprøven, meddelte den Kommissionen, at den ikke længere ønskede at samarbejde vedrørende undersøgelsen. Derfor blev Kommissionen nødt til at begrænse stikprøven til de to resterende eksportører fra den oprindelige stikprøve, som ikke havde trukket deres tilsagn om at ville samarbejde tilbage, for at undgå yderligere forsinkelser, der ville have gjort det vanskeligt at færdiggøre undersøgelsen inden for de foreskrevne frister i lovgivningen. Kommissionen bemærker, at dette fejlslagne forsøg, som udelukkende blev undergravet af eksportørernes adfærd, netop viser, at den kinesiske regerings påstand er ubegrundet, idet den ikke omhandler problemet med virksomheder, der ikke melder sig til stikprøven i første omgang, eller trækker deres tilsagn tilbage, hvis de udvælges til stikprøven.

- (442) Med hensyn til brugen af de foreliggende oplysninger henviste den kinesiske regering til artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen og citerede retspraksis fra WTO om, at de registrerede forhold kun kan anvendes som erstatning for manglende oplysninger, og at manglende samarbejdsvilje ikke kan begrunde afgørelser uden faktisk grundlag. Kommissionen forstår ikke logikken bag denne påstand, eftersom den i sin beslutning anvendte de registrerede oplysninger, således som dette er tilladt i WTO-bestemmelserne og grundforordningen i fuld overensstemmelse med den relevante WTO-retspraksis. Som den kinesiske regering også har anerkendt, udgør konklusionerne i afgørelserne om coated finpapir og i de forskellige US DOC-afgørelser de bedste fakta, som Kommissionen har til rådighed, og de anvendes netop som erstatning for manglende oplysninger som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje.

Den kinesiske regering anfægtede også brugen af disse fakta, idet de ikke ville afspejle en nugældende subsidiering og heller ikke er specifikt knyttet til den pågældende vare. Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at de fleste af disse subsidieprogrammer vedrører ikke-tilbagevendende subsidier (f.eks. tilskud, skattefordele vedrørende investeringer i aktiver), som normalt afskrives over adskillige år, således at fordelene varer ved et godt stykke ind i fremtiden og dermed længere end UP i denne sag. Når der er tale om tilbagevendende subsidier, er der ingen beviser for, at disse programmer har ændret

sig siden den pågældende undersøgelse. Hvad angår sammenhængen mellem disse programmer og den pågældende vare, erindrer Kommissionen om, at alle disse programmer vedrører stålsektoren (de er ikke produktspecifikke) eller gælder i den region, hvor eksportørerne af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, har placeret deres fabrikker. I mangel af beviser for det modsatte i sagen har Kommissionen besluttet, at det er rimeligt at konkludere, at fordelene ved disse programmer stadig er den bedste erstatning for den nuværende subsidiering til producenter at den pågældende vare. Det understreges, at den kinesiske regering havde rig lejlighed til at fremlægge beviser for det modsatte vedrørende alle disse programmer, men at den bevidst besluttede ikke at fremlægge dem, og at Kommissionen derfor er nødsaget til at benytte de foreliggende oplysninger som foreskrevet i grundforordningen og SCM-aftalen.

3.4.1.7. Egenkapitalprogrammer

- (443) Den kinesiske regering hævdede, at alle disse programmer (ikke-udbetalt dividende, konvertering af gæld til egenkapital og egenkapitaltilførsel) ikke blev iværksat i overensstemmelse med kravene i artikel 11, stk. 2 og 3, i SCM-aftalen.

Denne påstand måtte afvises. Som allerede forklaret i afsnittet om svaret på den kinesiske regerings bemærkninger om iværksættelsen (betragtning 399-406 ovenfor) har Kommissionens tjenestegrene analyseret det bevismateriale, som klageren har fremlagt, og som var betydeligt, således som det fremgår klart af den version, som parterne i klagen kunne gennemgå. Kommissionens tjenestegrene foreslog først at indlede en undersøgelse af specifikke ordninger efter at have foretaget en behørig analyse af nøjagtigheden og hensigtsmæssigheden af det bevismateriale, som de betragtede som tilstrækkeligt i første omgang.

- (444) Efter den kinesiske regerings mening er egenkapitalprogrammerne ad hoc-subsidier, der kun udbetales en enkelt gang, i den udstrækning at de findes, idet de kun vedrører en bestemt modtager og ikke er baseret på en bestemt lovgivning, og eftersom "Kommissionen er sikker på, at de virksomheder, der er omfattet af resttolden, ikke blot ikke modtog, men heller ikke kunne have modtaget disse subsidier som følge af deres ad hoc-karakter", og at de derfor ikke bør udlignes. Desuden hævdede den kinesiske regering, at de beslutninger, der træffes, skal være baseret på konkrete fakta. Derfor er udligning

af ad hoc-subsidier til andre virksomheder end dem, der angiveligt har modtaget dem, i strid med artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen.

Det bemærkes, at den kinesiske regering ikke besvarede et eneste spørgsmål i spørgeskemaet eller i mangelskrivelsen om disse ordninger. Derfor er den kinesiske regerings erklæring om, at "Kommissionen er sikker på, at de virksomheder, der er omfattet af resttolden, ikke blot ikke modtog, men heller ikke kunne have modtaget disse subsidier som følge af deres ad hoc-karakter", ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Tværtimod nævnte klageren adskillige virksomheder, der er omfattet af disse egenkapitalordninger, og hævdede ikke, at denne liste var udtømmende. Eftersom den kinesiske regering ikke fremlagde nogen oplysninger om arten eller støtteberettigelsen af disse ordninger, havde Kommissionen ikke andet valg end at benytte de foreliggende oplysninger.

3.4.2. BEMÆRKNINGER FRA ZHEJIANG HUADONG

3.4.2.1. *Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag*

- (445) Zhejiang Huadong hævdede, at man fremsendte al den relevante lovgivning vedrørende mekanikken og værdiansættelsen ved salg af brugsrettigheder til jord i Kina til Kommissionen, og henviste til *bestemmelser om tildeling af statsejede brugsrettigheder til jord gennem opfordring til at afgive bud og auktioner* for at vise, at der findes et fungerende marked for fast ejendom i Kina, hvor bud og priser offentliggøres. Man hævdede videre, at der i dag findes et marked for fast ejendom i Kina, og at de udtømmende officielle statistikker over priserne på brugsretten til jord udgør det bedste grundlag for vurdering af priserne på brugsretten til jord på det tidspunkt, hvor denne eksporterende producent købte dem.

Denne påstand måtte afvises. Kommissionen forklarer konklusionerne vedrørende Zhejiang Huadongs brugsrettigheder til jord i betragtning 115 ovenfor. Disse konklusioner blev ikke anfægtet i bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Den foreliggende dokumentation viser, at markedet for brugsrettigheder til jord i Kina er forvredet, idet de bud, som Kommissionen gennemgik på stedet, ikke var konkurrencebaserede, og priserne var vilkårligt fastsat af myndighederne. Det faktuelle grundlag for at konstatere, at priserne fastsættes vilkårligt, er anført i ovenstående betragtning 114-116, dvs. oplysninger om faktiske transaktioner fremsendt af de eksporterende producenter i stikprøven, evaluerings-systemet for byområder og NDRC's bekendtgørelse nr. 35.

(446) Zhejiang Huadong hævdede, at i henhold til artikel 14, litra d), i SCM-aftalen burde en passende referencepris i første omgang vedrøre eller hen vise til de gældende markedsforhold, eller i mangel af sådanne forhold burde alle eksterne referencer tilpasses med henblik på at undgå udligning af komparative fordele. Man hævdede endvidere, at i henhold til punkt 15(b) i Kina-WTO-tiltrædelsesprotokollen skal det importerende WTO-medlem, når der ikke foreligger gældende betingelser i Kina, der kan anvendes som hensigtsmæssige referencer, tilpasse disse gældende betingelser, når dette er praktisk muligt, inden man overvejer at benytte betingelser, der er gældende uden for Kina. Selv om Kommissionen er enig i store dele af den juridiske teori bag denne påstand, konkluderede den ligeledes, at der ikke findes et fungerende marked for jord i Kina, og at man derfor benyttede en ekstern reference for jordpriserne. Behovet for en ekstern reference blev forklaret og begrundet i betragtning 109, 118 og 120-121 ovenfor. Da det blev konstateret, at markedet for brugsrettigheder til jord i Kina er forredjet, var det ikke muligt at bruge en intern reference som foreslået af Zhejiang Huadong, og der findes intet grundlag for at justere en sådan reference. Desuden fremgår det ikke klart af de oplysninger, som blev fremlagt vedrørende den reference, der blev foreslået af Zhejiang Huadong (Xiaoshan i Zhejiang-provinsen), hvorvidt de anførte prisoplysninger er begrænset til priserne på de påståede "ikke-tilskyndede" virksomheders brugsrettigheder til jord.

(447) Zhejiang Huadong hævdede, at valget af Taiwan som reference ikke er rimeligt og objektivt af følgende grunde: 1) Zhejiang-provinsen var ikke en udviklet region med højt BNP svarende til Taiwan på det tidspunkt, hvor brugsretten til jord blev købt, 2) Kommissionens udvalg af faktiske jordpriser i Taiwan var baseret på salgstilbud på industrigrunde og ikke på de faktiske priser for leje til industribrug, som svarer til de brugsrettigheder til jord, der blev tildelt Zhejiang Huadong.

Denne påstand måtte afvises. Med hensyn til 1) foretog Kommissionen som anført i betragtning 436 ovenfor en nøje undersøgelse af de forskellige indikatorer og sammenlignede Taiwan og Folkerepublikken som helhed samt de enkelte berørte kinesiske provinser. Efter disse analyser anser Kommissionen Taiwan for en hensigtsmæssig reference i overensstemmelse med grundforordningen og WTO-reglerne. Med hensyn til 2) bemærkes det, at Kommissionen havde benyttet de bedste oplysninger, som den med rimelighed havde adgang til.

(448) Zhejiang Huadong påpegede en matematisk fejl i beregningen af de inflationssatser, der blev benyttet til at justere referencen for inflationen. Kommissionen tog denne påstand til efterretning og reviderede den pågældende beregning.

(449) Zhejiang Huadong hævdede, at der ikke er tale om specificitet ved dets erhvervelse af brugsrettigheder til jord, eftersom alle virksomheder i Kina behandles på samme måde i henhold til lovgivningen. Zhejiang Huadong hævdede ligeledes, at Kommissionen ikke havde behandlet spørgsmålet om specificitet tilstrækkeligt, og at den endelige fremlæggelse af oplysninger ikke indeholdt nogen begrundelse for, at den pris, som Zhejiang Huadong har betalt, skulle medføre en fordel.

Denne påstand måtte afvises. Grundlaget for Kommissionens konklusion vedrørende specificitet er det forhold, at alle virksomheder, der ikke overholder de af staten fastlagte industripolitikker, er udelukket fra at få brugsrettigheder til jord, priserne fastsættes ofte vilkårligt af myndighederne, og statens praksis er uklar og ugennemsigtig. Kommissionen konstaterede, at tilrådighedsstillelsen af brugsrettigheder til jord er begrænset til virksomheder, der overholder de industripolitikker, som den kinesiske regering fastsætter i bekendtgørelse nr. 35 fra NDRC (betragtning 116 ovenfor).

3.4.2.2. *Levering af koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag*

(450) Zhejiang Huadong hævdede, at Kommissionen for at være rimelig, objektiv og konsekvent burde have hentet prisoplysninger for stål fra den samme datakilde (dvs. Steel Business Bulletin (SBB)) for alle de regioner, der er repræsenteret i referencekurven, da den udformede referencen. Man hævdede ligeledes, at SBB indeholder priser på koldvalset stål for en række forskellige andre markeder end dem, Kommissionen havde udvalgt, og foreslog, at man tilføjede Mexico og Argentina, fordi disse lande repræsenterer de nye stålmarkeder på det amerikanske kontinent. Dette krav måtte afvises, idet Kommissionen ved sammensætningen af referencen havde anvendt prisdata, der afspejler den faktiske markedssituation i de enkelte lande eller regioner så præcist som muligt. Med hensyn til priserne i Europa (hvoraf størstedelen vedrører Unionens medlemsstater) fandt Kommissionen, at den havde mere detaljerede prisoplysninger til rådighed fra MEPS. Hvis den havde rådet over MEPS-data for de øvrige udvalgte lande, ville den have benyttet dem. Med hensyn til medtagelsen af priserne i Mexico og Argentina bemærkes det, at der er tale om forholdsvis små markeder sammenlignet med Kina samt med de øvrige lande/regioner i referencekurven, som Kommissionen benyttede.

Kommissionen reviderede sin beregning af subsidiemargenen for denne ordning efter en korrektion af de beregnede referencepriser for varmvalset stål og koldvalset stål. Korrektionen vedrørte stålpriserne for Brasilien, der blev anvendt til udformning af referencen, som fejlagtigt indeholdt afgifter i de beregninger, der blev præsenteret for parterne.

- (451) Zhejiang Huadong hævdede ligeledes, at Kommissionens konklusion vedrørende specificitet ikke er velfunderet (ingen positive beviser) og er ubegrundet, og at det påståede subsidie ved levering af koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag ikke er udligningsberettiget. Zhejiang Huadong anførte, at den eventuelle fordel, dvs. levering af varmvalset og koldvalset stål mod utilstrækkeligt vederlag, ikke er begrænset til bestemte virksomheder eller sektorer, men generelt gælder for alle potentielle købere og forbrugere fra alle økonomiske sektorer.

Denne påstand måtte afvises. Den kinesiske regering fremsatte den samme bemærkning, som Kommissionen besvarer i ovenstående betragtning 415. De "potentielle" købere er pr. definition begrænset til bestemte virksomheder.

3.4.3. BEMÆRKNINGER FRA KLAGEREN

3.4.3.1. *Levering af vand og elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag*

- (452) Klageren hævdede, at Kommissionen på grund af fordrejningerne og statens indflydelse på det kinesiske marked for vand og elektricitet burde have brugt internationale referencer og beregnet fordelene ved disse ordninger efter grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii).

Denne påstand måtte afvises. I denne sag tillod den foreliggende dokumentation ikke Kommissionen at konkludere, at vand- og elektricitetsmarkedet er fordrejet i en sådan grad, at det berettiger brugen af en ekstern reference.

3.4.3.2. *Visse skatteprogrammer vedrørende virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)*

- (453) Klageren hævdede, at Kommissionen burde have kvantificeret subsidiet i to skatteprogrammer for FIE'er, nemlig fritagelse for indkomstskat ved køb af indenlandsk fremstillet udstyr og programmet "to år gratis, tre år 50 %" for de produktive FIE'er, på grund af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje og det forhold, at den kinesiske regering burde have tilvejebragt dokumentation for, at der ikke blev tildelt fordele under disse programmer til producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i UP.

Denne påstand måtte afvises. Som allerede præciseret i betragtning 282 ovenfor besluttede Kommissionen ikke at kende dem udligningsberettigede for at mindske den administrative byrde for alle parter i sagen og under hensyntagen til den særlige situation med hensyn til disse ordningers snarlige afslutning.

3.5. UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIEBELØB

- (454) De udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for de undersøgte virksomheder er fastsat i nedenstående tabel:

Eksporterende producent	ENDELIG SUBSIDIE-MARGEN (%)
HUADONG GROUP	23,8
PANHUA GROUP	29,7
UNION STEEL CHINA	26,8
SAMARBEJDSVILLIGE VIRKSOMHEDER, DER IKKE INDGIK I STIKPRØVEN	26,8
ALLE ANDRE SELSKABER	44,7

- (455) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, udgør den samlede subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, 26,8 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vægtede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven.

- (456) For alle andre kinesiske eksportørers vedkommende fastslog Kommissionen først graden af samarbejde. Sammenligningen mellem importoplysninger fra Eurostat og eksportmængden til Unionen af den pågældende vare, som virksomhederne har indberettet for UP, viser, at de kinesiske eksporterende producenter var meget ikke-samarbejdsvillige, nemlig 58 %. På grund af dette lave samarbejdsniveau fastsættes den samlede subsidiemargen for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder til samme niveau som de samlede subsidiesatser for alle ikke-samarbejdsvillige virksomheder for alle de subsidieordninger, der blev undersøgt, nemlig 44,7 %.

4. SKADE

4.1. EU-PRODUKTIONEN OG EU-ERHVERVSGRENEN

- (457) Alle foreliggende oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indsamlet af EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, og de kontrollerede spørgeskemabesvarelser indsendt af EU-producenterne i stikprøven blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion for den betragtede periode.

(458) I undersøgelsesperioden blev der fremstillet stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, af 22 producenter i Unionen. På det grundlag, som er omtalt i foregående betragtning, blev den samlede EU-produktion anslået til ca. 4 018 310 ton i undersøgelsesperioden. De EU-producenter, der tegner sig for den samlede produktion i Unionen, udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, i det følgende benævnt "EU-erhvervsgrenen".

4.2. FASTLÆGGELSE AF DET RELEVANTE EU-MARKED

(459) I forbindelse med undersøgelsen blev det konkluderet, at en væsentlig del af produktionen hos EU-producenterne i stikprøven var beregnet til bunden anvendelse, dvs. ofte ganske enkelt overført (uden faktura) og/eller leveret til overførselspriser inden for samme virksomhed eller gruppe af virksomheder med henblik på yderligere forarbejdning i efterfølgende produktionsled.

(460) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen led skade, og fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation blev det undersøgt, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.

(461) For at få et så fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation som muligt blev der indhentet og analyseret oplysninger om alle aktiviteter i forbindelse med stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og det blev fastslået, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller det frie marked.

(462) Med hensyn til salg og salgspriser på EU-markedet og markedsandel blev det konstateret, at en anvendelig analyse og evaluering af disse indikatorer måtte koncentreres om situationen på det frie marked.

(463) De andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges med henvisning til den samlede aktivitet og derved indbefatte bunden anvendelse og bundet salg. Produktionen, kapaciteten, kapacitetsudnyttelsen, investeringerne, lagrene, beskæftigelsen, produktiviteten, lønningerne samt evnen til at tilvejebringe kapital afhænger af den samlede aktivitet, uanset om produktionen er bundet eller sælges på det frie marked.

4.3. EU-FORBRUG

(464) EU-erhvervsgrenen sælger samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder og sælger/overfører den til forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på yderligere forarbejdning i efterfølgende produktionsled, f.eks. stålservicecentre.

(465) Ved beregningen af det åbenbare EU-forbrug af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, tilføjede institutionerne den samlede mængde stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, som blev importeret til Unionen i henhold til Eurostats statistikker, og salgsmængden og den bundne anvendelse af samme vare i Unionen produceret af EU-erhvervsgrenen, jf. oplysningerne i klagen, som blev verificeret under kontrolbesøg hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

(466) Eurostats importtal er imidlertid baseret på fuldstændige KN-koder, og det står klart, at importen ikke er den undersøgte vare for en del af disse KN-koder.

(467) På dette grundlag udviklede det samlede EU-forbrug sig således:

	2008	2009	2010	UP
Forbrug (ton)	5 197 716	3 879 380	4 548 528	4 811 310
Indeks (2008 =100)	100	75	88	93

(468) Det samlede forbrug på EU-markedet svandt med 7 % i den betragtede periode. Mellem 2008 og 2009 var der et fald på ca. 24 %, som hovedsagelig skyldtes de globale negative virkninger af den økonomiske krise, især inden for byggeriet. Herefter begyndte forbruget igen at stige med i alt 24 % fra 2009 til UP, men det lå stadig under det oprindelige niveau fra 2008.

4.4. IMPORT FRA DET PÅGÆLDENDE LAND OG MARKEDSANDEL

(469) Importen til Unionen fra Kina udviklede sig som følger i den betragtede periode:

	2008	2009	2010	UP
Importmængde fra Kina (ton)	472 988	150 497	464 582	702 452
Indeks (2008 =100)	100	32	98	149
Markedsandel (%)	9,1	3,9	10,2	14,6
Indeks (2008 =100)	100	43	112	160

Kilde: Eurostat.

(470) Trods det faldende forbrug steg importen fra Kina markant (49 %) i den betragtede periode. Som følge af de negative virkninger af den økonomiske krise faldt den drastisk i 2009, men den begyndte derefter at stige med så stor hast, at stigningen fra 2009 til UP var så imponerende som 367 %.

(471) Ligeledes steg den kinesiske imports markedsandel med 60 % i løbet af den betragtede periode. Selv om den blev mere end halveret fra 2008 til 2009, udviste den en imponerende stigende tendens fra 2009 til UP og steg med 275 %.

4.4.1. IMPORTPRISER OG PRISUNDERBUD

Import fra Kina	2008	2009	2010	UP
Gennemsnitlig pris (EUR/ton)	875	728	768	801
Indeks (2008 =100)	100	83	88	91

Kilde: Eurostat.

(472) Den gennemsnitlige importpris fra Kina faldt med 9 % i den betragtede periode. Mellem 2008 og 2009 faldt den markant med 17 %, hvorefter den steg med fem procentpoint mellem 2009 og 2010 og med yderligere tre procentpoint i UP.

(473) Prisen for import fra Kina lå konstant under EU-erhvervsgrenens salgspriser i hele den betragtede periode. I 2009 i krisens værste tid kunne selv et prisunderbud på 17 %, jf. tabellen ovenfor, ikke hjælpe den kinesiske import til at bevare markedsandelen i en situation med et pludseligt fald i forbruget og en væsentlig nedgang i markedet, men vedvarende underbud i de efterfølgende år forklarer den markante imponerende stigning i markedsandelen for importen fra Kina mellem 2009 og UP.

(474) For at fastslå prisunderbuddet i UP blev de vægtede gennemsnitlige priser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vægtede gennemsnitlige priser pr. varetype for import fra de samarbejdsvillige kinesiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen.

(475) Omkostningerne efter import, jf. ovenstående betragtning, blev beregnet på grundlag af efterprøvede data fra to ikke forretningsmæssigt forbundne importører af den pågældende vare.

(476) Prissammenligningen blev foretaget for den enkelte transaktion i samme handelsled, efter passende justering og med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen viste vægtede gennemsnitlige underbudsmargener for de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter på op til 20,2 % udtrykt som en procentdel af omsætningen i UP for EU-producenterne i stikprøven.

(477) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en eksporterende producent om yderligere oplysninger om beregning af prisunderbuddet, når der ikke var tale om præcist sammenfald mellem den varetype, der blev eksporteret fra Kina, og den varetype, som EU-erhvervsgrenen sælger på EU-markedet. De bad også om oplysninger om, hvorvidt man havde foretaget en justering for de fysiske forskelle, når man ikke havde fundet noget præcist sammenfald.

(478) Når der ikke forelå et præcist sammenfald mellem den eksporterede varetype og den varetype, som EU-erhvervsgrenen sælger, sammenlignede Kommissionen den eksporterede varetype med den mest sammenlignelige varetype, som sælges af EU-erhvervsgrenen. I disse tilfælde sammenlignede man med den mest sammenlignelige varetype, når den eneste forskel var underlagets tykkelse.

(479) Når der fandtes mere end én varetype, der var mest sammenlignelig, sammenlignede Kommissionen den eksporterede varetype med den billigste varetype, der blev solgt på EU-markedet, uanset om sidstnævnte havde et tykkere eller tyndere underlag. Derfor fandt man det ikke nødvendigt at foretage justeringer for fysiske forskelle.

5. EU-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

5.1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(480) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, undersøgte institutionerne alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation.

(481) Oplysningerne fra klageren vedrørende samtlige EU-producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, blev krydstjekket med andre tilgængelige kilder og de efterprøvede data fra EU-producenterne i stikprøven og anvendt til at opstille makroøkonomiske indikatorer som f.eks. EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, bundne salg, beskæftigelse og produktivitet.

(482) De data, der blev indsendt af og kontrolleret hos de seks EU-producenter i stikprøven, blev anvendt til at opstille mikroøkonomiske indikatorer, som f.eks. enhedspris, enhedsomkostninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at rejse kapital, lagerbeholdninger og arbejdskraftomkostninger.

5.2. OPLYSNINGER VEDRØRENDE EU-ERHVERVSGRENNEN SOM HELHED

5.2.1. PRODUKTION, PRODUKTIONSKAPACITET OG KAPACITETSUDNYTTELSE

(483) Alle foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger anført i klagen, oplysninger indhentet fra EU-producenterne før og efter undersøgelsens start og de kontrollerede spørgeskemabesvarelser indsendt af EU-producenterne i stikprøven, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion for den betragtede periode.

	2008	2009	2010	UP
Produktionsmængde (tons)	4 447 780	3 514 965	3 992 209	4 018 310
Indeks (2008 =100)	100	79	90	90
Produktionskapacitet (tons)	6 007 536	6 128 301	6 099 587	5 923 311
Indeks (2008 =100)	100	102	102	99
Kapacitetsudnyttelse (%)	74	57	65	68
Indeks (2008 =100)	100	77	88	92

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser

(484) Ovenstående tabel viser, at produktionen faldt med 10 % i den betragtede periode. I tråd med et fald i

efterspørgslen faldt produktionen markant i 2009, hvorefter den delvist genfandt sit tidligere niveau i 2010. Selv om forbruget steg i UP, lå produktionsmængden i det store og hele på samme niveau som i 2010.

(485) Produktionskapaciteten var stabil i den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen fulgte produktionens tendens og faldt med 8 % i den betragtede periode.

5.2.2. SALGSMÆNGDE, MARKEDSANDEL OG VÆKST

	2008	2009	2010	UP
Salgsmængde (ton)	2 951 468	2 280 304	2 643 923	2 592 540
Indeks (2008 =100)	100	77	90	88
Markedsandel (ton) (%)	56,8	58,8	58,1	53,9
Indeks (2008 =100)	100	104	102	95

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser

(486) I 2009 faldt EU-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder markant med 23 %. I 2010 steg salgsmængden med 13 procentpoint, men faldt derefter med to procentpoint i UP.

(487) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 2,9 procentpoint i den betragtede periode. Efter en stigning i markedsandelen i 2009 faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel i 2010 og UP med det resultat, at den var 5 % mindre i UP end i 2009. Dette skete på baggrund af en stigning på over 24 % i forbruget fra 2009 til udgangen af UP. EU-erhvervsgrenen var således ikke i stand til at udnytte det stigende forbrug til at øge salgsmængden og genvinde en del af de markedsandele, den tidligere havde tabt.

(488) Mens EU-forbruget faldt med 7 % i den betragtede periode, og EU-erhvervsgrenens salgsmængde til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder faldt med 12 %, faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 2,9 procentpoint fra 56,8 % i 2008 til 53,9 % i UP.

5.2.3. BESKÆFTIGELSE OG PRODUKTIVITET

	2008	2009	2010	UP
Beskæftigelse (i FTÆ)	7 088	6 470	6 097	6 046
Indeks (2008 =100)	100	91	86	85
Produktivitet (ton pr. FTÆ)	627	543	655	665
Indeks (2008 =100)	100	87	104	106

Kilde: Klagen, spørgeskemabesvarelser og Eurofer

- (489) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen fulgte en gradvist faldende tendens. Det samlede antal medarbejdere målt i fuldtidsækvivalenter (FTÆ) i erhvervsgrenen faldt således med 15 % i den betragtede periode og nåede sit laveste niveau i UP. Produktiviteten steg dog med 6 % i den betragtede periode, hvilket viser, at erhvervsgrenen også søgte at rationalisere produktionsomkostningerne.

5.2.4. BUNDEN ANVENDELSE OG BUNDET SALG

	2008	2009	2010	UP
Bunden anvendelse og bundet salg (ton)	1 135 987	914 412	986 386	970 757
Indeks (2008 =100)	100	80	87	85
Markedsandel (%)	22	24	22	20
Indeks (2008 =100)	100	108	99	92

Kilde: Klagen og efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven

- (490) Som anført i betragtning 459 er der et stort marked for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i Unionen, som består af EU-erhvervsgrenens anvendelse af disse stålprodukter i efterfølgende produktionsled.
- (491) Det blev konstateret, at den bundne anvendelse og det bundne salg var beregnet til yderligere forarbejdning hos virksomhederne selv eller deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder inden for de grupper af EU-producenter i stikprøven, der hovedsagelig beskæftiger sig med byggematerialer, altså slutbrugere af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.
- (492) Ud fra ovenstående blev det slået fast, at EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse og bundne salg udgjorde 24 % af den samlede produktionsmængde i UP. I den betragtede periode faldt den bundne anvendelse og de tilknyttede salgsmængder med 15 %, og markedsandelen faldt med 8 %.

- (493) Undersøgelsen viste, at der ikke var nogen væsentlig forskel mellem den bundne anvendelse og det bundne salg, når man ser på varens endelige anvendelsesformål. Der blev angivet bunden anvendelse i virksomheder, hvor produktionen i de efterfølgende led fandt sted i samme juridiske enhed, hvorimod det bundne salg foregik med faktura til andre juridiske enheder. Prisfastsættelsen for både bunden anvendelse og bundet salg til forretningsmæssigt forbundne parter var desuden meget ens, dvs. at der blev opkrævet en rimelig pris ("kostpris plus avance-metoden" eller "cost plus") ved salg til både forretningsmæssigt forbundne virksomheder og interne produktionsenheder i efterfølgende led hos virksomhederne i stikprøven.

- (494) Den gennemsnitlige værdi pr. ton var således stabil i den betragtede periode og var 3 % lavere end salgsprisen ved salg fra EU-producenterne i stikprøven til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i UP. Denne prisforskel blev ikke anset for at være af betydning, og udviklingen i prisen for bundet salg følger udviklingen i prisen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder.

	2008	2009	2010	UP
Bunden anvendelse og bundet salg (EUR/ton)	962	802	901	965
Indeks (2008 =100)	100	83	94	100

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven

- (495) I betragtning af, at hovedparten af det bundne salg og den bundne anvendelse var beregnet på produktion af byggematerialer i efterfølgende led hos EU-producenterne, var dette salg og denne bundne anvendelse også indirekte udsat for konkurrence fra andre markedsaktører, herunder den subsidierede import fra Kina. Den interne efterspørgsel efter produktion i efterfølgende led afhang af muligheden for at sælge disse produkter på det frie marked, som ikke var påvirket af den subsidierede import af produkter, som er overtrukket med organisk materiale. Det kan således konkluderes, at de faldende mængder og markedsandele i den betragtede periode skyldtes konkurrencen fra den subsidierede import fra Kina.

5.3. OPLYSNINGER VEDRØRENDE EU-PRODUCENTERNE I STIKPRØVEN

5.3.1. GENNEMSITLIGE ENHEDSSALGSPRISER I UNIONEN OG PRODUKTIONSOMKOSTNINGER

	2008	2009	2010	UP
Enhedspris i Unionen ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR pr. ton)	1 023	805	911	994

	2008	2009	2010	UP
Indeks (2008 =100)	100	79	89	97
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	925	884	893	978
Indeks (2008 =100)	100	95	97	106

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven

- (496) De gennemsnitlige salgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen faldt med 3 % i den betragtede periode. Det største fald på 21 % indtraf i 2009 i tråd med det faldende forbrug. I perioden fra 2009 til UP steg priserne med 23 % i takt med et stigende forbrug og stigende salgsmængder, men nåede dog ikke niveauet fra 2008.

- (497) Samtidig steg de gennemsnitlige omkostninger til produktion og salg af samme vare med 6 % i den betragtede periode, hvilket medførte en stigning i omkostningerne til råvarer.

- (498) Efter et fald i enhedsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på 21 % i 2009 begyndte enhedsprisen at stige igen. I 2010 og UP oplevede EU-erhvervsgrenen en stigning i omkostningerne sammenholdt med 2009 og kunne kun i begrænset omfang øge priserne for at dække dem, akkurat nok til at holde rentabiliteten på samme niveau for 2010 og UP. Dette resulterede dog i et yderligere tab af markedsandele, idet de kinesiske importpriser konstant lå under EU-erhvervsgrenens priser.

5.3.2. RENTABILITET, LIKVIDITET, INVESTERINGER, INVESTERINGSAFKAST OG EVNEN TIL AT TILVEJEBRINGE KAPITAL

	2008	2009	2010	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	6,7	- 9,3	2,8	2,6
Indeks (2008 =100)	100	- 138	41	39
Likviditet (EUR)	328 190 880	211 298 356	152 030 083	204 650 414
Indeks (2008 =100)	100	64	46	62
Investeringer (EUR)	55 717 957	4 537 128	12 530 132	15 302 264
Indeks (2008 =100)	100	8	22	27
Investeringsafkast	13,8	- 13,9	5,9	6
Indeks (2008 =100)	100	- 101	43	44

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven

- (499) EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. I 2009 faldt EU-erhvervsgrenens rentabilitet markant og resulterede i et tab på 9,3 %. Fra 2010 begyndte rentabiliteten igen at stige, men de stigende produktionsomkostninger forhindrede EU-producenterne i at nå det niveau, der blev betragtet som sundt og bæredygtigt for erhvervsgrenen (6,7 %). Rentabiliteten faldt i hele den betragtede periode med 61 %.
- (500) Tendensen for likviditeten fulgte i et vist omfang den negative tendens i rentabiliteten. Det laveste niveau blev nået i 2010. Investeringsafkastet faldt ligeledes med 56 % fra 13,8 % i 2008 til 6 % i UP.

- (501) Udviklingen i rentabiliteten, likviditeten og investeringsafkastet i den betragtede periode begrænsede EU-erhvervsgrenens evne til at investere i sine aktiviteter og underminerede dens udvikling. EU-erhvervsgrenen formåede at foretage omfattende investeringer i begyndelsen af den betragtede periode, men derefter faldt investeringerne markant i 2009, idet de faldt med 73 % i alt i den betragtede periode.

- (502) Strukturen i EU-erhvervsgrenen, der i et vist omfang består af store multinationale integrerede stålvirksomheder, betød, at disse selskabers evne til at rejse kapital ikke var påvirket af de dårlige finansielle resultater i sektoren for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale.

5.3.3. LAGERBEHOLDNINGER

	2008	2009	2010	UP
Slutlagre (ton)	116 852	97 533	124 848	130 593
Indeks (2008 =100)	100	83	107	112

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven

- (503) For de seks EU-producenter i stikprøven udgjorde lagerbeholdningerne ca. 8 % af produktionsmængden i UP. Slutlagrene steg med 12 % i den betragtede periode. Det skal dog bemærkes, at lagerbeholdningerne ikke er en afgørende indikator for erhvervsgrenen, idet produktionen hovedsagelig finder sted efter ordre, og den største stigning i lagerbeholdningerne fandt sted fra 2009 til UP og faldt sammen med stigningen i den subsidierede import fra Kina.

5.3.4. BESKÆFTIGELSE, LØNNINGER OG PRODUKTIVITET

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. medarbejder (i EUR, EU-producenter i stikprøven)	60,959	57,892	58,637	62,347
Indeks (2008 =100)	100	95	96	102

- (504) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven steg med kun 2 % i den betragtede periode, hvilket er lavere end inflationen. Undersøgelsen viste, at producenterne i stikprøven foretog omfattende besparelser i navnlig de generelle og administrative omkostninger og dermed bestræbte sig på at være mere effektive.

5.3.5. VIRKNINGER AF TIDLIGERE DUMPING ELLER SUBSIDIERING

- (505) Da der er tale om den første antisubsidieprocedure vedrørende den pågældende vare, foreligger der ingen oplysninger med henblik på at evaluere de mulige virkninger af tidligere dumping eller subsidiering.

5.4. DEN FAKTISKE SUBSIDIEMARGENS OMFANG

- (506) De fastslåede margener, jf. ovenfor i afsnittet om subsidier, ligger alle væsentligt over bagatelgrænsen. I

betragtning af omfanget af og priserne på den subsidierede import fra Kina kan virkningerne af de faktiske subsidiemargener for EU-markedet ikke anses for at være ubetydelige.

5.5. KONKLUSION VEDRØRENDE SKADE

- (507) Undersøgelsen viste, at samtlige skadesindikatorer (undtagen for produktivitet) forværredes eller ikke udviklede sig i tråd med forbruget i den betragtede periode.
- (508) I løbet af den betragtede periode steg mængden af importerede varer fra Kina betydeligt i en situation med faldende forbrug. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde med 12 %, og markedsandelen faldt fra 56,8 % i 2008 til 53,9 % i UP. Selv om forbruget igen steg med 24 % fra 2009 til UP efter det år, hvor den økonomiske krise påvirkede efterspørgslen, var EU-erhvervsgrenens markedsandel faldende. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at genvinde de tabte markedsandele i lyset af den markante stigning i den subsidierede import fra Kina til EU-markedet. Den subsidierede lavprisimport steg i den betragtede periode og underbød konstant EU-erhvervsgrenens priser.
- (509) Desuden blev skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, f.eks. likviditet og rentabilitet, alvorligt påvirket. Herved blev EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital og foretage investeringer også undermineret.
- (510) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

6.1. INDLEDNING

- (511) I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, blev det undersøgt, om den subsidierede import af den pågældende vare med oprindelse i Kina har forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import.

6.2. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

- (512) Undersøgelsen viste, at EU-forbruget faldt med 7 % i den betragtede periode, mens mængden af subsidieret import fra Kina steg markant, dvs. med ca. 49 %, og markedsandelen for denne import steg også med 63 % fra 9,1 % i 2008 til 14,6 % i UP. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde til ikke forretningsmæssigt forbundne parter med 12 %, og markedsandelen for dette salg faldt med 2,9 % fra 56,8 % i 2008 til 53,9 % i UP.
- (513) Mens importen fra Kina også blev påvirket af den økonomiske krise og faldt med 68 % fra 2008 til 2009, steg den dog igen fra 2009 til UP i et meget hurtigt tempo med over 367 % ved udgangen af UP, selv om EU-forbruget kun steg med 24 % i denne periode. Ved at sænke enhedsprisen med 9 % i forhold til 2008 og ved at underbyde EU-erhvervsgrenen med 20,2 % i UP steg markedsandelen for den kinesiske import fra 2008 til UP med 60 % og nåede op på 14,6 %.
- (514) Samtidig faldt EU-producenternes salgsmængder til ikke forretningsmæssigt forbundne parter i alt med 12 % fra 2008 til UP. På det tidspunkt, hvor der var genopsving på markedet fra 2009 til UP, var EU-erhvervsgrenen kun

i stand til at øge sine salgsmængder til ikke forretningsmæssigt forbundne parter med 13 %, men tabte samtidig markedsandele på 8 % og havde derfor kun i begrænset omfang fordel af det øgede forbrug. Den kinesiske import havde størst fordel af det stigende forbrug og lagde stor afstand til de øvrige markedsaktører.

- (515) De gennemsnitlige importpriser fra Kina faldt med 9 % i den betragtede periode. Selv om priserne var stigende efter det markante fald i 2009, lå de dog konstant under EU-erhvervsgrenens priser fra 2009 til UP. Enhedsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen faldt med kun 3 % og udviste en vis modstandskraft over for pristryk fra den kinesiske import. Disse priser blev tydeligvis båret oppe på bekostning af mindre salgsmængder og faldende rentabilitet på dette salg, idet den faldt med 61 % fra 6,7 % i 2008 til 2,6 % i UP.
- (516) Ud fra ovenstående blev det konkluderet, at stigningen i subsidieret import fra Kina til priser, der konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser, havde en afgørende indvirkning på den væsentlige skade, som blev forvoldt EU-erhvervsgrenen, hvilket har afholdt EU-erhvervsgrenen fra fuldt ud at få fordel af stigningen i EU-forbruget.

6.3. ANDRE FAKTORERS INDVIRKNING

6.3.1. IMPORT FRA TREDJELANDE

Land		2008	2009	2010	UP
Sydkorea	Mængde (ton)	228 123	226 568	173 935	237 164
	Indeks (2008 =100)	100	99	76	104
	Markedsandel (%)	4,4	5,8	3,8	4,9
	Indeks (2008 =100)	100	133	87	112
Indien	Gnms. pris	901	727	846	903
	Indeks (2008 =100)	100	81	94	100
	Mængde (ton)	159 999	149 138	155 384	141 391
	Indeks (2008 =100)	100	93	97	88
Andre lande	Markedsandel (%)	3,1	3,8	3,4	2,9
	Indeks (2008 =100)	100	125	111	95
	Gnms. pris	932	667	773	824
	Indeks (2008 =100)	100	72	83	88

Land		2008	2009	2010	UP
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	64	50	67
	Markedsandel (%)	4,8	4,1	2,7	3,5
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	85	57	72
	Gnms. pris	951	809	924	955
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	85	97	100
I alt – alle andre tredjelande end Kina	Mængde (ton)	637 274	534 167	453 637	545 562
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	84	71	86
	Markedsandel (%)	12,3	13,8	10,0	11,3
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	112	81	92
	Gnms. pris	929	735	842	898
	<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	79	91	97

Kilde: Eurostat

(517) Mens importen fra Kina udgjorde 56 % af al import i Unionen i UP, var andre vigtige kilder til import Republikken Indien ("Indien") (11 %) og Sydkorea (19 %). Importen fra Indien faldt i modsætning til importen fra Kina med sammenlagt 12 % i den betragtede periode og mistede 5 % i markedsandele, til trods for at gennemsnitsprisen faldt markant med 12 %. Importen fra Sydkorea steg med kun 4 %, mens gennemsnitsprisen forblev på samme niveau som i 2008. Markedsandelen for importen fra Indien var på 2,9 % i UP, mens importen fra Sydkorea havde en markedsandel på 4,9 %.

(518) Import fra andre lande udgjorde 14 % af den samlede import og faldt med 33 %, og den gennemsnitlige pris forblev på samme niveau som i 2008.

(519) Selv om gennemsnitsprisen for al anden import lå under EU-erhvervsgrenens prisniveau, er virkningen af denne import sandsynligvis kun marginal. For det første er det ikke over for Kommissionen blevet dokumenteret, at importen fra andre kilder blev forhandlet på illoyal vis. Til forskel fra importen fra Kina forblev det generelle prisniveau fra andre vigtige kilder til import for det andet ret stabilt i den betragtede periode, hvilket viser, at EU-erhvervsgrenen med held kan konkurrere med denne import i markedssegmenterne. For det tredje er importen fra andre lande faldet i den betragtede periode og er stadig på et lavt niveau, både generelt og for de vigtigste eksportlande individuelt. Desuden bekræfter den faldende markedsandel for anden import, at denne import ikke kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade.

6.3.2. EU-ERHVERVSGRENENS EKSPORTRESULTATER

	2008	2009	2010	UP
Eksport, Eurostat (ton)	669 790	612 204	580 477	605 760
<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	91	87	90
Gennemsnitspris (EUR/ton)	1 068	937	995	1 092
<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	88	93	102
Eksport fra EU-producenterne i stikprøven	53 542	46 516	48 102	46 228
<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	87	90	86
Gennemsnitlig salgspris (EUR/ton)	1 086	826	984	1 132
<i>Indeks (2008 =100)</i>	100	76	91	104

Kilde: Eurostat og verificerede spørgeskemabesvarelser

(520) EU-erhvervsgrenens samlede eksport til tredjelande af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, faldt ifølge Eurostat med 10 % i den betragtede periode. Gennemsnitsprisen har dog været relativt høj, og den steg med 2 % i den betragtede periode. Eksporten udgjorde 15 % af den samlede EU-produktion og

bidrog som sådan til, at EU-erhvervsgrenen kunne realisere stordriftsfordele og nedbringe de samlede produktionsomkostninger. Det kan således konkluderes, at EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet ikke kunne udgøre en potentiel årsag til den væsentlige skade.

- (521) Dette generelle billede gentager sig i eksporten til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i tredjelande fra EU-producenterne i stikprøven. Denne eksport faldt med 14 % i den betragtede periode, men eksportprisen pr. enhed har dog konstant været højere (gennemsnitligt 2-14 % afhængigt af året) end prisen i Unionen.

6.3.3. KLAGERNES EGEN IMPORT FRA KINA

- (522) Det blev i forbindelse med undersøgelsen og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdet, at klagerne (gennem deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder) selv importerede den pågældende vare fra Kina, og at denne import udgjorde 20-40 % af den samlede import fra Kina. Der blev imidlertid ikke forelagt dokumentation til støtte for påstanden. Efter en gennemgang af denne påstand og af de efterprøvede tal fra EU-producenterne i stikprøven blev det konstateret, at EU-producenterne kun importerede ca. 10 000 ton i UP, hvilket i vid udstrækning lå på niveau med oplysningerne i klagen. Det konstateredes, at EU-producenternes forretningsmæssigt forbundne virksomheder importerede en lignende mængde, som ikke blev offentliggjort i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29. Denne import udgjorde i alt kun ca. 2-3 % af den samlede import fra Kina. Det kan således ikke konkluderes, at klagerne import fra Kina foregik i mængder og i et mønster, der kunne rejse tvivl om deres egen status som EU-producenter, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, litra a), eller påføre dem skade. Derfor afvises påstanden.

6.3.4. BUNDEN ANVENDELSE OG BUNDET SALG

- (523) En række interesserede parter har påstået, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes dens engagement i produktion af byggematerialer (f.eks. sandwichpaneler, trapezformede plader mv.) i de efterfølgende led enten direkte eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder i grupperne. Det blev navnlig hævdet, at EU-erhvervsgrenen stillede stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til rådighed for sine egne aktiviteter i de efterfølgende led til en lavere pris end til de ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder og dermed "subsidierede" virksomhederne i gruppen og satte dem i stand til at underbyde deres konkurrenter i de efterfølgende segmenter.
- (524) Som det fremgår af ovenstående, var den gennemsnitlige værdi af den bundne anvendelse og det bundne salg pr. ton kun 3 % lavere end salgsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i UP. Undersøgelsen viste, at den bundne anvendelse og det bundne salg sandsynligvis selv blev påvirket indirekte af urimelig konkurrence fra

den subsidierede import. Hvis der havde været en fordel for EU-producenternes aktivitet i de efterfølgende led, som det blev påstået, ville denne være fremgået af sammenligningen mellem priserne på bundet salg og salgspriserne til ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Påstanden afvises derfor.

- (525) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CISA igen, at EU-erhvervsgrenen stiller stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til rådighed for sine forretningsmæssigt forbundne aktiviteter i de efterfølgende led til en "subsidieret" pris, hvorved de underbyder deres konkurrenter i de efterfølgende segmenter. Der blev imidlertid ikke fremlagt bevismateriale, som kan ændre Kommissionens konklusion i betragtning 524, dvs. at prisforskellen mellem salg til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne enheder var begrænset (2 %), og at der ikke var tale om selvpåført skade.
- (526) CISA anfægtede også oplysningerne om produktionsomkostningerne ved stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og videre ved prisen på sådanne produkter, der sælges til forretningsmæssigt forbundne virksomheder. I lyset af salgsprisen på varmgalvaniserede ruller, et råstof til fremstilling af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, påstår de, at produktionsprisen på stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i undersøgelsesperioden ikke kan overstige 900 EUR/TON.
- (527) For det første fremgik det ikke klart, hvorvidt alle udgifter såsom generalomkostninger og administrationsomkostninger samt finansieringsomkostninger var omfattet af de samlede omkostninger, som CISA henviste til. For det andet kontrollerede Kommissionen produktionsomkostningerne for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, hos alle EU-producenter i stikprøven og finder det godtgjort, at de samlede produktionsomkostninger omfattede råvarer, forarbejdning, generalomkostninger og administrationsomkostninger samt finansieringsomkostninger osv.
- (528) CISA hævdede herefter, at salg af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til forretningsmæssigt forbundne parter sker med tab og derfor påfører EU-erhvervsgrenen skade. Dette er baseret på en sammenligning af de samlede produktionsomkostninger (978 EUR/TON) i forhold til gennemsnitsprisen på det tilhørende salg (965 EUR/TON).

- (529) Selv om det er korrekt, at en simpel matematisk sammenligning viser, at salg til forretningsmæssigt forbundne parter sker med tab, vil dette forudsætte, at EU-erhvervsgrenen har samme niveau for generalomkostninger og administrationsomkostninger og andre faste salgsomkostninger på bundet salg som på salg til ikke forretningsmæssige forbundne virksomheder. Som det

fremgår af betragtning 493, foregik salget til forretningsmæssigt forbundne virksomheder efter "cost-plus"-metoden, og derfor fik EU-erhvervsgrenen dækket sine omkostninger ved disse salg.

6.3.5. DEN ØKONOMISKE KRISE

- (530) Den økonomiske krise og dens virkning på byggesektoren forklarer i hvert tilfælde til dels faldet i efterspørgslen og pristrykket i den betragtede periode. I 2009 faldt forbruget med 25 %, jf. ovenfor. Fra 2010 begyndte markedet imidlertid at rette sig igen, og mellem 2009 og udgangen af UP var forbruget steget med 24 %.
- (531) I analysen af skade og årsagssammenhæng blev der dog foretaget en sontring mellem markedsafmatningen i 2009 og den efterfølgende genrejsning fra 2009 til UP. Det fremgik klart af analysen af skade og årsagssammenhæng, at importen fra Kina fuldt ud fik fordel af genrejsningen i forbruget og desuden konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser, hvorved den vendte muligheden for at give alle aktører lige muligheder for at genrejse sig efter faldet til en vedvarende kamp for overlevelse.
- (532) Efter udløbet af fristen for bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde en interesseret part opmærksom på den meddelte lukning af en fabrik i Belgien og på den omstændighed, at force majeure forårsagede vanskeligheder for den normale produktion og transporten fra andre produktionsanlæg i Belgien. Den interesserede part hævdede, at dette er udtryk for en manglende forsyningssikkerhed for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i Unionen og at dette begrundede, at importører og brugere frit skulle kunne importere deres stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, fra enten Unionen eller Kina.
- (533) Disse påstande må afvises. Da kapacitetsudnyttelsen i Unionen er lav, er problemet ikke manglende forsyningssikkerhed, idet EU-erhvervsgrenen råder over tilstrækkelig kapacitet. Under alle omstændigheder producerede de produktionsanlæg, der lukkes i Belgien, ikke stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Forsyningssikkerheden er naturligvis vigtig, men den foreslåede told har i dette tilfælde ikke til formål at stoppe forsyningerne af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, fra Kina, kun at hindre dumping af disse på EU-markedet.

6.3.6. STRUKTURBESTEMT OVERKAPACITET

- (534) En række interesserede parter har påstået, at årsagen til den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, som overvejende er vertikalt integrerede stålproducenter, ikke har

været importen fra Kina, men derimod skyldtes strukturelle problemer i Unionens stålindustri såsom overkapacitet. Det blev desuden påstået, at konsolideringen af stålindustrien, som fandt sted før den betragtede periode, havde ført til overkapacitet, og at en eventuel skade var en konsekvens af for mange produktionsanlæg.

- (535) Produktionen af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, er ganske rigtigt en kapitalintensiv aktivitet, og industrien har forholdsvis høje faste omkostninger. Konsolideringen af stålindustrien, som fandt sted før den betragtede periode, resulterede imidlertid ikke i overkapacitet. Efter en mindre stigning i installeret kapacitet i 2009 reducerede industrien sin kapacitet i 2010 og igen i UP. Den installerede kapacitet i UP var lavere end Unionens samlede forbrug, og hvis efterspørgslen i UP atter var nået op på niveauet fra 2008, og EU-erhvervsgrenen havde været i stand til at udnytte denne efterspørgselsstigning, ville kapacitetsudnyttelsen have været ca. 74 %.
- (536) De negative virkninger af overkapaciteten kan kun i meget begrænset omfang tilskrives EU-producenterne af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Undersøgelsen viste for det første, at EU-erhvervsgrenen tydeligvis har taget skridt til at understøtte effektiviteten, idet produktiviteten steg med 6 % for hele erhvervsgrenen. For det andet har vedvarende investeringer i produktionslinjer og fleksibilitet i anvendelsen heraf til produktion af andre varer bidraget til at opnå stordriftsfordele og nedbringe de faste udgifter. Med et fald i stikprøvevirksomhedernes kapacitetsudnyttelse på 18 % i den betragtede periode steg de gennemsnitlige produktionsomkostninger således kun med 6 %, inkl. stigningen i råvareudgifterne. Det kan således ikke konkluderes, at overkapaciteten ville bryde årsagssammenhængen. Påstanden afvises derfor.

6.4. KONKLUSION OM ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (537) Det blev påvist, at der var en markant stigning i mængden af og markedsandelen for den subsidierede import fra Kina i den betragtede periode, især fra 2009 til UP. Det blev også konkluderet, at denne import konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet og navnlig i UP.
- (538) Stigningen i mængden af og markedsandelen for den subsidierede import til lavpris fra Kina faldt sammen med den negative udvikling i EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Denne situation forværredes i UP, hvor EU-erhvervsgrenen til trods for et stigende

forbrug ikke var i stand til at genvinde de tabte markedsandele og den tabte rentabilitet. Andre finansielle indikatorer som f.eks. investeringsafkastet stagnerede på 2010-niveau, og beskæftigelsen nåede sit laveste niveau.

- (539) Undersøgelsen af de andre kendte faktorer, som kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, afslørede, at disse faktorer ikke synes at være af en sådan art, at de bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (540) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der blev skelnet behørigt mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af den subsidierede eksport, konkluderedes det, at den subsidierede import fra Kina har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 6.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

- (541) Institutionerne undersøgte i overensstemmelse med grundforordningens artikel 31, om der til trods for ovenstående resultater er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre udligningsforanstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser i forbindelse med den pågældende vare, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.2. EU-ERHVERVSGRENENS INTERESSER

- (542) EU-erhvervsgrenen som helhed består af 22 kendte producenter, der tegner sig for hele EU's produktion af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Producenterne er beliggende i forskellige EU-medlemsstater og beskæftiger direkte mere end 5 400 personer i forbindelse med samme vare.
- (543) Ingen af disse producenter modsatte sig indledningen af denne undersøgelse. Hele EU-erhvervsgrenen oplevede en forværring af situationen, jf. de makroøkonomiske indikatorer ovenfor, og blev negativt påvirket af dumpingimporten.
- (544) EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af den subsidierede import fra Kina. Alle skadesindikatorer udviste en negativ tendens i den betragtede periode.

Navnlig skadesindikatorerne vedrørende EU-producenternes finansielle resultater, f.eks. investeringsafkast og rentabilitet, blev påvirket i alvorlig grad. Uden foranstaltninger forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation meget sandsynlig.

- (545) Det forventes, at indførelsen af udligningstold vil genoprette rimelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at tilpasse priserne på stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, så de afspejler omkostningerne i forbindelse med de forskellige komponenter og markedsvilkårene. Det kan forventes, at indførelsen af udligningsforanstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgrenen kan genvinde i det mindste en del af den markedsandel, der blev tabt i den betragtede periode, med en positiv indvirkning på dens rentabilitet og generelle økonomiske situation.
- (546) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil der kunne forventes yderligere tabte markedsandele, og EU-erhvervsgrenens rentabilitet vil sandsynligvis forværres. Dette ville ikke være bæredygtigt på mellemlang til lang sigt. Det er også sandsynligt, at enkelte producenter vil blive nødt til at lukke deres produktionsanlæg, idet de har haft tab i den betragtede periode. I betragtning af det påførte tab og de store investeringer i produktionen i begyndelsen af den betragtede periode kan det forventes, at de fleste EU-producenter ikke vil være i stand til at få dækket deres investeringer, hvis der ikke indføres foranstaltninger.
- (547) Det konkluderes derfor, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres udligningstold.

7.3. BRUGERNES OG IMPORTØRERNES INTERESSER

- (548) Som nævnt i betragtning 14 gav fem importører gav sig til kende, men kun to besvarede spørgeskemaet. Ud af de ca. 100 brugere, der var opført i klagen, gav 19 sig til kende og udtrykte interesse for undersøgelsen. Derefter udfyldte 10 virksomheder spørgeskemaet.
- (549) De mest aktive brugere og importører har indsendt skriftlige bemærkninger, og der blev afholdt flere høringer i forbindelse med undersøgelsen. Deres vigtigste påstande vedrørende indførelsen af foranstaltninger er analyseret herunder.
- (550) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger indkom der bemærkninger fra importører og andre interesserede parter. Der fremkom imidlertid ingen nye elementer ud over de nedenfor anførte.

7.3.1. KONKURRENCE PÅ EU-MARKEDET

- (551) Brugere og importører hævdede, at der ikke er tilstrækkelig konkurrence på EU-markedet for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og at importen fra Kina er nødvendig for at give større forhandlingsstyrke til de virksomheder, der importerer og bruger stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. Det blev også antydet, at EU-erhvervsgrenen indgår i oligopolistiske sammenhænge for at kontrollere markedet. EU-producenterne konkurrerer på de samme markeder og sælger ofte til de samme kunder eller til hinandens byggevirksomheder. Eftersom der ikke blev fremlagt dokumentation bortset fra anekdotiske klager vedrørende vanskelige prisforhandlinger, og da der i Unionen ud over de fem grupper af klagende EU-producenter findes endnu 11 producenter af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, hvoraf enkelte er meget store, og da der importeres varer fra mange andre lande, afvises denne påstand.

7.3.2. FORSYNINGSMANGEL

- (552) Brugere og importører påstod også, at indførelsen af foranstaltninger over for importen fra Kina ville skabe forsyningsmangel på EU-markedet for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale. I betragtning af, at der som beskrevet ovenfor findes mange forsyningskilder, og i betragtning af EU-erhvervsgrenens ledige produktionskapacitet, synes det ikke sandsynligt, at der vil opstå forsyningsmangel. Derfor afvises påstanden.

7.3.3. KONKLUSION OM BRUGERNES OG IMPORTØRERNES INTERESSER

- (553) De 10 samarbejdsvillige brugere tegnede sig for 7 % af den samlede import fra Kina i UP. Undersøgelsen viste, at samtlige brugere importerer fra flere lande. Importen fra Kina udgjorde i gennemsnit 15 % af deres samlede import af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale; desuden konkluderes det, at de største mængder blev indkøbt fra EU-producenter (73 %), og 12 % blev importeret fra andre tredjelande. Da den pågældende vare i høj grad er standardiseret, er betydningen af kundebinding temmelig relativ, og både brugere og importører kan forholdsvis nemt skifte leverandør for så vidt angår produktkvaliteten.
- (554) Undersøgelsen viste, at alle samarbejdsvillige brugere med undtagelse af én var rentable i den sektor, der bruger den pågældende vare, og deres rentabilitet i UP varierede mellem 1 % og 13 % afhængigt af virksomheden. Disse virksomheders rentabilitet var ikke afgørende afhængig af importen af den pågældende vare fra Kina.
- (555) De foreslåede foranstaltningers forventede virkninger blev vurderet ud fra brugernes spørgeskemabesvarelser. Selv

hvis man antager det mest usandsynlige scenarie for de samarbejdsvillige brugere, nemlig at de ikke vil kunne vælte prisstigningen over på aftagerne og vil være bundet til at importere fra Kina i de samme mængder som i UP, vil virkningen af tolden på deres produktionsomkostninger være en stigning på mellem 1 og 5 % og et fald i rentabiliteten på 1 til 2,8 procentpoint for hovedparten af importen og ca. 4 procentpoint for import med resttold. Det mere sandsynlige scenarie indebærer dog en betydelig mindre virkning end dette. Importen fra Kina udgør en forholdsvis lille del af brugernes aktiviteter, og det kan forventes, at omkostningsstigningen som følge af udligningsforanstaltningerne forholdsvis let kan væltes over på aftagerne. Da der ud over de mange EU-producenter findes mange alternative kilder til import, som ikke er pålagt foranstaltninger, i f.eks. Indien og Sydkorea, forventes det, at priserne på markedet efter indførelsen af foranstaltninger også vil tage højde for disse faktorer.

- (556) De to samarbejdsvillige importører tegnede sig for ca. 6 % af den samlede import fra Kina i UP; det nøjagtige beløb offentliggøres ikke i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29. Lige som brugerne har importørerne også forskellige leverandører uden for Kina. Det blev desuden konkluderet, at importørernes rentabilitet sandsynligvis vil blive mere påvirket af foranstaltningerne end brugernes, hvis de bibeholder det samme importmønster som i UP. I praksis forsøger importører og forhandlere dog at være endnu mere fleksible end brugerne, og de vil sandsynligvis være de første til at finde nye leverandører.

- (557) En del af brugernes og importørernes andel af fortjeningen fra den kinesiske import skyldes faktisk de kinesiske eksportørers urimelige prisforskelle og ikke en naturlig konkurrencefordel. Ved at skabe rimelige handelsvilkår på EU-markedet og korrigere de handelsforvridende virkninger af den subsidierede import vil markedet for stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, igen kunne blive et sundt marked med markedsøkonomiske vilkår og prisudvikling, og samtidig ikke stille andre aktører (brugere, producenter og slutbrugere), som ikke umiddelbart er i stand til at drage fordel af den subsidierede import, dårligere.

7.4. KONKLUSION VEDRØRENDE UNIONENS INTERESSER

- (558) I lyset af ovenstående blev det ud fra de foreliggende oplysninger om Unionens interesser konkluderet, at der ikke er tvingende grunde til ikke at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina.

8. ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

8.1. SKADESTÆRSKE

- (559) I betragtning af konklusionerne om subsidiering, deraf følgende skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres udligningsforanstaltninger for at hindre, at den subsidierede import forårsager yderligere skade for EU-erhvervsgrenen.
- (560) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev de konstaterede subsidiemargener taget i betragtning såvel som den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation, som EU-erhvervsgrenen har befundet sig i, til ophør.
- (561) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende subsidiering, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. i en situation uden subsidieret import. Det er opfattelsen, at den fortjeneste, der kan opnås uden subsidieret import, bør være baseret på år 2008, hvor den kinesiske import var mindre påfaldende på EU-markedet. Det blev derfor konstateret, at en fortjenstmargen på 6,7 % af omsætningen kunne anses for et passende minimum, som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet uden den skadevoldende subsidiering.
- (562) På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen på samme vare. Denne ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved, at ovennævnte fortjeneste på 6,7 % blev lagt til produktionsomkostningerne.
- (563) Den nødvendige prisstigning blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning af dels den vægtede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina justeret for omkostninger efter importen og told og dels den ikke-skadevoldende pris på varer, der solgtes af EU-erhvervsgrenen på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den gennemsnitlige cif-importværdi for de sammenlignede typer.
- (564) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede de interesserede parter brugen af 6,7 % som overskudsmål for EU-erhvervsgrenen og beskrivelsen af 2008 som et år, der var repræsentativt for rentabiliteten. Men deres argument om, at EU-erhvervsgrenens overskud i 2008 blev påvirket af finanskrisen, hvilket gjorde 2008 til et usædvanligt år, synes at pege i retning af, at overskuddet i 2008 er lavere, end industrien ville forvente i et normalt år. Dette argument afvises, idet man ikke fremlagde nogen beviser på, hvad EU-erhvervsgrenens overskud ville have været i 2008, hvis finanskrisen ikke var opstået.
- (565) Interesserede parter påpegede ligeledes, at importmængderne fra Kina var lavere i 2009 end i 2008. Men da EU-erhvervsgrenen ikke havde overskud i 2009, er det umuligt at anvende 2009-data til at fastsætte et overskudsmål for EU-erhvervsgrenen.
- (566) CISA har endvidere hævdet, at overskuddet på ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i 2008 ikke kan anvendes som overskudsmål, fordi prisforskellen mellem salg til forretningsmæssigt forbundne og ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder var størst i dette år. Dette argument blev afvist, idet prisforskellen ikke er relevant for beregningen af overskuddet på salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder.
- (567) Herefter foreslog CISA, at overskudsmålet for salg af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter i EU skulle baseres på det gennemsnitlige samlede overskud for den multinationale koncern ArcelorMittal i årene 2010 og 2011. Dette blev afvist som en pålidelig kilde til overskuddet på stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, i EU uden dumpingimport, eftersom det helt klart ikke ville være repræsentativt for overskuddet på salg af disse produkter i EU at benytte overskuddet for hele den verdensomspændende ArcelorMittal-koncern.
- (568) En interesseret part anfægtede Kommissionen metodologi for beregningen af underbudsmargenen. Men denne anke var baseret på en fejlagtig formodning om, at Kommissionen havde beregnet underbudsmargenen ved at trække EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige overskud i UP (2,6 %) fra markedsprisen blot for at nå omsætningsnulpunktet (dvs. den pris, hvorved der fortjenesten ville være nul) og derefter havde lagt overskudsmålet til dette omsætningsnulpunkt.
- (569) Kommissionen beregnede underbudsmargenen ved at lægge overskudsmålet til produktionsomkostningen for hver af varetyperne. Metodologien, som denne interesserede part foreslår, er mangelfuld, fordi det gennemsnitlige overskud på 2,6 % ikke automatisk blev opnået på alle salg af alle modeller fra alle virksomheder, hvis oplysninger blev anvendt.
- (570) En interesseret part anfægtede også Kommissionen beregning af skade. Eftersom den pågældende part ikke havde fuld adgang til de oplysninger, som Kommissionen brugte til at beregne skadesmargenen, forsøgte den at

beregne den selv ud fra dens forståelse af prisforskellen mellem markedet for produkter med underlag med aluminium- og zinkbeklædning og med zinkbeklædning, som den havde beregnet til 50 USD pr. MT. Denne "omberegning" er baseret på ufuldstændige oplysninger og resulterede i en lavere skadesmargen end den, Kommissionen havde beregnet og offentliggjort.

- (571) Deres argumenter blev afvist, fordi analysen af de fuldstændige data fra både de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen ikke viste den påståede prisforskel. Derfor skal det understreges, at de oplysninger, som den interesserede part benyttede, var ufuldstændige og derfor ikke kunne anvendes til at genskabe Kommissionens beregning af skaden.

8.2. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

- (572) På baggrund af ovenstående konklusioner vedrørende subsidiering, deraf følgende skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 indføres en endelig udligningstold på importen af stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Kina, svarende til enten subsidiemargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede subsidiemargen. På grundlag af ovenstående indføres følgende toldsatser:

Virksomhedens navn	Subsidie- margen (%)	Skades- margen (%)	Udligningstold (%)
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd., Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd., Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	55,8	29,7
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd., Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	29,7	23,8
Union Steel China	26,8	13,7	13,7
Andre samarbejdsvillige virksomheder	26,8	43,0	26,8
Resttold	44,7	58,3	44,7

- (573) De individuelle udligningstoldsatser for virksomheder i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne

af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for "alle andre virksomheder") udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i artikel 1 med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke være omfattet af disse satser, men er underlagt tolden for "alle andre virksomheder".

- (574) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen⁽¹⁰⁴⁾ med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.
- (575) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til EU i undersøgelsesperioden –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig told på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, dvs. fladvalsede produkter af ulegeret og legeret stål (ikke rustfrit stål), der er malet, lakeret eller overtrukket med plast på mindst én side, undtagen såkaldte "sandwichpaneler" af den art, der anvendes til bygninger og består af to ydre metalplader med en stabiliserende kerne af isoleringsmateriale mellem dem, og undtagen varer med afsluttende overfladebehandling med zinkstøv (en zinkholdig maling med et indhold af zink på 70 vægtprocent eller derover) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7210 70 80, ex 7212 40 80, ex 7225 99 00, ex 7226 99 70 (Taric-kode 7210 70 80 11, 7210 70 80 91, 7212 40 80 01, 7212 40 80 21, 7212 40 80 91, 7225 99 00 11, 7225 99 00 91, 7226 99 70 11 og 7226 99 70 91).

⁽¹⁰⁴⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægs-kode
Union Steel China	13,7	B311
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd., Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd., Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	B312
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd., Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	B313
Angang Steel Company Ltd.	26,8	B314
Baoutou City Jialong Metal Works Co. Ltd.	26,8	B317
Zhejiang Hailide New Material Co., Ltd.	26,8	B318
Zhejiang Hailide New Material Co., Ltd.	26,8	B319
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	26,8	B321
Jigang Group Co. Ltd.	26,8	B324

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægs-kode
Maanshan Iron & Steel Company Limited	26,8	B325
Qingdao Hangang Color Coated Sheet Co. Ltd.	26,8	B326
Panhua Group Co. Ltd.	26,8	B327
Shenzen Sino Master Steel Sheet Co., Ltd.	26,8	B328
Tangshan Iron & Steel Group Co., Ltd.	26,8	B329
Tianjin Xinyu Color Plate Co., Ltd.	26,8	B330
Wuhan Iron and Steel Company Limited	26,8	B331
Zhejiang Tiannu Color Steel Co., Ltd.	26,8	B334
Alle andre virksomheder	44,7	B999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2013.

På Rådets vegne

E. GILMORE

Formand